

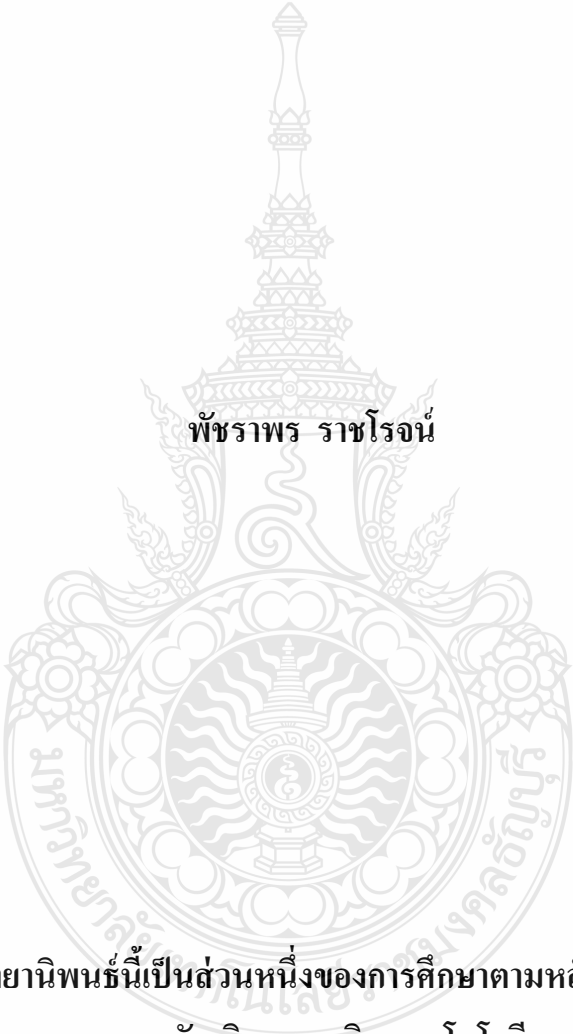
ความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทเชิงตัดสินใจของผู้บริหารสถานศึกษา
กับการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนเทศบาล
สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดปทุมธานี

THE RELATIONSHIP BETWEEN SCHOOL ADMINISTRATORS'
DECISIONAL ROLE AND CLASSROOM RESEARCH'S
PROMOTION FOR TEACHERS IN THE MUNICIPAL SCHOOLS
UNDER THE LOCAL ADMINISTRATION ORGANIZATION
IN PATHUMTHANI

พัชราพร ราชโรจน์

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการบริหารการศึกษา
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ปีการศึกษา 2556
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทเชิงตัดสินใจของผู้บริหารสถานศึกษา
กับการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนเทศบาล
สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี

พัชราพร ราชโรจน์

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการบริหารการศึกษา

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ปีการศึกษา 2556

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

หัวข้อวิทยานิพนธ์

ความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทเชิงตัดสินใจของผู้บริหารสถานศึกษากับการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนเทศบาลสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี

The Relationship between School Administrators' Decisional Role and Classroom Research's Promotion for Teachers in the Municipal Schools under the Local Administration Organization in Pathumthani

ชื่อ - นามสกุล

นางพัชรพร ราชโรจน์

สาขาวิชา

เทคโนโลยีการบริหารการศึกษา

อาจารย์ที่ปรึกษา

อาจารย์ต้องลักษณ์ จีระวัชรกร, ปร.ค.

ปีการศึกษา

2556

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....ประธานกรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุทธิพร บุญส่ง, ศษ.ค.)

.....กรรมการ

(อาจารย์อนันต์ เตียวต้อย, ปร.ค.)

.....กรรมการ

(อาจารย์พรทิพย์ สุริยาชัยวัฒน์, ปร.ค.)

.....กรรมการ

(อาจารย์ต้องลักษณ์ จีระวัชรกร, ปร.ค.)

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี อนุมัติวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทบริหารศึกษาด้านเทคโนโลยี

.....คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุทธิพร บุญส่ง, ศษ.ค.)

วันที่ 18 เดือน มิถุนายน พ.ศ. 2557

หัวข้อวิทยานิพนธ์	ความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทเชิงตัดสินใจของผู้บริหารสถานศึกษากับการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู ในโรงเรียนเทศบาล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดปทุมธานี
ชื่อ - สกุล	นางพัชราพร ราชโรจน์
สาขาวิชา	เทคโนโลยีการบริหารการศึกษา
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์ต้องลักษณ์ จิรวัชรากร, ปร.ค.
ปีการศึกษา	2556

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับบทบาทเชิงตัดสินใจของผู้บริหารสถานศึกษา 2) ศึกษาระดับการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู และ 3) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทเชิงตัดสินใจของผู้บริหารสถานศึกษากับการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนเทศบาล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดปทุมธานี

โรงเรียนเทศบาลเป็นหน่วยวิเคราะห์ ผู้ให้ข้อมูลในการวิจัย คือ ครูผู้สอนในโรงเรียนเทศบาล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดปทุมธานี ปีการศึกษา 2556 จำนวน 306 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน

ผลการวิจัยพบว่า 1) บทบาทเชิงตัดสินใจของผู้บริหารสถานศึกษา ภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านเรียงตามลำดับจากมากไปน้อยคือ ผู้จัดสรรทรัพยากร ผู้ประกอบการ นักแก้ปัญหา และนักเจรจาต่อรอง 2) การส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู ภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านเรียงตามลำดับจากมากไปน้อย คือ ด้านการให้ความสำคัญกับการทำวิจัยในชั้นเรียน ด้านการส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จของการทำวิจัยในชั้นเรียนและด้านการมีความรับผิดชอบต่อครูผู้ทำการวิจัยในชั้นเรียน และ 3) บทบาทเชิงตัดสินใจของผู้บริหารสถานศึกษามีความสัมพันธ์กันทางบวกระดับปานกลาง กับการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนเทศบาลสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดปทุมธานี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

คำสำคัญ: บทบาท การทำวิจัยในชั้นเรียน

Thesis Title	The Relationship between School Administrators' Decisional Role and Classroom Research's Promotion for Teachers in the Municipal Schools under the Local Administration Organization in Pathumthani
Name - Surname	Mrs.Patcharaphon Ratcharoch
Program	Educational Administration Technology
Thesis Advisor	Mrs.Tongluck Jirawatcharakorn, Ph.D.
Academic Years	2013

ABSTRACT

The purposes of this research were: 1) to study the level of school administrators' decisional role, 2) to study the level of classroom research's promotion for teachers and 3) to study the relationship between school administrators' decisional role and classroom research's promotion for teachers in the municipal schools under the Local Administration Organization in Pathumthani.

Units of analysis were the municipal schools. The research samples were 306 teachers in the municipal schools under the Local Administration Organization in Pathumthani, the academic year of 2013. The research instrument was a questionnaire. The data were analyzed by percentage, mean, standard deviation and Pearson's product moment correlation coefficient.

The research findings were as follows: 1) the overall of school administrators' decisional role were high level. As an individual aspect ranging from high to low, it was found in resource allocator, entrepreneur, disturbance handler and negotiator, 2) the overall of classroom research's promotion for teachers were high level. As an individual aspect ranging from high to low, it was found in acknowledging the importance of classroom research, promoting the success of classroom research and holding responsibilities for those teachers and 3) the school administrators' decisional role were positively correlated at the middle level and significantly correlated with classroom research's promotion for teachers in the municipal schools under the Local Administration Organization in Pathumthani at the .01 level.

Keywords: role, classroom research

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาวิจัยฉบับนี้สำเร็จลุล่วงอย่างสมบูรณ์ได้ด้วยความกรุณา และความอนุเคราะห์ของ ดร.ต้องลักษณะ จิรวชิรากร อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่ได้เสียสละเวลาให้คำปรึกษา คำแนะนำ และให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ จนสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุทธิพร บุญส่ง ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ดร.อนันต์ เตียวต้อย และ ดร.พรทิพย์ สุริยาชัยวัฒน์ กรรมการสอบ ที่ได้ให้ความกรุณาแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ของงานวิจัย ขอขอบคุณคุณครูผู้ปฏิบัติงานในสถานศึกษา สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดปทุมธานีทุกท่าน ที่ได้เสียสละเวลาในการตอบแบบสอบถามในการศึกษาวิจัยครั้งนี้

ขอขอบพระคุณ และมอบความดีทั้งหมดนี้ให้แก่คุณพ่อ คุณแม่ สามีและลูก พี่น้อง เพื่อนที่แสนดี คณะครูอาจารย์ ที่ให้การสนับสนุนและประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ให้ และเพื่อนๆ ปริญญาโทสาขาวิชาเทคโนโลยีการบริหารการศึกษา รุ่น 53 ทุกคนที่เป็นกำลังใจ

สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่า งานวิจัยฉบับนี้จะเป็นประโยชน์สำหรับผู้ที่เกี่ยวข้อง หากการศึกษาวิจัยครั้งนี้มีสิ่งใดขาดตกบกพร่องหรือไม่สมบูรณ์ประการใด ผู้วิจัยกราบขออภัยมา ณ โอกาสนี้ด้วย

พัชราพร ราชโรจน์

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาเป็นรากฐานในการสร้างสรรค์ความเจริญก้าวหน้าและแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ในการดำรงชีวิตเป็นกระบวนการที่สามารถพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนให้สามารถดำเนินชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุขมีความสมดุลทั้งทางด้านจิตใจและร่างกายให้สามารถพึ่งตนเองได้ อยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างสร้างสรรค์ตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 การศึกษาเป็นกลไกพื้นฐานในการพัฒนาคน เป็นสิ่งที่สังคมหวังพึ่งพาให้เป็นเครื่องเตรียมคน เนื่องจากการพัฒนาคนให้มีคุณภาพนั้นสามารถทำได้โดยให้การศึกษาที่ดีและถูกต้องจึงจะช่วยให้บุคคลเจริญเติบโตทั้งทางร่างกายและจิตใจ มีความเข้าใจในสิ่งต่างๆ ดีขึ้น ซึ่งบทบาทสำคัญที่จะช่วยในการพัฒนางานให้มีคุณภาพที่ดีนั้นมิใช่การทำคนให้เป็นทรัพยากรมนุษย์ของระบบเศรษฐกิจเท่านั้น แต่เป็นการทำให้คนรู้เท่าทันความเจริญมีหลักยึดเหนี่ยวทางจิตใจและสามารถดำรงตนให้อยู่ในโลกได้อย่างมีความสุข ฉะนั้นการศึกษาจึงเป็นปัจจัยสำคัญในการสร้างความเจริญก้าวหน้าและแก้ปัญหาต่างๆ ในสังคม เนื่องจากเป็นกระบวนการที่ช่วยให้คนได้พัฒนาตนเองในด้านต่างๆ ตลอดชีวิต ตั้งแต่การวางรากฐานพัฒนาการของชีวิตตั้งแต่แรกเกิด การพัฒนาศักยภาพและขีดความสามารถด้านต่างๆ ที่จะดำรงชีพและประกอบอาชีพได้อย่างมีความสุข รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงรวมเป็นพลังสร้างสรรค์พัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนได้ และในแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 11 พ.ศ. 2555-2559 ที่ครอบคลุมทั้งการยกระดับคุณภาพและมาตรฐานผู้เรียน ครู คณาจารย์ บุคลากรทางการศึกษา และสถานศึกษา การผลิตและพัฒนาคุณภาพกำลังคนรองรับการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพการแข่งขันของประเทศ การส่งเสริมงานวิจัยและพัฒนาถ่ายทอดองค์ความรู้เทคโนโลยีและนวัตกรรม การขยายโอกาสการเข้าถึงบริการทางการศึกษาและการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต รวมทั้งการพัฒนาระบบบริหารจัดการและส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา

สถานศึกษาในฐานะเป็นระบบองค์กรมีคุณลักษณะทางโครงสร้างที่มีการแบ่งงานกันทำระหว่างคนที่ทำงานในสถานศึกษา มีฝ่ายสอน ฝ่ายสนับสนุน และฝ่ายบริหาร มีหน้าที่จัดกระบวนการเรียนรู้เพื่อความเจริญงอกงามของผู้เรียนและชุมชน โดยการถ่ายทอดความรู้ การฝึก การอบรม การสืบสานทางวัฒนธรรม การสร้างสรรค์จรรโลงความก้าวหน้าทางวิชาการภายใต้การบริหารของผู้บริหารสถานศึกษา (ทัศนีย์ วงศ์เย็น, 2551, น. 5) การบริหารสถานศึกษาให้บรรลุผลตามเป้าหมายที่

กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้บริหารต้องมีความรู้ มีวิสัยทัศน์ มีความสามารถ มีคุณธรรม มีบุคลิกภาพ มีความเป็นผู้นำและมีมนุษยสัมพันธ์ สามารถสร้างความสัมพันธ์อันดีให้เกิดขึ้นในสถานศึกษา ผู้บริหารต้องเข้าใจกับขบวนการ การบริหาร บทบาทของผู้นำ ทักษะที่จำเป็นและหลักธรรมที่ใช้ในการปกครองผู้ใต้บังคับบัญชาให้ทำงานได้อย่างมีความสุข และมีประสิทธิภาพ การบริหารเป็นเครื่องมือหลักในการทำให้งานสำเร็จลุล่วง ผู้บริหารจึงเป็นบุคคลหนึ่งที่มีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งในการสร้างความตระหนักต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม การสอนของครู การส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูทำการวิจัยในชั้นเรียน เป็นสิ่งที่ผู้บริหารควรจะต้องเอาใจใส่เพื่อพัฒนาการเรียนของผู้เรียนในการบริหารจัดการ เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ตามบทบาทของผู้บริหารนั้นผู้บริหารจะต้องทำงานด้วยจิตใจที่แน่วแน่มั่นคงโดยยึดมั่นในอุดมคติและไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคและปัญหานั้นๆ การที่จะต้องเผชิญ ซึ่งต้องหาทางแก้ไขให้สำเร็จพร้อมทั้งมีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งในการปฏิรูปการศึกษาระดับสถานศึกษา งานวิจัยหลายชิ้นระบุตรงกันว่าผู้บริหารที่ให้ความเอาใจใส่ต่องานวิชาการ ทุ่มเทให้กับงานพัฒนาการเรียนการสอน มีคุณธรรมและมีภาวะผู้นำเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อความสำเร็จของสถานศึกษาทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดี อีกทั้งบุคลากรได้รับการพัฒนาและมีขวัญกำลังใจในการพัฒนา (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2545)

ดังนั้นการแสดงบทบาทเชิงตัดสินใจของผู้บริหารในทุกกระบวนการทุกขั้นตอน จึงเป็นสิ่งสำคัญที่ผู้บริหารจะต้องเป็นผู้ริเริ่มสร้างสรรค์ให้เกิดสิ่งใหม่ๆ นำเทคโนโลยีมาใช้ในการปฏิบัติงาน สามารถแก้ปัญหาเมื่อองค์กรเผชิญกับสิ่งที่ไม่คาดหวังและรับผิดชอบอุปสรรคต่างๆ ในการปฏิบัติงาน จัดสรรทั้งคน เงิน วัสดุ อุปกรณ์ เวลา ให้ทุกคนมีส่วนร่วมได้อย่างลงตัว อีกทั้งจะต้องเป็นบทบาทที่ครูผู้สอน ผู้เรียน ผู้ปกครอง ชุมชนและสังคมคาดหวังว่าผู้บริหารควรจะเป็น ซึ่งได้แก่ เป็นผู้นำทางวิชาการที่เข้มแข็งพัฒนางานวิชาการอย่างเป็นระบบและมีกระบวนการบริหารจัดการ เป็นที่ยอมรับพร้อมๆ กับการเป็นนักพัฒนาคุณภาพการศึกษา เป็นผู้วิสัยทัศน์ที่กว้างไกลลึกซึ้ง ตลอดจนมีทักษะความรู้ความสามารถที่จะก้าวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ของชุมชน ของสังคมและของโลกด้วยการพัฒนาสถานศึกษาให้ผู้เรียนมีคุณภาพเพื่อสร้างสรรค์ศรัทธาความเชื่อมั่นในตัวผู้บริหารให้บังเกิดแก่ทุกคน นอกจากนี้บทบาทในฐานะผู้ช่วยเหลือเกื้อกูลผู้ร่วมงานและผู้ใต้บังคับบัญชาก็ยังเป็นบทบาทที่จำเป็นในยุคสมัยของสังคมวัตถุนิยม ซึ่งให้ความสำคัญด้านวัตถุมากกว่าการเห็นความสำคัญของการพัฒนาด้านจิตใจที่พร้อมเป็น “ผู้ให้” ย่อมเป็นผู้ที่สมควรแก่การยกย่องสรรเสริญ ประการสำคัญถ้าผู้บริหารสามารถใช้ปัญญาในการกระทำตนให้เป็นตัวอย่างที่ดี ในด้านกรมีคุณธรรมจริยธรรมก็จะยิ่งทำให้การแสดงบทบาทเชิงตัดสินใจต่างๆ สมบูรณ์ยิ่งขึ้น ส่วนบทบาทเชิงตัดสินใจอีกบทบาทหนึ่งที่ไม่ควรละเลยก็คือ การเป็นนักพูดที่มีศิลปะในการเจรจาต่อรอง ตลอดจนเป็นนักฟังที่

พร้อมที่จะรับฟังความคิดเห็นของผู้คนรอบข้าง อีกทั้งยังเป็นการสร้างขวัญและกำลังใจแก่ผู้ร่วมงาน เมื่อมีผู้รับฟังปัญหาข้อขัดข้องใจ ผู้บริหารที่สามารถแสดงบทบาทต่างๆ ดังกล่าวมาแล้วและบทบาทอื่นๆ ตามสถานการณ์ให้เหมาะสม ก็ย่อมจะนำไปสู่ความสำเร็จในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา (วันทนา เมืองจันทร์, 2551 อ้างถึงใน สรรเสริญ โปรงจันทิก, 2553, น. 3-4)

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2553 กำหนดให้ครูต้องทำวิจัยเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนการสอนในมาตราที่ 30 ให้สถานศึกษาพัฒนากระบวนการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ รวมทั้งส่งเสริมให้ผู้สอนสามารถวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนในแต่ละระดับการศึกษามาตราที่ 24 ข้อ 5 กล่าวว่า การจัดการกระบวนการเรียนรู้ให้สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการเรียนและอำนวยความสะดวก เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีความรอบรู้ รวมทั้งสามารถใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ ทั้งนี้ ผู้สอนและผู้เรียนอาจเรียนรู้ไปพร้อมกันจากสื่อการเรียนการสอนและแหล่งวิทยาการประเภทต่างๆ รวมทั้งคุรุสภากำหนดให้ผู้ที่ปฏิบัติงานในวิชาชีพครูต้องมีมาตรฐานความรู้ด้าน “การวิจัยทางการศึกษา” เป็น 1 ใน 11 มาตรฐานความรู้ของครู สาระความรู้และในมาตรฐานความรู้ “การวิจัยทางการศึกษา” นี้ครอบคลุม “การวิจัยในชั้นเรียน” “การฝึกปฏิบัติการวิจัย” และ “การใช้กระบวนการวิจัยในการแก้ปัญหา” ครูต้องมีสมรรถนะ “สามารถทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนและพัฒนาผู้เรียน” (มาตรฐานวิชาชีพทางการศึกษา, น. 6-10) กล่าวคือ ต้องผ่าน (1) การฝึกปฏิบัติการวิชาชีพระหว่างเรียน และ (2) การปฏิบัติการสอนในสถานศึกษา ในสาขาวิชาเฉพาะ ซึ่งการปฏิบัติการสอนดังกล่าวกำหนดให้ต้องฝึกทักษะและมีสมรรถนะในด้าน “การทำวิจัยในโรงเรียนเพื่อพัฒนาผู้เรียน” (มาตรฐานวิชาชีพทางการศึกษา, น. 12-13) นอกจากนี้ สมศ.กำหนดมาตรฐานคุณภาพครูในด้านการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญอย่างมีประสิทธิภาพไว้ว่า ในการปฏิบัติงานสอนนั้นครูจะต้องใช้การวิจัยปฏิบัติการในการพัฒนานวัตกรรม เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียนและการสอนของตนเองเป็นหนึ่งในกิจกรรมการจัดการเรียนการสอน

ตามที่กล่าวมาข้างต้นการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนจึงเป็นการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และเป็นภารกิจที่สำคัญของการบริหารงานวิชาการ มีความเกี่ยวข้องกับผู้บริหารสถานศึกษา เนื่องจากการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา เป็นการศึกษาวิเคราะห์ วิจัยการบริหารจัดการและการพัฒนาคุณภาพงานวิชาการในภาพรวมของสถานศึกษา ส่งเสริมให้ครูศึกษา วิเคราะห์ วิจัย เพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ให้แต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ และประสานความร่วมมือในสถานศึกษาวิเคราะห์ วิจัย ตลอดจนการเผยแพร่ผลงาน การวิจัยพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน และงานวิชาการกับสถานศึกษา

บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงานและสถาบันอื่น (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2550, น. 33-38) สอดคล้องกับงานวิจัยของ (สิริพันธุ์ สุวรรณมรรคา, 2556, น. 8/2) ที่กล่าวไว้ว่า การวิจัยในชั้นเรียนเป็นกิจกรรมและเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้และสร้างความรู้ในการปฏิบัติงานยังผลให้ครูเกิดความเข้าใจอย่างลึกซึ้งและสร้างสรรค์ในสภาพความสำเร็จและปัญหาของการปฏิบัติงานจัดการเรียนการสอนของตนเอง อันนำไปสู่การพัฒนาความสามารถในการรับรู้ ไตร่ตรอง ตัดสินใจ ปฏิบัติการปรับปรุง พัฒนาและแปรเปลี่ยนตนเองอย่างถูกต้องและสร้างสรรค์ในการปฏิบัติงานอย่างมืออาชีพ เมื่อครูเผชิญกับ “ปัญหา” ในการจัดการเรียนการสอน ครูสามารถแปรเปลี่ยน “ปัญหา” ให้เป็น “ปัญญา” และ “การสร้างสรรค์” ได้ด้วยการวิจัยในชั้นเรียน ดังนั้น ครูนักวิจัยคือ บุคคลแห่งการเรียนรู้ผู้มีวิถีชีวิตในการเปิดใจรับการเรียนรู้ตลอดเวลา ครูนักวิจัยสามารถนิเทศตนเองและเปลี่ยนแปลงตนเองได้อย่างถูกต้องและสร้างสรรค์ การวิจัยในชั้นเรียนเป็นยุทธวิธีแห่งวิชาชีพครูในการเพิ่มพลังอำนาจให้ครูสามารถพึ่งตนเองในการพัฒนาทักษะ กระบวนการคิด และกระบวนการทำงานของตนเองให้เกิดผลสำเร็จตามมาตรฐานวิชาชีพครู ทั้งช่วยให้ครูทันสมัย รู้เท่าทันและนำตนเองให้เรียนรู้เพื่อพัฒนาการปฏิบัติงานของตน นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ ถวิล อรัญเวศ (2556) กล่าวว่า ผู้บริหารกับการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียน ถือว่ามีบทบาทเชิงตัดสินใจสำคัญยิ่งในการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียน โดยกระตุ้นให้ครูได้ใช้งานวิจัยเป็นฐาน ในการพัฒนาผู้เรียน และใช้กลยุทธ์ที่ว่า ต้องกำหนดเป็นนโยบาย ขยายความคิด พิชิตปัญหา หาแนวทางพัฒนาอาสา ร่วมกัน สรรสร้างงานวิจัย แก้ไขพัฒนา ประชาสัมพันธ์ให้ครูได้ทราบอย่างทั่วถึง และส่งเสริมให้ใช้งานวิจัยในชั้นเรียน เป็นแนวทางในการแก้ปัญหาการเรียนการสอนในห้องเรียนอย่างแพร่หลาย และสุดท้ายก็จะสามารถยกระดับคุณภาพการศึกษาของนักเรียนให้สูงขึ้น

สถานศึกษาในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มุ่งเน้นการจัดการศึกษาตามแผนพัฒนาการศึกษาท้องถิ่นระยะสามปี (พ.ศ. 2555-2557) เพื่อการพัฒนาให้ครูมีความสามารถในการวิจัย และพัฒนาหลักสูตร เป็นยุทธศาสตร์การพัฒนาหลักสูตรการศึกษาโดยแนวทางการพัฒนาให้ความรู้ในเรื่องการวิจัยและพัฒนาหลักสูตรแก่ครู แต่สภาพปัจจุบัน โรงเรียนเทศบาลยังมีปัญหาในการขาดการวิจัยเพื่อพัฒนาการจัดการศึกษา ขาดการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียน ครูผู้สอนขาดการสนับสนุนด้านเงินทุน วัสดุอุปกรณ์ประกอบการวิจัย ขาดแรงสนับสนุน ขกย่องชมเชย แลกเปลี่ยนเรียนรู้ ขาดแรงกระตุ้นให้เห็นความสำคัญของการวิจัยในชั้นเรียน ไม่ได้รับคำปรึกษาและช่วยแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นจากรายงานการติดตามการจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ปี 2551

ด้วยเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยเห็นความสำคัญของบทบาทเชิงตัดสินใจของผู้บริหารกับการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนเทศบาล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัด

ปทุมธานี ส่งเสริมสนับสนุนให้ครูสามารถทำการวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาผู้เรียนอย่างเป็นระบบ และส่งผลต่อผู้เรียนให้ได้รับประโยชน์อันสูงสุด ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทเชิงตัดสินใจของผู้บริหารสถานศึกษากับการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนเทศบาล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี เพื่อเป็นแนวทางการส่งเสริมให้การสนับสนุนการทำวิจัยในชั้นเรียน เพื่อให้ครูมีความรู้ ใช้นวัตกรรมสร้างสรรค์นวัตกรรมใหม่ๆ ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา พัฒนาวิชาชีพตนเอง และเป็นการเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนให้สูงขึ้น

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษาระดับบทบาทเชิงตัดสินใจของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนเทศบาล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี

1.2.2 เพื่อศึกษาระดับการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนเทศบาล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี

1.2.3 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทเชิงตัดสินใจของผู้บริหารสถานศึกษากับการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนเทศบาล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี

1.3 คำถามการวิจัย

1.3.1 บทบาทเชิงตัดสินใจของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนเทศบาล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดปทุมธานี อยู่ในระดับใด

1.3.2 การส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนเทศบาล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดปทุมธานี อยู่ในระดับใด

1.3.3 บทบาทเชิงตัดสินใจของผู้บริหารสถานศึกษากับการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนเทศบาล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดปทุมธานี มีความสัมพันธ์กันหรือไม่

1.4 สมมติฐานการวิจัย

1.4.1 บทบาทเชิงตัดสินใจของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนเทศบาล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดปทุมธานี อยู่ในระดับมาก

1.4.2 การส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนเทศบาล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดปทุมธานี อยู่ในระดับมาก

1.4.3 บทบาทเชิงตัดสินใจของผู้บริหารสถานศึกษากับการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนเทศบาล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดปทุมธานี มีความสัมพันธ์กันทางบวก

1.5 ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตการศึกษาไว้ ดังนี้

1.5.1 ขอบเขตด้านเนื้อหาการวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษา

1.5.1.1 บทบาทเชิงตัดสินใจของผู้บริหารมี 4 บทบาท ได้แก่

- 1) บทบาทการเป็นผู้ประกอบการ (entrepreneur)
- 2) บทบาทการเป็นผู้จัดสิ่งก่อกวน (disturbance handler)
- 3) บทบาทการเป็นผู้จัดสรรทรัพยากร (resource allocator)
- 4) บทบาทการเป็นผู้เจรจาต่อรอง (negotiator)

1.5.1.2 การส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูมี 5 ด้านคือ

- 1) การสนับสนุนให้เกิดความสำเร็จของการทำวิจัยในชั้นเรียน
- 2) การให้การยอมรับนับถือครูผู้ทำการวิจัยในชั้นเรียน
- 3) การให้ความสำคัญกับการทำวิจัยในชั้นเรียน
- 4) การมีความรับผิดชอบต่อครูผู้ทำการวิจัยในชั้นเรียน
- 5) การส่งเสริมความก้าวหน้าในตำแหน่งงานของครูผู้ทำการวิจัยใน

ชั้นเรียน

1.5.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรใช้แบบหน่วยวิเคราะห์ (Unit of Analysis) จำนวนโรงเรียน 11 โรงเรียน และใช้วิธีเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sample) ได้แก่ ครูในโรงเรียนเทศบาลสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดปทุมธานี มีจำนวนรวมทั้งสิ้น 306 คน

1.5.3 ตัวแปรที่ศึกษาครั้งนี้

1.5.3.1 ตัวแปรต้น คือ บทบาทเชิงตัดสินใจของผู้บริหารจากแนวคิดของ (Mintzberg,1998, cited in Schermerhorn, 2008, p.19) ประกอบด้วย 4 บทบาท ได้แก่

- 1) บทบาทการเป็นผู้ประกอบการ (entrepreneur)
- 2) บทบาทการเป็นผู้จัดสิ่งก่อกวน (disturbance handler)
- 3) บทบาทการเป็นผู้จัดสรรทรัพยากร (resource allocator)
- 4) บทบาทการเป็นผู้เจรจาต่อรอง (negotiator)

1.5.3.2 ตัวแปรตาม คือ การส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู (กระทรวงศึกษาธิการ กรมวิชาการ, 2546, น. 53-54) ประกอบด้วย 5 ด้าน ได้แก่

- 1) การสนับสนุนให้เกิดความสำเร็จของการทำวิจัยในชั้นเรียน
- 2) การให้การยอมรับนับถือครูผู้ทำการวิจัยในชั้นเรียน
- 3) การให้ความสำคัญกับการทำวิจัยในชั้นเรียน
- 4) การมีความรับผิดชอบต่อครูผู้ทำการวิจัยในชั้นเรียน
- 5) การส่งเสริมความก้าวหน้าในตำแหน่งงานของครูผู้ทำการวิจัยในชั้นเรียน

1.6 คำจำกัดความในการวิจัย

1.6.1 บทบาทเชิงตัดสินใจของผู้บริหารสถานศึกษา หมายถึง บทบาทในการนิเทศกำกับติดตามประเมินผลการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนมีคุณภาพ การปฏิบัติเชิงตัดสินใจหรือการแสดงออกของผู้บริหารในการสนับสนุนส่งเสริมครูให้ทำวิจัยในชั้นเรียน ประกอบด้วย

1.6.1.1 บทบาทการเป็นผู้ประกอบการ เป็นผู้ออกแบบมุ่งการริเริ่มสร้างสรรค์ให้เกิดสิ่งใหม่ๆ ในองค์กรอยู่เสมอ ผู้นิเทศงานทำหน้าที่ออกแบบงานใหม่ เสนอแนะวิธีการทำงานและนำเทคโนโลยีมาใช้ในการปฏิบัติงาน

1.6.1.2 บทบาทการเป็นผู้จัดสิ่งก่อกวนการแก้ปัญหาเมื่อองค์กรเผชิญสิ่งรบกวนที่ไม่คาดหวังอย่างฉับไวแต่ได้ผลเป็นผู้รับผิดชอบอุปสรรค ปัญหาในการปฏิบัติงาน

1.6.1.3 บทบาทการเป็นผู้จัดสรรทรัพยากรหมายถึงการให้ส่วนต่างๆ ในองค์กร เช่น คน เงิน วัสดุ อุปกรณ์ และเวลา โดยกำหนดตารางเวลาและจัดทำโครงการเพื่อให้ทุกคนมีส่วนร่วม

1.6.1.4 บทบาทการเป็นนักเจรจาต่อรองกับบุคคลอื่นหรือองค์กรอื่น เพื่อให้ได้สิ่งที่
เป็นประโยชน์ต่อองค์กรเป็นผู้เริ่มกิจกรรมในการเจรจาต่อรอง เช่น การเจรจาเรื่องการทำงาน
ค่าตอบแทน

1.6.2 การส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู หมายถึง พฤติกรรมการปฏิบัติงานตาม
บทบาทหน้าที่ของผู้บริหาร เป็นการกระตุ้นและช่วยเหลือให้ครูทำการวิจัยในชั้นเรียนอย่างมี
ประสิทธิภาพ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมให้เกิดการวิจัยในชั้นเรียน ประกอบด้วย

1.6.2.1 การสนับสนุนให้เกิดความสำเร็จของการทำวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง
พฤติกรรมที่ผู้บริหารมีนโยบายส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียน สนับสนุนด้านเงินทุนและอุปกรณ์
ประกอบการวิจัย สนับสนุนให้มีโอกาสใช้ความรู้ความสามารถอย่างเต็มที่ และติดตามผลการทำวิจัย
ในชั้นเรียนของครูเป็นระยะอย่างต่อเนื่อง

1.6.2.2 การให้การยอมรับนับถือครูผู้ทำการวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง พฤติกรรมที่
ผู้บริหารยกย่อง ชมเชย รับฟังความคิดเห็นและยอมรับความสามารถของครูผู้ทำการวิจัยในชั้นเรียน จัดให้
มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับความรู้และประสบการณ์การทำวิจัยในชั้นเรียน รวมทั้งการ
เผยแพร่ผลงานวิจัยของครูให้เป็นที่รู้จักกันอย่างแพร่หลาย

1.6.2.3 การให้ความสำคัญกับการทำวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง พฤติกรรมที่ผู้บริหาร
กระตุ้นครูให้เห็นความสำคัญของการทำวิจัยในชั้นเรียน เพื่อพัฒนาการเรียนรู้และค้นหาวิธีการสอน
ใหม่ๆ สนับสนุนครูให้ได้รับการอบรมสัมมนา เพื่อพัฒนาความรู้ทางด้านการวิจัยในชั้นเรียนและนำ
ผลไปใช้เพื่อการวางแผนกำหนดนโยบาย

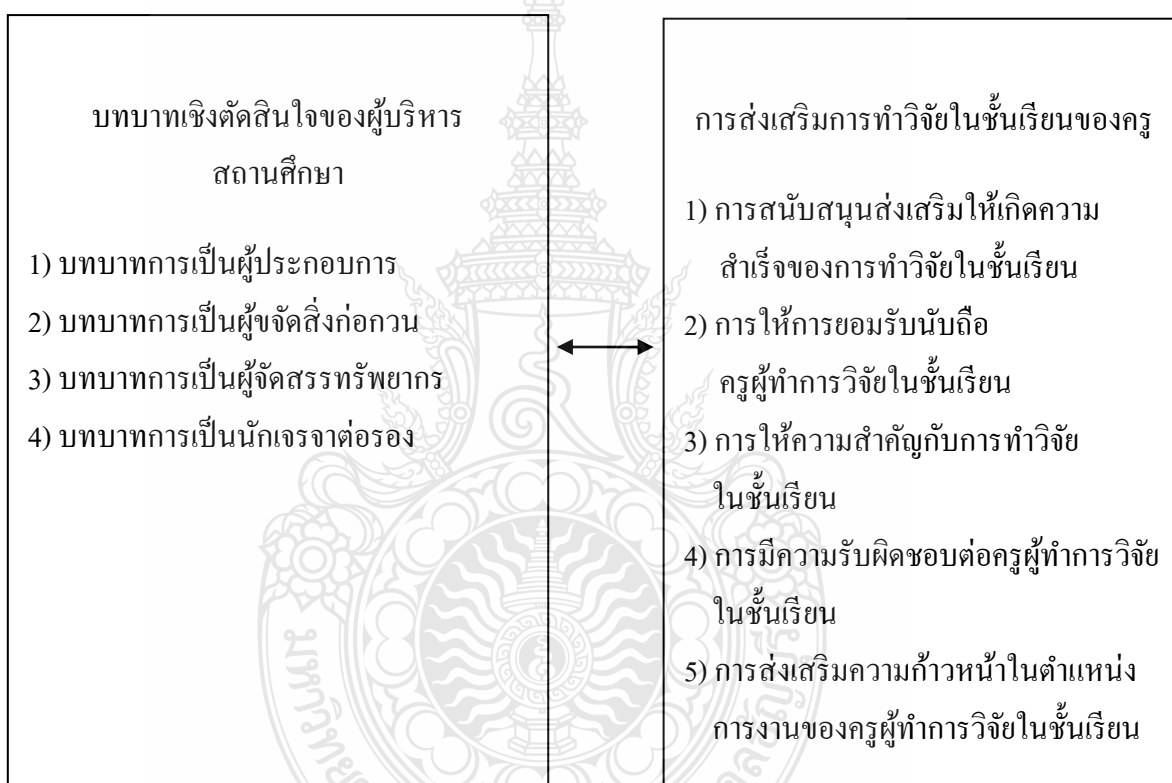
1.6.2.4 การมีความรับผิดชอบต่อครูผู้ทำการวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง พฤติกรรมที่
ผู้บริหารเอาใจใส่การทำวิจัยในชั้นเรียน แนะนำให้คำปรึกษา และช่วยแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นจากการวิจัย
ในชั้นเรียนและหาทางช่วยเหลือครูที่ยังไม่เคยทำให้มีโอกาสมุ่งมั่นทำวิจัยในชั้นเรียน

1.6.2.5 การส่งเสริมความก้าวหน้าในตำแหน่งงานของครูผู้ทำการวิจัย ในชั้นเรียน
หมายถึง พฤติกรรมที่ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูมีกำลังใจ การให้ความดีความชอบ การใช้ผลงานวิจัยเพื่อ
ปรับตำแหน่งให้สูงขึ้น รวมทั้งให้มีการสับเปลี่ยนตำแหน่งหน้าที่การงานในระดับที่สูงขึ้น

1.7 กรอบแนวคิดในการวิจัย

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทเชิงตัดสินใจของผู้บริหารสถานศึกษากับการ
ส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดปทุมธานี ตามแนวคิด
ของ (Minzberg, 1998, cited in Schermerhorn, 2008, p. 19) บทบาทเชิงตัดสินใจมี 4 บทบาท ได้แก่

1) บทบาทการเป็นผู้ประกอบการ (entrepreneur) 2) บทบาทการเป็นผู้จัดสิ่งก่อกวน (disturbance handler) 3) บทบาทการเป็นผู้จัดสรรทรัพยากร (resource allocator) 4) บทบาทการเป็นนักเจรจาต่อรอง (negotiator) การส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู (กระทรวงศึกษาธิการ กรมวิชาการ, 2546, น. 53-54) มี 5 ด้าน คือ 1) การสนับสนุนส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จของการวิจัยในชั้นเรียน 2) การให้การยอมรับนับถือครูผู้ทำการวิจัยในชั้นเรียน 3) การให้ความสำคัญกับการวิจัยในชั้นเรียน 4) การมีความรับผิดชอบต่อครูผู้ทำการวิจัยในชั้นเรียน 5) การส่งเสริมความก้าวหน้าในตำแหน่งงานของครูผู้ทำการวิจัยในชั้นเรียน ดังภาพที่ 1.1

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

1.8 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทเชิงตัดสินใจของผู้บริหารสถานศึกษากับการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนเทศบาล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดปทุมธานี ครั้งนี้สามารถนำผลที่ได้รับมาใช้ประโยชน์ ดังนี้

1.8.1 ได้ข้อมูลสารสนเทศสำหรับผู้บริหารสถานศึกษา เพื่อใช้ในการวางแผนส่งเสริมสนับสนุนการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู

1.8.2 ได้ข้อมูลสารสนเทศในการพัฒนาบทบาทเชิงตัดสินใจของผู้บริหาร ในการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูให้เกิดประสิทธิภาพต่อสถานศึกษายิ่งขึ้น

1.8.3 เป็นข้อมูลสารสนเทศต่อหน่วยงานต้นสังกัดในการจัดทำแผนกลยุทธ์การพัฒนาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในสถานศึกษาต่อไป

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมาย เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทเชิงตัดสินใจของผู้บริหารสถานศึกษากับการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนเทศบาล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดปทุมธานี ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดและทฤษฎีต่างๆ จากเอกสารทางวิชาการ และงานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้เป็นกรอบในการศึกษา และได้นำเสนอผลการศึกษาค้นคว้าตามลำดับ ดังต่อไปนี้

- 2.1 ความหมาย แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับบทบาทของผู้บริหาร
 - 2.1.1 ความหมายของบทบาทของผู้บริหาร
 - 2.1.2 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับบทบาทของผู้บริหาร
 - 2.1.3 บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษา
 - 2.1.4 บทบาทเชิงตัดสินใจของผู้บริหารสถานศึกษา
- 2.2 การส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียน
 - 2.2.1 ความหมายของการทำวิจัยในชั้นเรียน
 - 2.2.2 ความสำคัญของการทำวิจัยในชั้นเรียน
 - 2.2.3 ลักษณะการทำวิจัยในชั้นเรียน
 - 2.2.4 กระบวนการทำวิจัยในชั้นเรียน
 - 2.2.5 การส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู
- 2.3 การจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดปทุมธานี
 - 2.3.1 วิสัยทัศน์การจัดการศึกษา
 - 2.3.2 โรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี
- 2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 2.4.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 2.4.2 งานวิจัยต่างประเทศ

2.1 ความหมายแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับบทบาทของผู้บริหาร

2.1.1 ความหมายของบทบาทของผู้บริหาร

โสรส กันแก้ว (2549, น. 15-16) ได้ให้ความหมาย บทบาทของผู้บริหาร คือ ผู้ที่ดูแล รักษา พัฒนาองค์กรให้ดำรงอยู่ด้วยความมั่นคงเจริญก้าวหน้า และใช้ความรู้ ความสามารถ ความพยายาม ปฏิบัติหน้าที่ให้องค์กรประสบความสำเร็จตามเป้าหมาย นโยบายขององค์กร โดยหลักการและเหตุผล ที่เป็นที่ยอมรับและประยุกต์ใช้แนวคิดทฤษฎีต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารมาผสมผสานเพื่อ จะพัฒนาองค์กรไปสู่ความเป็นเลิศ ผู้บริหารที่จะเป็นผู้ที่ทำงานประสบผลสำเร็จต้องรู้และเข้าใจ บทบาทของตนเองว่าควรปฏิบัติอย่างไรต่องานที่รับผิดชอบ เพื่อการบริหารงานเป็นไปอย่างราบรื่น บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ ผู้บริหารสถานศึกษาเป็นผู้มีบทบาทสำคัญที่สุดในฐานะที่เป็นผู้มีส่วนร่วม รับผิดชอบอย่างใกล้ชิดต่อการจัดการศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษาควรเป็นแบบอย่างของผู้นำ การเปลี่ยนแปลง โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้นำทางวิชาการ โดยต้องให้ความสำคัญต่อการส่งเสริมและ สนับสนุนการเปลี่ยนแปลงรูปแบบของการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญที่สุด และผู้บริหาร สถานศึกษาต้องเป็นผู้อำนวยความสะดวกให้แก่บุคลากรในสถานศึกษา และต้องเป็นผู้ที่เกี่ยวข้อง ในการสร้างความประสานสัมพันธ์อันดีกับทุกฝ่าย ผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องเป็นผู้นำที่มีความรู้ ทันทต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคม ส่งเสริมการจัดสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการเรียนรู้ ส่งเสริมพัฒนา ครูให้จัดกิจกรรมที่สอดคล้องกับหลักสูตร ความต้องการของผู้เรียนและท้องถิ่น สนับสนุนการนำ นวัตกรรม เทคโนโลยีการสื่อสารมาใช้ในการเรียนรู้

จรัญ สุขเสรี (2550, น. 31) ให้ความหมายไว้ว่า บทบาทของผู้บริหารเป็นผู้ที่ต้องปฏิบัติ ตามตำแหน่ง หน้าที่ที่ได้รับมอบหมายให้เป็นไปตามนโยบาย ระเบียบแบบแผนของทางราชการ รวมทั้งมีความประพฤติที่ดี มีการวางตัวให้เหมาะสมกับหน้าที่ที่ได้รับ เพื่อให้งานสำเร็จลุล่วง ตามเป้าหมายของรัฐ และตามที่สังคมต้องการ

คชาภรณ์ ฉันทประเสริฐวุฒิ (2553, น. 29-30) ให้ความหมายไว้ว่า บทบาทของผู้บริหาร ที่ดี จะต้องเป็นผู้นำในการปฏิบัติหน้าที่บริหารงานจนเกิดเป็นประสิทธิผลที่ดีให้แก่องค์กร และจัดการ ให้องค์กรไปสู่ความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ อีกทั้งก่อประโยชน์ให้เกิดความพึงพอใจขององค์กร มีการทำงานอย่างจริงจัง และต่อเนื่องบนพื้นฐานของการกำหนดบทบาทของตน ในด้าน การเป็นสัญลักษณ์ที่เป็นคนที่มีวัฒนธรรมของการใฝ่รู้ใฝ่เรียน มีวิสัยทัศน์ในกระบวนการต่างๆ บุคลิกภาพและมนุษยสัมพันธ์ของการเป็นผู้นำ และเสียสละ การสร้างศรัทธา ซึ่งจะนำไปให้เกิด แรงจูงใจไปสู่จุดหมายร่วมกันเป็นนักแก้ไขปัญหาคด้วยความรอบคอบใช้ความรู้ประสบการณ์

ใช้ข้อมูลสารสนเทศประกอบการบริหารและมุ่งส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม เข้าใจในบทบาทหน้าที่ในการบริหารและการจัดการ

สรุปได้ว่า บทบาทของผู้บริหารหมายถึง การปฏิบัติตามสถานภาพของบุคคล ทั้งโดยกำเนิดและทางสังคม พฤติกรรมที่แสดงออกมาจะแสดงความเป็นผู้นำที่จะนำพาองค์กรไปสู่ความสำเร็จ เป็นลักษณะเฉพาะตัวของแต่ละบุคคล โดยถูกคาดหวังไว้ตามบทบาท

2.1.2 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับบทบาทของผู้บริหาร

พิสุทธิศักดิ์ พลอยชิตกุล, 2549, น. 11-12, วิรัตน์ ใจเอื้อ, 2546, น. 12-13 (อ้างถึงใน ประสทธิภุมานอด, 2553, น. 17-18) ได้เสนอแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับบทบาทที่สำคัญ 5 ทฤษฎี

1) ทฤษฎีของกู๊ด (Good's Role Theory)

กู๊ด เป็นนักสังคมวิทยา กล่าวว่า บทบาท คือ แบบแผนของพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับหน้าที่ของแต่ละบุคคลและบทบาทดังกล่าวควรเป็นไปตามข้อตกลงที่มีต่อสังคมนั้นๆ

2) ทฤษฎีของลินตัน (Linton's Role Theory)

ลินตัน เป็นนักมนุษยวิทยาที่มีชื่อเสียงมาก เขากล่าวว่า “ตำแหน่งสถานภาพเป็นผู้กำหนดบทบาท เช่น บุคคลที่มีตำแหน่งเป็นครู ต้องแสดงพฤติกรรมให้เป็นอย่างที่ดีแก่ ลูกศิษย์ เป็นต้น ผู้ที่มีตำแหน่งจะปฏิบัติหน้าที่ได้สมบทบาทหรือไม่ ย่อมขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายๆ อย่าง เช่น บุคลิกภาพของผู้สวมบทบาท ลักษณะของสังคม ตลอดจนขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมของสังคมนั้นๆ ด้วย

3) ทฤษฎีของโนเดล (Nodel's Role Theory)

โนเดล เป็นนักมนุษยวิทยา กล่าวว่า บทบาท คือ ส่วนประกอบที่ส่งผลต่อพฤติกรรม 3 ลักษณะ คือ

(1) ส่วนประกอบที่ส่งเสริม เช่น ครูต้องพูดเก่งหรือมีอารมณ์ขัน

(2) ส่วนประกอบที่มีผลสำคัญต่อบทบาทและขาดมิได้ เช่น เป็นครูต้องสอนหนังสือ เป็นแพทย์ต้องรักษากันไข เป็นตำรวจต้องจับคนร้าย เป็นนักเรียนต้องเรียนหนังสือ

(3) ส่วนประกอบที่เป็นไปตามกฎหมาย เช่น ครูต้องเป็นสมาชิกคุรุสภา เป็นต้น ถ้ากำหนดให้ P คือ บทบาท

a คือ ส่วนประกอบที่ส่งเสริมบทบาท

b คือ ส่วนประกอบที่มีผลสำคัญต่อบทบาทและขาดมิได้

c คือ ส่วนประกอบที่เป็นไปตามกฎหมาย

ดังนั้นจึงเขียนเป็นสมการบทบาทได้ว่า $P = a + b + c + \dots + n$

จากสมการอธิบายได้ว่า บทบาทต้องประกอบด้วยส่วนประกอบหลายๆ ส่วน อย่างน้อย 3 ส่วนขึ้นไปจนถึง n ส่วน

4) ทฤษฎีของโฮมันน์ (Homann's Role Theory)

โฮมันน์ เป็นนักสังคมวิทยา เขากล่าวว่า บุคคลจะเปลี่ยนบทบาทไปตามตำแหน่งเสมอ เช่น ตอนกลางวันแสดงบทบาทสอนหนังสือเพราะมีตำแหน่งเป็นครู ตอนเย็นแสดงบทบาทเรียนหนังสือ เพราะมีตำแหน่งเป็นนิสิต ภาคสมทบ เป็นต้น

5) ทฤษฎีพาร์สัน (Parson's Role Theory)

พาร์สัน เป็นนักสังคมวิทยา กล่าวว่า ความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์ในสังคม ทำให้มนุษย์ต้องเพิ่มบทบาทของตนเอง เช่น บุคคลที่มีเพื่อนมากก็ต้องแสดงบทบาทมากขึ้นเป็นเงาตามตัว จากทฤษฎีของพาร์สันจะเห็นได้ชัดเจน เช่น สังคมเล็กในบ้าน ทุกคนต้องรู้จักและติดต่อกันอยู่ตลอดเวลา มีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด รู้จักปฏิบัติต่อบิดามารดา ญาติพี่น้อง ให้เกิดความรักใคร่กลมเกลียว มีความสามัคคีกัน ส่วนในสังคมที่กว้างขึ้น เช่น สถาบันการศึกษา สถานที่ทำงาน ฯลฯ บุคคลในสถาบันดังกล่าวต้องมีมนุษย์สัมพันธ์ซึ่งกันและกัน เพื่อให้สะดวกแก่การทำงานร่วมกัน ทุกคนในสังคมยังรู้จักกันมากเท่าใด ความคล่องตัวและความเป็นปึกแผ่นของสังคมยิ่งมากขึ้นเท่านั้น

วิโรจน์ สารรัตนะ (2555, น. 4) จากผลการศึกษาของ Minzberg, 1998, cited in Schermerhorn, 2008, p. 19) พบว่า ผู้บริหารส่วนใหญ่จะแสดงบทบาทออกมา 10 บทบาทย่อย ภายใต้ 3 บทบาทหลัก ดังนี้

1) บทบาทเชิงสัมพันธ์บุคคล (interpersonal role) เป็นบทบาทที่เกิดขึ้นจากอำนาจและสถานะตำแหน่งแบบทางการ เป็นบทบาทที่ทำให้ผู้บริหารเป็น “ศูนย์รวมประสาท” (nerve center) ขององค์กร ประกอบด้วย

(1) บทบาทการเป็นสัญลักษณ์ขององค์กร (symbolic or figurehead) ปฏิบัติตามระเบียบแบบแผน ประเพณี หรือพิธีการขององค์กร

(2) บทบาทการเป็นผู้นำ (leader) มุ่งอำนวยความสะดวก จูงใจ ติดต่อสื่อสาร และควบคุมเพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปตามแผนที่กำหนด

(3) บทบาทการเป็นผู้สร้างความสัมพันธ์ (liaison) กับบุคคลหรือกลุ่มบุคคลภายนอกองค์กรเพื่อให้ได้ข้อมูลที่จะเป็นประโยชน์ต่อองค์กร

2) บทบาทเชิงสารสนเทศ (informational role) เป็นบทบาทที่ทำให้ผู้บริหารเป็น “ศูนย์กลางของข้อมูลข่าวสาร” ทั้งในฐานะผู้รับและผู้ส่ง ประกอบด้วย

(1) บทบาทการเป็นผู้กำกับติดตามผล (monitor) ให้ได้ข้อมูลข่าวสารทั้งภายในและภายนอกเพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อองค์กร

(2) บทบาทการเป็นผู้เผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร (dissemination) ที่ได้รับทั้งจากภายในและภายนอกให้แก่บุคลากรในองค์กร

(3) บทบาทการเป็นผู้ประชาสัมพันธ์ (spokesperson) เผยแพร่ข้อมูลข่าวสารขององค์กรต่อบุคคลภายนอกองค์กร

3) บทบาทเชิงตัดสินใจ (decisional roles) เป็นบทบาทที่ทำให้ผู้บริหารเป็น“นักตัดสินใจ” (decision maker) อันสืบเนื่องจากบทบาทสองกลุ่มแรก ประกอบด้วย

(1) บทบาทการเป็นผู้ประกอบการ (entrepreneur) มุ่งการริเริ่มสร้างสรรค์ให้เกิดสิ่งใหม่ๆ ในองค์กรอยู่เสมอ

(2) บทบาทการเป็นผู้จัดสิ่งก่อกวน (disturbance handler) แก้ปัญหาเมื่อองค์กรเผชิญสิ่งรบกวนที่ไม่คาดหวังอย่างฉับไวแต่ได้ผล

(3) บทบาทการเป็นผู้จัดสรรทรัพยากร (allocator) ให้แก่ส่วนต่างๆ ในองค์กร และ

(4) บทบาทการเป็นนักเจรจาต่อรอง (negotiator) กับบุคคลอื่นหรือองค์กรอื่นเพื่อให้ได้สิ่งที่เป็ประโยชน์ต่อองค์กร

สรุปตามแนวคิดทฤษฎีได้ว่า บทบาทของผู้บริหาร หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงออกตามตำแหน่ง สถานภาพ ที่มีความสัมพันธ์กันในสังคม การปฏิบัติตนในบทบาทแต่ละบทบาทที่ได้รับจะสมบทบาทหรือไม่ ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายอย่าง เช่น บุคลิกภาพ ลักษณะทางสังคม ขนบธรรมเนียมประเพณี และวัฒนธรรมของสังคมนั้นๆ ผู้วิจัยได้เลือกศึกษาทฤษฎีบทบาทของผู้บริหารในแนวคิดของ Minzberg, 1998, cited in Schermerhorn, 2008, p. 19) ในด้านบทบาทเชิงตัดสินใจ (decisional roles) เป็นบทบาทที่ทำให้ผู้บริหารเป็น “นักตัดสินใจ” (decision maker) ประกอบด้วย

1) บทบาทการเป็นผู้ประกอบการ (entrepreneur) มุ่งการริเริ่มสร้างสรรค์ให้เกิดสิ่งใหม่ๆ ในองค์กรอยู่เสมอ

2) บทบาทการเป็นผู้จัดสิ่งก่อกวน (disturbance handler) แก้ปัญหาเมื่อองค์กรเผชิญสิ่งรบกวนที่ไม่คาดหวังอย่างฉับไวแต่ได้ผล

3) บทบาทการเป็นผู้จัดสรรทรัพยากร (allocator) ให้แก่ส่วนต่างๆ ในองค์กร และ

4) บทบาทการเป็นนักเจรจาต่อรอง (negotiator) กับบุคคลอื่นหรือองค์กรอื่นเพื่อให้ได้สิ่งที่เป็ประโยชน์ต่อองค์กร

2.1.3 บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 ได้ให้ความหมายของผู้บริหารสถานศึกษา หมายความว่า บุคลากรวิชาชีพที่รับผิดชอบการบริหารสถานศึกษาแต่ละแห่ง ทั้งของรัฐและเอกชน

นักการศึกษาหลายท่านได้อธิบายบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษา ไว้ดังนี้

อัมพร ยอดสะเทิน (2550, น. 13) อธิบายบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาไว้ว่า ผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องมีบทบาทหน้าที่และภารกิจที่จะต้องบริหารงาน กำกับดูแลและรับผิดชอบให้การดำเนินงานต่างๆ ในสถานศึกษาเป็นไปอย่างมีระบบระเบียบ เรียบร้อย จนสามารถบรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่วางไว้ นำความเจริญมาสู่องค์กรต่อไป

พิชญ์ คนชื้อ (2550, น. 10) อธิบายบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาไว้ว่าหมายถึง การกระทำของบุคคลใดบุคคลหนึ่งที่แสดงออกตามหน้าที่ ที่รับผิดชอบซึ่งการแสดงของบทบาทนั้นจะขึ้นอยู่กับตำแหน่ง ทั้งนี้จะต้องเป็นสิ่งที่สังคมยอมรับด้วย

สรเสรีญ โปรงจันทิก (2553, น. 19) อธิบายบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาไว้ว่าหมายถึง ภาระ หน้าที่ ความรับผิดชอบของผู้ที่ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษา รองผู้อำนวยการสถานศึกษา ตลอดจนผู้รักษาราชการแทน ที่แต่งตั้งโดยสถานศึกษาหรือหน่วยงานต้นสังกัดที่มีตำแหน่งในการบริหารสถานศึกษา

ประสิทธิ์ กุณาอุด (2553, น. 10) อธิบายบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาไว้ว่า บทบาทเป็นการกระทำหรือพฤติกรรมสิ่งที่ถูกกำหนดโดยสถานภาพของบุคคลนั้นๆ ดำรงอยู่ ซึ่งสิ่งที่แสดงออกเกิดจากสังคมกำหนดและความคาดหวังของสังคม ดังนั้นการเป็นผู้บริหารก็เป็นที่คาดหมายของครู สังคม และผู้เกี่ยวข้องทั้งหลายที่จะมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาโรงเรียนให้ก้าวหน้ายิ่งขึ้นต่อไป

ชมชล นาพิมพ์ (2553, น. 30-31) อธิบายบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาไว้ว่า บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาที่สำคัญ คือ บทบาทในฐานะผู้บริหาร บทบาทในฐานะผู้นำทางวิชาการ บทบาทในฐานะเป็นหัวหน้ากลุ่ม อีกทั้งต้องเป็นผู้บริหารการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพภายใต้หลักการบริหารที่ดี เพื่อให้เกิดประสิทธิผลแก่ผู้เรียนและสนับสนุน ส่งเสริมให้ครูผู้สอน จัดบรรยากาศสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเป็นคนที่มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีคุณภาพ ตามความต้องการของสังคมบนพื้นฐานของสังคมแห่งการเรียนรู้

Adizen,1976 (อ้างถึงใน วีระวัฒน์ อุทัยรัตน์, 2556) กล่าวว่า ถ้าจะบริหารองค์กรให้มีประสิทธิภาพแล้วจะต้องแสดงบทบาทการบริหาร 4 บทบาทด้วยกัน คือ

1) บทบาทในการเสริมสร้าง (Producing) คาดหวังไว้ว่าทุกวันนี้ไม่ว่าจะเป็นองค์กรหรือหน่วยงานใด เรากำลังมองหาผู้บริหารที่มีความเก่งพร้อมทั้ง 4 ด้าน คือ เก่งคิด เก่งคน เก่งงาน และ เก่งข่าวสารข้อมูลเทคโนโลยี คุณสมบัติของผู้ประสบความสำเร็จในบทบาทการเสริมสร้างก็คือ มีความรู้ ความสามารถในงานสาขาที่ปฏิบัติงานนั้นเป็นอย่างดี เพื่อให้งานสร้างผลผลิตขององค์กรเป็นผลดี บทบาทในการเสริมสร้างเน้นกิจกรรมต่างๆ ในอนุระบบเศรษฐกิจ/เทคโนโลยี

2) บทบาทในการดำเนินการ (Implementing) คาดหวังไว้ว่าผู้บริหารควรสามารถบริหารบุคคลซึ่งทำงานร่วมกับเขา และแน่ใจว่าบุคคลเหล่านี้สร้างผลผลิตได้ด้วย บทบาทในการดำเนินการนี้ ผู้บริหารจะสร้างและกำหนดการประสานงานควบคุม และลงโทษทางวินัย ถ้าผู้บริหารสวมบทบาทผู้ดำเนินการ เขาจะคว่าระบบได้ดำเนินการไปตามที่ได้ออกแบบกำหนดไว้ บทบาทในการดำเนินการเน้นอนุระบบบริหาร/โครงสร้าง

3) บทบาทในการเปลี่ยนแปลงพัฒนา (Innovating) คาดหวังไว้ว่า เนื่องจากทุกวันนี้ สภาพแวดล้อมและเทคโนโลยีเปลี่ยนแปลงเคลื่อนไหวอย่างรวดเร็วตลอดเวลา ผู้บริหารต้องใช้ดุลยพินิจ วินิจฉัย และมีอิสระที่จะตัดสินใจเปลี่ยนแปลงระบบซึ่งดำเนินการอยู่ได้ด้วยตนเอง บทบาทในการเปลี่ยนแปลงพัฒนาเน้นในอนุระบบข่าวสารข้อมูล/การตัดสินใจสั่งการ

4) บทบาทในการหล่อหลอม (Integrating) คาดหวังไว้ว่า ผู้บริหารควรสามารถหล่อหลอมคนในองค์กรได้นั้นคือ การที่ผู้บังคับบัญชาทำให้ “กลุ่มบุคคลสามารถปฏิบัติงานด้วยตัวเอง โดยมีทิศทางที่ชัดเจนในจิตใจ และสามารถเลือกทิศทางในการปฏิบัติงานให้บรรลุความสำเร็จตามเป้าหมาย และกลยุทธ์ขององค์กร” การหล่อหลอมเน้นในอนุระบบบุคคล/สังคมเมื่อไรก็ตามที่บทบาทการบริหารบทบาทหนึ่งในบทบาทถูกละเลยไม่ได้รับการปฏิบัติในองค์กรแล้ว มักจะปรากฏว่ามีสิ่งบอกเหตุให้สังเกตได้ว่ารูปแบบการบริหารนั้น เป็นรูปแบบการบริหารที่ผิดหลักการ เอดิเชสได้เน้นว่า ถ้าผู้บังคับบัญชาไม่ได้แสดงบทบาทในด้านการหล่อหลอมแล้ว ผู้บังคับบัญชาเองจะกลายเป็น “ผู้สร้างวิกฤตการณ์” “ผู้ติดอยู่กับระบบราชการ” หรือไม่ก็เป็น “เจ้านายผู้อยู่อย่างโดดเดี่ยว”

Gorton, 1983, p.71 (อ้างถึงใน มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2554, น. 33) ได้สรุปบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษามี 6 ประการ คือ

- 1) บทบาทในฐานะผู้บริหารจัดการ
- 2) บทบาทในฐานะผู้เป็นผู้นำในด้านการสอนหรือด้านวิชาการ
- 3) บทบาทในฐานะผู้รักษาระเบียบวินัย
- 4) บทบาทในฐานะผู้ส่งเสริมมนุษยสัมพันธ์ สร้างขวัญกำลังใจและบรรยากาศ
- 5) บทบาทในฐานะเป็นผู้ประเมินผล

6) บทบาทในฐานะเป็นผู้แก้ปัญหาความขัดแย้ง

สรุปได้ว่า บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษา หมายถึง การทำหน้าที่ตามตำแหน่งที่ได้รับเป็นผู้บริหารการจัดการศึกษา ให้สถานศึกษามีคุณภาพ ด้วยหลักการบริหารที่ดี เพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์แก่ผู้เรียนตามความคาดหวัง มีความคิดในการปรับปรุงการทำงานให้มีประสิทธิภาพให้เหมาะสมกับลักษณะทางเศรษฐกิจ การเมือง เทคโนโลยี และสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปบนพื้นฐานของสังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต

2.1.4 บทบาทเชิงตัดสินใจของผู้บริหารสถานศึกษา

Minzberg,1998, cited in Schermerhorn, 2008, p. 19 (อ้างถึงใน วิโรจน์ สารรัตนะ, 2555, น. 4) กล่าวถึงบทบาทเชิงตัดสินใจ (decisional roles) เป็นบทบาทที่ทำให้ผู้บริหารเป็น “นักตัดสินใจ” (decision maker) อันสืบเนื่องจากบทบาทสองกลุ่มแรก ประกอบด้วย

- 1) บทบาทการเป็นผู้ประกอบการ (entrepreneur) มุ่งการริเริ่มสร้างสรรค์ให้เกิดสิ่งใหม่ๆ ในองค์กรอยู่เสมอ
- 2) บทบาทการเป็นผู้จัดสิ่งก่อกวน (disturbance handler) แก้ปัญหาเมื่อองค์กรเผชิญสิ่งรบกวนที่ไม่คาดหวังอย่างฉับไวแต่ได้ผล
- 3) บทบาทการเป็นผู้จัดสรรทรัพยากร (allocator) ให้แก่ส่วนต่างๆ ในองค์กร และ
- 4) บทบาทการเป็นนักเจรจาต่อรอง (negotiator) กับบุคคลอื่นหรือองค์กรอื่นเพื่อให้ได้สิ่งที่ประโชยชน์ต่อองค์กร

Minzberg ,1979,citing Gordon,1993,pp.332-333 (อ้างถึงใน ภาวดี อนันต์นวี ,2555, น.262-263) ได้ศึกษาเกี่ยวกับหัวหน้าหน่วยงาน (Chief-executive officer : CEO)กล่าวถึงบทบาทเกี่ยวกับการตัดสินใจ (Decisional Roles) มี 4 บทบาท ได้แก่

- 1) เป็นผู้ประกอบการ (entrepreneur) เป็นผู้ออกแบบและริเริ่มการเปลี่ยนแปลงในองค์กร ผู้มีบทบาท ทำหน้าที่ออกแบบงานใหม่ เสนอแนะวิธีการทำงานและนำเทคโนโลยีมาใช้ในการปฏิบัติงาน
- 2) เป็นผู้จัดการกับปัญหา (disturbance handler) เป็นผู้มีบทบาทในการจัดการกับปัญหา และเป็นผู้รับผิดชอบอุปสรรค ปัญหาในการปฏิบัติงาน
- 3) เป็นผู้จัดสรรทรัพยากร (resource allocator) เช่น คน เงิน วัสดุ อุปกรณ์ และเวลา โดยกำหนดตารางเวลาและจัดทำโครงการเพื่อให้ทุกคนมีส่วนร่วม
- 4) เป็นผู้เจรจาต่อรอง (negotiator) เป็นผู้เริ่มกิจกรรมในการเจรจาต่อรอง เช่น การเจรจาเรื่องการทำงาน ค่าตอบแทน

Knezevich,1984,pp 16-18 (อ้างอิงใน ภารดี อนันต์นาวิ ,2555, น.263-265) เสนอว่าผู้บริหารหรือผู้นำทางการศึกษาคควรมีบทบาทต่าง ๆ ในการบริหารให้เกิดประสิทธิผล ได้แก่

1) บทบาทเป็นผู้กำหนดทิศทางการทำงาน (direction setter) ทำหน้าที่ชี้แจงทำความเข้าใจในจุดประสงค์ของหน่วยงาน มีความรู้ ทักษะในการจัดสรรงบประมาณแบบโครงการ (Planning Programing Budgeting System : Objective / Results : MBO / R)

2) บทบาทเป็นผู้กระตุ้นความเป็นผู้นำ (leader-catalyst) มีความสามารถในการจูงใจ กระตุ้น และมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมรวมของมนุษย์ มีทักษะในกระบวนการกลุ่ม

3) บทบาทเป็นนักวางแผน (planning) สามารถคาดคะเนเหตุการณ์ในอนาคต จัดเตรียมบุคลากรให้พร้อมในการรับมือกับสิ่งใหม่ ๆ ที่จะเกิดขึ้น มีความรู้เข้าใจในการวางแผน

4) บทบาทเป็นผู้ตัดสินใจ (decision = maker) เป็นผู้รอบรู้วิธีเทคนิคการตัดสินใจ

5) บทบาทเป็นผู้จัดองค์การ (organizer) สามารถออกแบบขยายงาน กำหนดโครงสร้างขององค์การขึ้นใหม่ มีความเข้าใจพลวัตขององค์การและพฤติกรรมการองค์การ

6) บทบาทเป็นผู้เปลี่ยนแปลง (change manager) เป็นผู้นำในการเปลี่ยนแปลง (change agent) มาสู่สถาบัน จะเปลี่ยนอะไร อย่างไร ควรเปลี่ยนสถานการณ์ใด เมื่อไร

7) บทบาทเป็นผู้ประสานงาน (coordinator) มีความเข้าใจรูปแบบปฏิสัมพันธ์ของมนุษย์ เข้าใจเครือข่ายของการสื่อสาร รู้จักวิธีนิเทศงาน การรายงาน การประสานกิจกรรมต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

8) บทบาทเป็นผู้สื่อสาร (communicator) สามารถในการสื่อสาร ทั้งการพูด การเขียน การใช้สื่อเพื่อการสื่อสาร สามารถในการประชาสัมพันธ์

9) บทบาทเป็นผู้จัดการความขัดแย้ง (conflict manager) ความขัดแย้งเป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ ต้องเข้าใจถึงสาเหตุ สามารถต่อรองไกลเกลี่ย สามารถแก้ปัญหาความขัดแย้งได้

10) บทบาทเป็นผู้แก้ปัญหา (problem manager) เป็นผู้นำสามารถเข้าใจปัญหาวินิจฉัยและแก้ปัญหาได้

11) บทบาทเป็นผู้จัดระบบ (system manager) สามารถวิเคราะห์ระบบและกระบวนการที่เกี่ยวข้องเข้าใจนำทฤษฎีบริหารมาใช้

12) บทบาทเป็นผู้บริหารการเรียนการสอน (instructional manager) ต้องมีความเข้าใจในระบบการเรียนรู้ เข้าใจวิธีการสร้าง การพัฒนาหลักสูตร การใช้เทคโนโลยีทางการศึกษา

13) บทบาทเป็นผู้บริหารบุคคล (personal manager) มีเทคนิคในการเป็นผู้นำการเจรจาต่อรองประเมินผลงานและการปฏิบัติงาน

14) บทบาทเป็นผู้บริหารทรัพยากร (resource manager) มีความสามารถบริหารการเงินงบประมาณ บริหารวัสดุ ครุภัณฑ์ การก่อสร้าง การบำรุงรักษา หาทรัพยากรสนับสนุนจากภายนอก

15) บทบาทเป็นผู้ประเมินผล (appraiser) สามารถประเมินความต้องการ การประเมินระบบวิธีทางสถิติ กระบวนการทางวิทยาศาสตร์

16) บทบาทเป็นนักประชาสัมพันธ์ (public relator) มีทักษะในการสื่อความหมาย วิธีสร้างภาพพจน์ที่ดี รู้และเข้าใจในการเผยแพร่ข่าวสารด้วยสื่อและวิธีการต่าง ๆ

17) บทบาทเป็นประธานในพิธีการ (ceremonial head) มีความสามารถในพิธีการต่างๆ ในสังคม

สรุปได้ว่า บทบาทเชิงตัดสินใจของผู้บริหารสถานศึกษา หมายถึง

1) บทบาทการเป็นผู้ประกอบการ (entrepreneur) มุ่งการริเริ่มสร้างสรรค์ให้เกิดสิ่งใหม่ๆ ออกแบบงานใหม่ๆ เสนอแนะวิธีการทำงาน นำเทคโนโลยีมาใช้ กำหนดแนวทางการดำเนินงานตามนโยบายและแผนงานที่วางไว้อย่างชัดเจน

2) บทบาทการเป็นผู้จัดสิ่งก่อกวน (disturbance handler) แก้ปัญหาเมื่อองค์กรเผชิญสิ่งรบกวนที่ไม่คาดหวังอย่างฉับไวแต่ได้ผล เป็นผู้นำในการแก้ปัญหา อุปสรรคในการปฏิบัติงาน จัดบรรยากาศ แห่งความกลัว เลือคนแนวทางการปฏิบัติที่ถูกต้องเหมาะสม

3) บทบาทการเป็นผู้จัดสรรทรัพยากร (allocator) ให้แก่ส่วนต่างๆ ในองค์กร จัดหาวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือ สิ่งอำนวยความสะดวก จัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อและส่งเสริมต่อการปฏิบัติงาน จัดหาและแนะนำแหล่งเรียนรู้ ภูมิปัญญาในท้องถิ่น กำหนดตาราง เวลา ในการจัดทำโครงการต่างๆ เพื่อการดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพและทันเวลา

4) บทบาทการเป็นนักเจรจาต่อรอง (negotiator) กับบุคคลอื่นหรือองค์กรอื่นเพื่อให้ได้สิ่งที่ เป็นประโยชน์ต่อองค์กร มีความเชี่ยวชาญในการวางแผน มีความเฉลียวฉลาดในการเจรจาต่อรองกับบุคคลอื่น มีความรอบรู้ในเรื่องที่จะเจรจาต่อรอง

2.2 การส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียน

2.2.1 ความหมายของการทำวิจัยในชั้นเรียน

การวิจัยในชั้นเรียนเป็นการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนในห้องเรียน เพื่อพัฒนาปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอน ทั้งในส่วนหลักสูตร วิธีการสอน การจัดกิจกรรม สื่อ แบบฝึกหัด รวมทั้งการวัดผลประเมินผลเพื่อประโยชน์ต่อการพัฒนาประสิทธิภาพการสอนและคุณภาพการเรียน มีนักการศึกษาให้ความหมายของการวิจัยในชั้นเรียน ดังนี้

สาคร วัชช่วย (2548, น. 13) ให้ความหมายของการวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง กระบวนการแสวงหาความรู้เพื่อแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในชั้นเรียนอันเนื่องมาจากสาเหตุต่างๆ มีจุดมุ่งหมายเพื่อแก้ปัญหาอย่างมีประสิทธิภาพและเพิ่มศักยภาพของผู้เรียน ซึ่งผู้ทำการวิจัยคือ ครูผู้สอนดำเนินการควบคู่ไปกับการเรียนการสอนปกติในชั้นเรียน โดยใช้นวัตกรรมที่เหมาะสมกับผู้เรียนและมีความสัมพันธ์กับปัญหาที่เกิดขึ้น แล้วนำผลการวิจัยไปใช้แก้ปัญหาในชั้นเรียนพร้อมทั้งทำการเผยแพร่ให้เกิดประโยชน์ต่อผู้อื่น

ศิรินันท์ สิงทิส (2550, น. 12) ให้ความหมายของการวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง กระบวนการในการแสวงหาความรู้ด้วยวิธีการใหม่ๆ หรือนวัตกรรม เพื่อแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นจากการเรียนการสอนในระดับชั้นเรียนอย่างเป็นระบบ อาศัยวิทยาการวิจัย โดยครูเป็นผู้ดำเนินการวิจัยและเป็นผู้ใช้ผลงานวิจัยซึ่งอาจดำเนินการโดยการวิจัยในรูปแบบการวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research) โดยมีเป้าหมายเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนให้เกิดผลดีที่สุดกับตัวครูเอง

อัมพร ยอดสะเทิน (2550, น. 19) ให้ความหมายของการวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง การวิจัยในชั้นเรียน เป็นการวิจัยของครูที่สร้างขึ้นเพื่อแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในการจัดการเรียนการสอนในห้องเรียน และเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนรู้ของนักเรียน โดยการวิจัยในชั้นเรียนมุ่งเน้นให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อผู้เรียนเป็นสำคัญ

นาตยา อุดคัยนิกร (2551, น. 14) ให้ความหมายของการวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง ภาระหน้าที่หนึ่งของครูผู้สอนในชั้นเรียนที่พึงกระทำ เพื่อหาแนวทางในการปรับปรุงและแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในชั้นเรียน โดยอาศัยกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ซึ่งผ่านการค้นคว้า ทบทวนวิธีการที่จะนำมาใช้อย่างรอบคอบ

วิชาสุทธิ์ ทิพย์วงศ์ (2552, น. 19) ให้ความหมายของการวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง การแสวงหาความรู้และวิธีการใหม่ๆ เพื่อนำมาใช้ในการแก้ปัญหาคือการเรียนการสอนในชั้นเรียนหรือเป็นความต้องการที่จะเปลี่ยนแปลง พัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนให้ดียิ่งขึ้น ซึ่งความรู้ใหม่ๆ ในที่นี้เรียกว่า นวัตกรรมทางการศึกษา เพื่อนำมาใช้ในการปรับปรุงการเรียนการสอนให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับผู้เรียน

ชนิษฐา จิรนนท์ (2552, น. 61) ให้ความหมายของการวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง กระบวนการศึกษา ค้นคว้า เพื่อแสวงหาวิธีการแก้ปัญหา ปรับปรุง เปลี่ยนแปลงพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครู และกิจกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียนในบริบทของชั้นเรียน โดยมีครูเป็นผู้วิจัย และใช้ผลงานวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุด

ชมชล นาพิมพ์ (2553, น. 14) ให้ความหมายของการวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง กระบวนการศึกษาค้นคว้าหาความรู้ใหม่เพื่อแก้ปัญหาที่เกิดจากการเรียนการสอน หรือปัญหาของเด็กในชั้นเรียน โดยดำเนินการตามวิธีการทางวิทยาศาสตร์เพื่อหาแนวทางแก้ไขปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอนของครูให้มีคุณภาพ

คชาภรณ์ ฉันทประเสริฐวุฒิ (2553, น. 11) ให้ความหมายของการวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง กระบวนการสำรวจปัญหาที่เกิดขึ้นในชั้นเรียนโดยการสร้างและการพัฒนานวัตกรรม การจัดการเรียนการสอน และทำการทดลองกับนักเรียนในความรับผิดชอบของครู ซึ่งส่งผลให้ครูมีทักษะมีความสามารถในการจัดกิจกรรมนักเรียน มีความรู้ความสามารถในการวิเคราะห์ปัญหาจนหาทางแก้ไขได้สำเร็จ ทำให้เป็นคนมีความเชื่อมั่นและภาคภูมิใจในอาชีพครู

ประสิทธิ์ กุณาอูด (2553, น. 8) ให้ความหมายของการวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง การแสวงหาความรู้ การค้นหาความจริงและกระบวนการค้นหาวิธีการด้วยวิธีการทางวิทยาศาสตร์ เพื่อใช้แก้ปัญหาตามสภาพที่เกิดขึ้นจริงในชั้นเรียนและพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน ทั้งนี้เพื่อประโยชน์สูงสุดกับผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยผู้ที่มิบทบาทสำคัญต่อการสร้างงานวิจัยในชั้นเรียน คือ ครูผู้สอน ซึ่งเป็นลักษณะการเรียนรู้คู่กับการวิจัย ส่วนผู้บริหาร โรงเรียนก็มีหน้าที่หลักในการส่งเสริมสนับสนุนให้เกิดงานวิจัยในชั้นเรียนขึ้นอย่างเป็นระบบและถูกต้องตามหลักวิชาการ

ธวัชชัย ยวดยิ่ง (2555, น. 10) ให้ความหมายของการวิจัยในชั้นเรียนไว้ว่า เป็นการวิจัยปฏิบัติการเพื่อแก้ปัญหาในชั้นเรียนมุ่งเน้นในการพัฒนาผู้เรียนในด้านต่างๆ ให้ได้เต็มตามศักยภาพ โดยครูผู้สอนเป็นผู้ดำเนินการวิจัยและเป็นผู้ใช้ผลงานวิจัย

สรุปได้ว่า การวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง การวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน (Classroom Action Research-CAR) โดยครูหาวิธีแก้ปัญหาจากสิ่งที่เกิดขึ้นในขณะจัดประสบการณ์ จัดการเรียนการสอน ใช้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ วิเคราะห์ปัญหา พัฒนาทักษะ กระบวนการคิด กระบวนการทำงาน สร้างเป็นนวัตกรรมขึ้นมา เพื่อประโยชน์สูงสุดกับผู้เรียนเป็นสำคัญ และยังเป็นผลงานของครูผู้วิจัยที่ได้พัฒนาศักยภาพตัวเองอีกด้วย

2.2.2 ความสำคัญของการทำวิจัยในชั้นเรียน

สาคร วังช่วย (2548, น. 23) ให้ความหมายของความสำคัญของการวิจัยในชั้นเรียน คือ การวิจัยในชั้นเรียนมีความสำคัญต่อการเรียนการสอนเป็นอย่างมาก โดยมีความสำคัญต่อโรงเรียนในการช่วยให้โรงเรียนมีคุณภาพการจัดการศึกษาในภาพรวมดีขึ้น และเป็นที่ยอมรับของประชาชน มีความสำคัญต่อครูในการช่วยให้ครูพัฒนาการเรียนการสอนให้มีคุณภาพมีความก้าวหน้าในวิชาชีพ

มีความสำคัญต่อนักเรียนช่วยให้การพัฒนาการเรียนการสอนและพฤติกรรมของนักเรียนดีขึ้น และมีความสำคัญต่อวิชาชีพเนื่องจากการวิจัยในชั้นเรียนเป็นการพัฒนาการทำงานของครู

จรัญ สุขเสรี (2550, น. 16) ให้ความหมายของความสำคัญของการวิจัยในชั้นเรียน คือ เป็นกระบวนการสืบค้นที่เป็นระบบและเชื่อถือได้ การวิจัยช่วยปรับปรุงการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ ทำให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาความรู้ และครูเกิดการพัฒนาการจัดการเรียนการสอน และเป็นเครื่องมือช่วยในการพัฒนาวิชาชีพครูให้มีความก้าวหน้า

ชนิษฐา จิรนนท์ (2552, น. 62) ให้ความหมายของความสำคัญของการวิจัยในชั้นเรียนคือ

1) เป็นเครื่องมือของครูในการพัฒนาไปสู่ความเป็นครูมืออาชีพ และทำให้ครูมีการเปลี่ยนแปลงก้าวหน้าไม่หยุดนิ่ง เกิดนวัตกรรมที่ทันสมัยมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมาใช้แก้ปัญหาการจัดการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้ทันทั่วถึง

2) ช่วยให้ครูพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ

3) ให้โอกาสครูสร้างองค์ความรู้ ทักษะการวิจัย การประยุกต์ใช้ทางเลือกได้

4) เป็นการพัฒนาวิชาชีพครู

5) ครูเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลง

6) ช่วยตรวจสอบการทำงานของครูที่มีประสิทธิผล

7) นักเรียนได้เรียนรู้อย่างมีคุณภาพสูงขึ้น

8) เป็นการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้

9) เป็นการส่งเสริมสนับสนุนความก้าวหน้าของการวิจัยทางวงการศึกษา

ชมชล นาพิมพ์ (2553, น. 17) ให้ความหมายของความสำคัญของการวิจัยในชั้นเรียน คือ เป็นเครื่องมือที่สำคัญในการพัฒนาหลักสูตร ปรับปรุงการปฏิบัติงาน ปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอน พัฒนาวิชาชีพครู โดยครูได้นำความรู้ที่นำมาแก้ไขปัญหาและพัฒนาการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบ เชื่อถือได้ ทำให้เกิดการพัฒนาที่ต่อเนื่อง เป็นการส่งเสริมสนับสนุนความก้าวหน้าทางการวิจัยทางการศึกษา

คชาภรณ์ ฉันทประเสริฐวุฒิ (2553, น. 13) ให้ความหมายของความสำคัญของการวิจัยในชั้นเรียนไว้ว่า มีความจำเป็นต่อการปฏิรูปการศึกษา ต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาได้ ทั้งนี้เพราะการวิจัยเป็นการศึกษาค้นคว้าหาความจริงอย่างเป็นระบบ ช่วยแก้ปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นในสถานศึกษาและช่วยพัฒนาความรู้ความสามารถในการปฏิบัติหน้าที่ของครูให้มีประสิทธิภาพ

ไพเราะ พัดดาสิงห์ (2554, น. 38) ให้ความหมายของความสำคัญของการวิจัยในชั้นเรียนถือว่า เป็นหัวใจที่สำคัญที่สุดของการบริหารที่ช่วยในการกระตุ้นให้ครูใช้กระบวนการในการแก้

ปัญหาของนักเรียน ให้ครูเข้าที่ดี ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมเพื่อพัฒนาการเรียนรู้และเป็นการพัฒนาวิชาชีพครูให้มีความก้าวหน้า

รัชชัช ยวดยิ่ง (2555, น. 12) ให้ความหมายของความสำคัญของการวิจัยในชั้นเรียนคือการวิจัยในชั้นเรียนมีความสำคัญต่อนักเรียน ครูผู้สอน สถานศึกษา และวงการศึกษากล่าวคือ ผู้เรียนได้รับการพัฒนาอย่างเต็มตามศักยภาพ มีความสมดุลทั้งด้านความรู้ ความคิด ความสามารถ ความดีงามและความรับผิดชอบต่อสังคม ตรงตามความมุ่งหวังของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ครูมีการพัฒนาและเพิ่มพูนความรู้ ทำงานได้อย่างเป็นระบบ สามารถนำการวิจัยมาแก้ปัญหาหรือพัฒนาการเรียนการสอนในชั้นเรียนของตน สถานศึกษาสามารถกำหนดแผนหรือนโยบายเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอนได้อย่างเหมาะสมโดยมีการวิจัยรองรับ ซึ่งจากที่กล่าวมาเป็นการก่อเกิดการพัฒนาในวิชาชีพครูให้มีมาตรฐานและแสดงถึงความก้าวหน้าทางวิชาชีพครู

สรุปความสำคัญของการวิจัยในชั้นเรียน ได้ว่า มีความสำคัญโดยตรงต่อตัวผู้เรียน ต่อครูผู้สอน ต่อผู้บริหารสถานศึกษา ต่อสถานศึกษา กระทั่งถึงวงการศึกษากล่าวคือ แก้ไขปัญหาให้กับผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ ทำให้ครูผู้สอนจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีคุณภาพ ทำงานอย่างมีระบบ มีแบบแผน สามารถวิเคราะห์ทางเลือกได้หลากหลาย ทำให้เกิดนวัตกรรม เป็นผลงานใหม่ๆ ขึ้นมา สร้างคุณภาพให้กับตัวครูผู้สอนเพื่อก้าวไปสู่ครูมืออาชีพ เป็นแนวทางให้ผู้บริหารสถานศึกษาตระหนักถึงความสำคัญในการหาวิธีส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียน เพื่อยกระดับมาตรฐานงานวิชาการของสถานศึกษาให้สูงขึ้น และนำไปพัฒนางานการศึกษาก่อให้เกิดประโยชน์ต่อไป

2.2.3 ลักษณะการทำวิจัยในชั้นเรียน

ศิริพร สลิวังศ์ (2548, น. 15) กล่าวลักษณะของการวิจัยในชั้นเรียนไว้ว่า การทำวิจัยในชั้นเรียน แบ่งได้เป็น การวิจัยเชิงสำรวจ การวิจัยหาความสัมพันธ์ การวิจัยเปรียบเทียบ การวิจัยแบบทดลองเชิงเหตุผล การวิจัยเชิงทดลองและพัฒนา และลักษณะของการวิจัยในชั้นเรียนที่กล่าวมา สรุปได้ว่า ควรมีลักษณะดังนี้

- 1) เป็นการวิจัยจากปัญหาที่เกิดขึ้นในชั้นเรียนที่เกี่ยวกับการเรียนการสอน
- 2) เป็นการวิจัยเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน
- 3) การวิจัยดำเนินไปพร้อม กับการจัดการเรียนการสอน คือ สอนพร้อมกับการวิจัยไปด้วย แล้วนำผลการวิจัยมาใช้แก้ปัญหา และทำการเผยแพร่ให้เกิดประโยชน์ต่อผู้อื่น

บัณฑิต จันทบาล (2550, น. 18) กล่าวลักษณะของการวิจัยในชั้นเรียนไว้ว่า งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การวัดผลประเมินผล ซึ่งจะใช้ในรูปแบบการวิจัยสำรวจ หรือความสัมพันธ์ หรือการวิจัยเปรียบเทียบ หรือการทดลอง หรือการศึกษาคณิศ หรือการวิจัยทดลองและเชิงพัฒนา หรือการวิจัยปฏิบัติการอย่างไรนั้นขึ้นอยู่กับลักษณะปัญหาและจุดมุ่งหมายเฉพาะที่ผู้วิจัยต้องการศึกษา ทั้งนี้ก็เพื่อนำผลการวิจัยที่ได้ไปใช้สำหรับพัฒนาการเรียนการสอนในชั้นเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ

เพ็ญภา สุวรรณ (2551, น. 13) กล่าวลักษณะของการวิจัยในชั้นเรียนไว้ว่า เป็นการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน เกิดขึ้นจากการทำงานที่เกี่ยวกับการเรียนการสอน ทำให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาการเรียนรู้ ครูเกิดการพัฒนาการจัดการเรียนการสอน ที่ได้มาจากกระบวนการสืบค้นที่เป็นระบบและเชื่อถือได้ และเป็นการพัฒนาหลักสูตรและปรับปรุงวิธีการปฏิบัติงานเพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนด้วยวิธีการวิจัยในชั้นเรียน

ชนิษฐา จิรนนท์ (2552, น. 63-64) กล่าวลักษณะของการวิจัยในชั้นเรียนไว้ว่าเป็นลักษณะของการวิจัยเชิงปฏิบัติการ ดังนี้

- 1) เป็นการวิจัยที่ผู้ปฏิบัติงานทำวิจัยขึ้นเองในชั้นเรียน
- 2) เป็นการนำผลการวิจัยไปใช้แก้ปัญหาการเรียนการสอน
- 3) เป็นการนำผลการวิจัยไปใช้พัฒนาการเรียนการสอน
- 4) ใช้เครื่องมือวิจัยอย่างหลากหลาย
- 5) มีกระบวนการเก็บรวบรวมข้อมูล
- 6) เป็นการวิจัยที่มีความเฉพาะเจาะจง
- 7) มีหลักการและทฤษฎีทางการศึกษา
- 8) เป็นการวิจัยเกี่ยวกับผู้เรียน
- 9) เป็นการวิจัยเกี่ยวกับกระบวนการเรียนการสอน
- 10) มีกระบวนการทำงานที่มีส่วนร่วม

การวิจัยที่ทำอย่างรวดเร็ว โดยครูผู้สอนนำวิธีการแก้ปัญหาที่ตนเองคิดขึ้นไปใช้กับผู้เรียน และสังเกตผลแก้ปัญหาที่นั้น และมีการดำเนินงานที่เป็นวงจรต่อเนื่อง มีกระบวนการทำงานที่มีส่วนร่วมเป็นกระบวนการที่เป็นส่วนหนึ่งของการทำงานปกติ เพื่อแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างควบคุมการปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาผู้เรียน

คชาภรณ์ ฉันทประเสริฐวุฒติ (2553, น. 16) กล่าวลักษณะของการวิจัยในชั้นเรียนไว้ว่า เป็นวิธีหนึ่งที่ครูผู้สอนสามารถนำมาใช้ในการแก้ปัญหาหรือพัฒนาการเรียนการสอนได้ ครูจะเข้าใจว่า

การวิจัยเป็นวิธีการที่ยู่ยากซับซ้อนต้องใช้สติปัญญา และต้องมีความรู้เกี่ยวกับการวิจัยเป็นอย่างดี แต่ที่จริงแล้วครูได้ทำงานในลักษณะของนักวิจัยอยู่บางส่วนแล้ว คือ สอนไปพร้อมกับแก้ปัญหาในห้องเรียนไป

ชมชล นาพิมพ์ (2553, น. 19) กล่าวลักษณะของการวิจัยในชั้นเรียนไว้ว่า ลักษณะของการวิจัยในชั้นเรียนเป็นการแก้ปัญหาการเรียนการสอนของครูเองที่เกิดขึ้นกับนักเรียน อาจเป็นรายบุคคล เป็นกลุ่มหรือทั้งห้องเรียน โดยครูผู้สอนเป็นผู้วิจัยเองเพื่อแก้ไข ปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอนของตนให้นักเรียนมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์

ไพเราะ พัดดาสิงห์ (2554, น. 40) กล่าวลักษณะของการวิจัยในชั้นเรียนไว้ว่า คุณลักษณะของการวิจัยในชั้นเรียนเป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการของครูที่ไม่เน้นระเบียบการวิจัยมากนัก ซึ่งจุดเริ่มต้นของการวิจัยเกิดจากสภาพปัญหาและข้อข้องใจ ที่มุ่งศึกษาเฉพาะในห้องเรียนหรือในโรงเรียนเพื่อแก้ปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในชั้นเรียนโดยใช้ระยะเวลาสั้น ๆ

สรุปได้ว่า ลักษณะของการวิจัยในชั้นเรียน เป็นการวิจัยจากปัญหาที่เกิดขึ้นในชั้นเรียน ในขณะที่จัดประสบการณ์การเรียนการสอน แล้วนำผลการวิจัยไปพัฒนาการเรียนการสอน มีการดำเนินงานที่เป็นวงจรต่อเนื่อง มีกระบวนการทำงานที่เป็นส่วนหนึ่งของการทำงานปกติ เพื่อแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น ควบคู่ไปกับการปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาผู้เรียน

2.2.4 กระบวนการทำวิจัยในชั้นเรียน

(กรมวิชาการ, 2545, น. 8-11) ได้กำหนดกระบวนการวิจัยในชั้นเรียนที่สำคัญไว้ 5 ขั้นตอน คือ

1) กำหนดปัญหาความจำเป็นความต้องการในการพัฒนา โดยการศึกษาสภาพปัญหาทั้งด้านผลสัมฤทธิ์ หรือความประพฤติ พฤติกรรมหรือบุคลิกภาพของผู้เรียน เพื่อหาลักษณะของปัญหา หรือจุดที่ต้องพัฒนา สาเหตุของปัญหาที่แท้จริงและนำมาใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับการวางแผน และออกแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และพัฒนาสื่อการเรียนรู้ (นวัตกรรมการศึกษา) หรือกิจกรรมการเรียนรู้ในชั้นเรียนให้เหมาะสมกับกลุ่มผู้เรียนที่ครูผู้สอนต้องการแก้ปัญหาหรือพัฒนาการเรียนรู้อให้เป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

2) การสร้างเครื่องมือที่ใช้การแก้ปัญหา/พัฒนา บนพื้นฐานของแนวคิด/ทฤษฎี เพื่อให้เกิดความเชื่อมั่นได้ว่า กลุ่มผู้เรียนที่ครูผู้สอนต้องการพัฒนาได้รับการพัฒนาการเรียนรู้อย่างถูกต้องตามหลักวิชาการของศาสตร์ในสาขาที่เกี่ยวข้องแล้ว

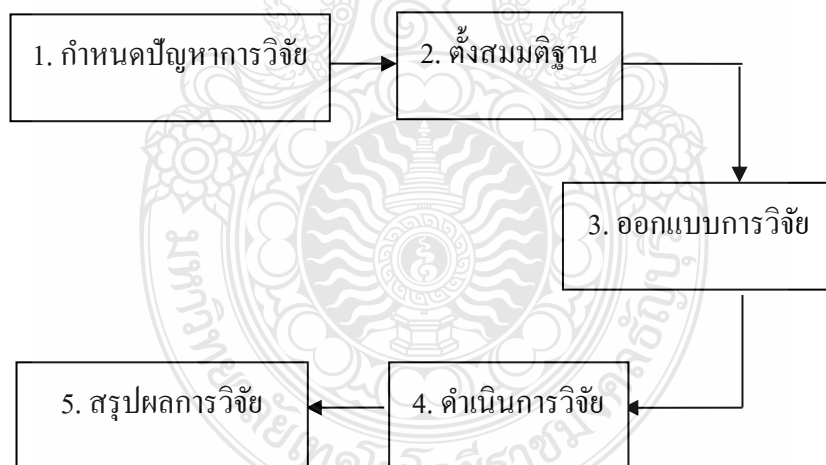
3) การจัดกิจกรรมการแก้ปัญหา/พัฒนา เป็นขั้นตอนที่ครูผู้สอนนำกิจกรรมการเรียนรู้และสื่อการเรียนรู้ (นวัตกรรมการศึกษา) ที่ผ่านการปรับ/พัฒนาเรียบร้อยแล้วนำไปสู่การปฏิบัติการจัดกิจกรรมการแก้ปัญหา/พัฒนาการเรียนรู้ในกลุ่มผู้เรียนที่ต้องการพัฒนา

4) การวัดผล/ประเมินผล เป็นการตรวจสอบว่า ผู้เรียนมีผลการเรียนรู้และพฤติกรรมหรือคุณลักษณะตามหลักสูตรที่คาดหวังหรือไม่

5) รายงานผลการวิจัยในชั้นเรียน เมื่อครูผู้สอนเก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลเสร็จเรียบร้อยแล้ว ครูผู้สอนต้องเขียนสรุปผลการวิจัย หากพบว่าผู้เรียนไม่เกิดการเรียนรู้และหรือมีพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ ครูผู้สอนจำเป็นต้องให้ความช่วยเหลือทันทีหรืออาจต้องใช้การวิจัยในชั้นเรียน (Classroom Action Research) ช่วยในการแก้ปัญหา/พัฒนาการเรียนรู้ กลุ่มผู้เรียนดังกล่าวซ้ำอีกครั้งหรือหลายๆ ครั้ง จนกว่าผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีพฤติกรรมที่พึงประสงค์ตามเจตนารมณ์ตามหลักสูตรอย่างแท้จริง

พิมพันธ์ เดชะคุปต์ และคณะ, 2544, น. 10-14 (อ้างถึงใน รอสดี กอวาอูตู, 2550, น. 19)

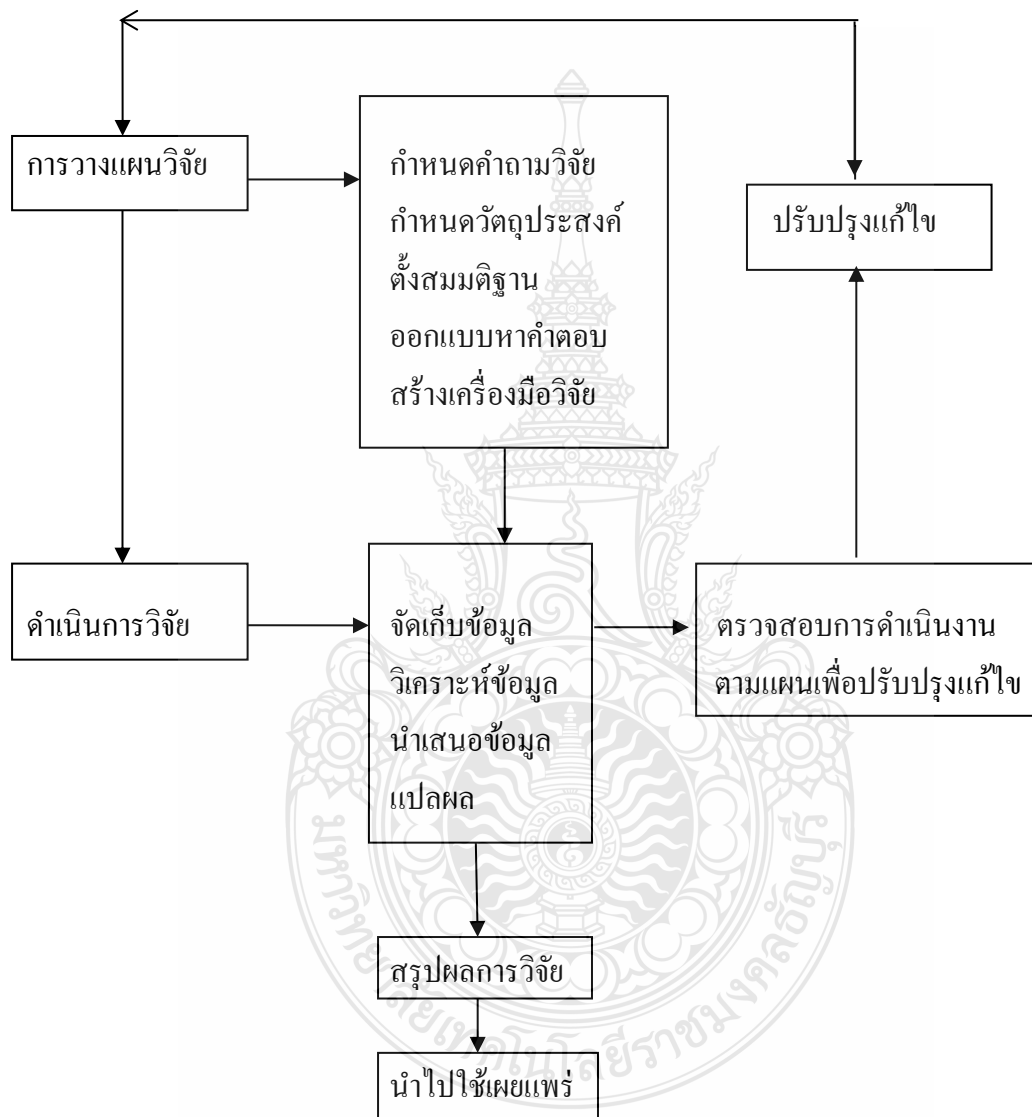
กล่าวถึง กระบวนการที่ใช้ในการวิจัยในชั้นเรียนหรือการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนคือวิธีการทางวิทยาศาสตร์ (Scientific method) ซึ่งเป็นวิธีการที่มีระบบ มีขั้นตอนแสดงดังภาพที่ 2.1

ภาพที่ 2.1 กระบวนการวิจัยในชั้นเรียน 5 ขั้นตอน

ที่มา: พิมพันธ์ เดชะคุปต์ และคณะ, “ การวิจัยในชั้นเรียน:หลักการสู่การปฏิบัติ”

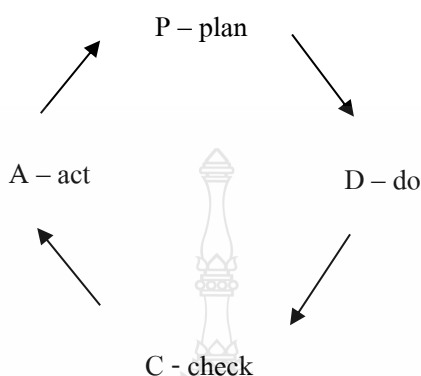
จากภาพที่ 1 ขั้นที่ 1, 2 และ 3 คือ ขั้นการวางแผนการวิจัย ขั้นที่ 4 คือ ขั้นดำเนินการวิจัย ซึ่งเป็นการจัดเก็บข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูล นำเสนอข้อมูล แปรผล ในขั้นนี้มีการตรวจสอบการดำเนินงานตามแผนเพื่อปรับปรุงแก้ไข ผู้วิจัยควรนำไปปรับปรุงลงมือปฏิบัติเพื่อปรับปรุงแก้ไขอย่างต่อเนื่อง ขั้นที่ 5 คือ การสรุปผลการวิจัย เป็นขั้นตอนกระบวนการวิจัยในชั้นเรียน แสดงได้ดังภาพที่ 2.2

ภาพที่ 2.2 กระบวนการวิจัย

ที่มา: พิมพันธ์ เชนะคุปต์ และคณะ, “ การวิจัยในชั้นเรียน:หลักการสู่การปฏิบัติ”

เมื่อนำกระบวนการวิจัยในแผนภูมิข้างต้นไปเปรียบเทียบกับวงจรเดมมิ่ง (Deming Cycle) ซึ่งเป็นวงจรพัฒนาคุณภาพ และเป็นวงจรที่คนทั่วไปรู้จัก คือ PDCA ดังภาพที่ 2.3

ภาพที่ 2.3 วงจรเดมมิ่ง

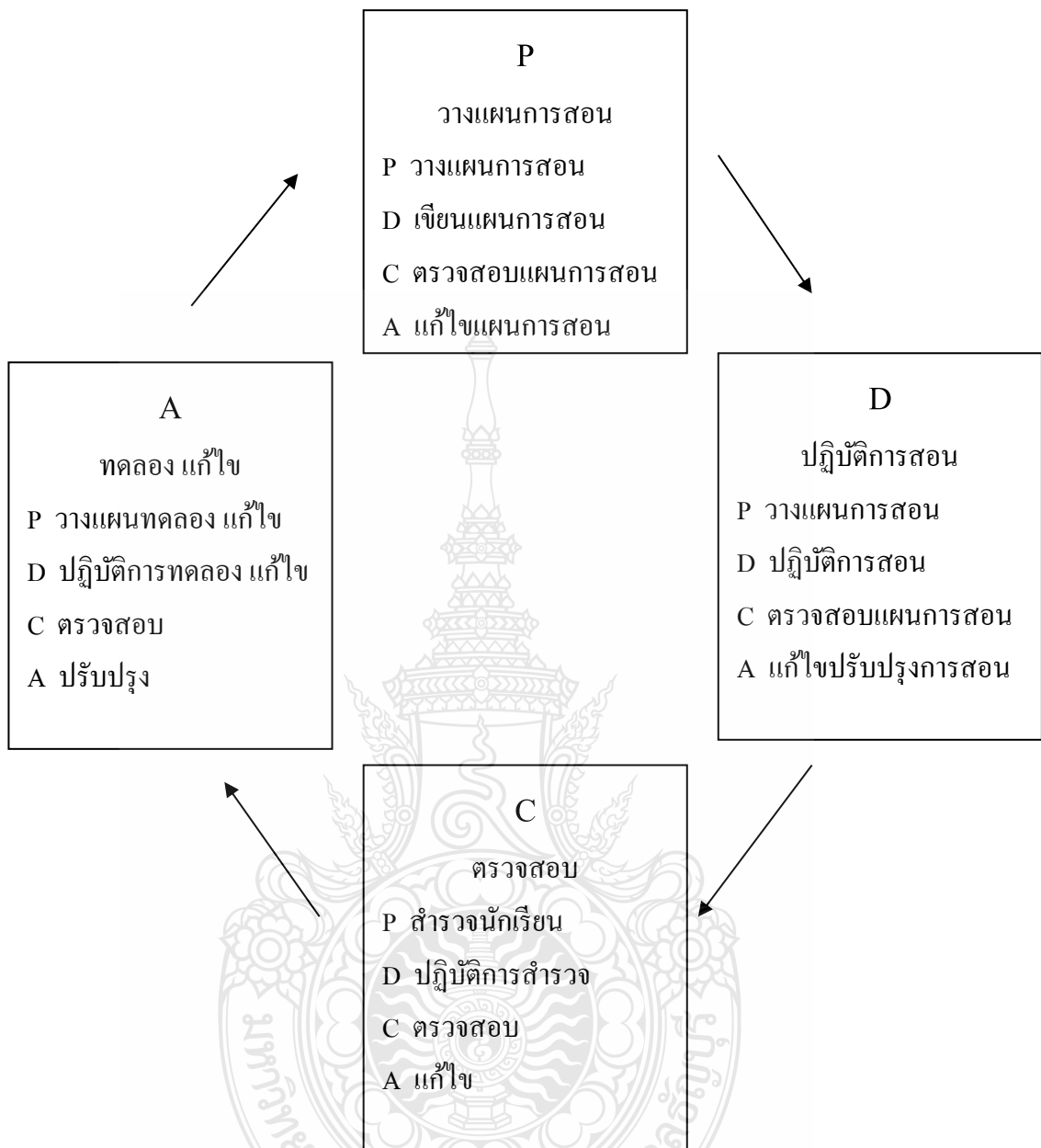
ที่มา: พิมพันธ์ เชชะคุปต์ และคณะ, “ การวิจัยในชั้นเรียน:หลักการสู่การปฏิบัติ”

ผลการเปรียบเทียบระหว่างขั้นตอนของกระบวนการวิจัยในชั้นเรียน ด้วยวิธีการทางวิทยาศาสตร์ กับวงจร PDCA พบว่ามีความเหมือนและสอดคล้องกันดังนี้

1. วางแผนการวิจัย คือ P – plan
2. ดำเนินการวิจัย คือ D – do
3. ตรวจสอบการดำเนินงานตามแผน คือ C – check
4. ปรับปรุงแก้ไข คือ A – action

วงจร PDCA เป็นกระบวนการพัฒนาการวิจัยในชั้นเรียนเป็นการพัฒนาการเรียนการสอน ดังนั้น การวิจัยในชั้นเรียนด้วยการใช้วงจร PDCA จึงต้องเริ่มต้นทีละขั้น P – D – C –A และเคลื่อนหมุนไปเรื่อยๆ ในแต่ละขั้นหรือแต่ละตัวของวงจร ก็จะต้องมีวงจร PDCAในตัวของมันเองด้วย

ตัวอย่าง การวิจัยในชั้นเรียนควบคู่ไปกับการจัดการเรียนการสอน ด้วยวงจร PDCA ดังภาพที่ 2.4

ภาพที่ 2.4 การวิจัยในชั้นเรียนควบคู่ไปกับการจัดการเรียนการสอน ด้วยวงจร PDCA
ที่มา: พิมพันธ์ เดชะคุปต์ และคณะ, “ การวิจัยในชั้นเรียน:หลักการสู่การปฏิบัติ”

สำนักนิเทศและพัฒนามาตรฐานการศึกษา กรมวิชาการ (ม.ป.ป. 42 -43) กล่าวถึง การวิจัยในชั้นเรียนปัจจุบันได้นำแนวคิดและหลักการของการวิจัยเชิงปฏิบัติการเป็นพื้นฐานในการดำเนินงาน จึงได้นำแบบจำลอง (Model) ของการวิจัยเชิงปฏิบัติการมาเป็นตัวแบบของกระบวนการดำเนินงาน ซึ่งแบบจำลองที่นำมาใช้และนิยมกันแพร่หลายได้แก่ แบบจำลองของเคมมิส และเมคเทคการ์ด (Kemmis

& Metaggart) แห่งมหาวิทยาลัย Deakin ประเทศออสเตรเลีย ซึ่งแบ่งกระบวนการวิจัยออกเป็น 4 ขั้นตอน คือ

1) วางแผน (Plan) ขั้นตอนนี้เป็นการกำหนดการปฏิบัติงาน ซึ่งใช้กระบวนการวิเคราะห์ระบุปัญหาของผู้เรียน การกำหนดประเด็นปัญหาที่ต้องแก้ไขป้องกัน หรือพัฒนาจัดทำเป็นแผนปฏิบัติงาน หรือที่เรียกว่า แผนการสอนนั่นเอง แนวทางในการพัฒนา แก้ปัญหา ได้แก่ นวัตกรรมที่ครูอาจจัดหาหรือสร้างขึ้นมาใช้เอง นอกจากนี้ยังประกอบด้วย กิจกรรมที่สำคัญๆ ต่างๆ ของการนำนวัตกรรมไปใช้ ตลอดจนการวัดและประเมินผลการใช้นวัตกรรม รวมทั้งผลสัมฤทธิ์ต่างๆ ที่สอดคล้องกับจุดประสงค์ของการจัดกิจกรรมนั้นๆ

2) ปฏิบัติตามแผน (Act) เป็นการนำแผนการสอนไปใช้จริง ซึ่งก่อนใช้ครูอาจทำการประเมินแผนก่อน เพื่อพิจารณาความเป็นไปได้ของแผนนั่นเอง

3) สังเกตผลการปฏิบัติ (Observe) เป็นขั้นตอนของการสังเกตผลการปฏิบัติของครู ขณะที่ใช้แผน ซึ่งขั้นตอนนี้จะมีการเก็บรวบรวมข้อมูลผลการใช้นวัตกรรม การวิเคราะห์ข้อมูลที่เก็บได้ รวมทั้งการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อให้ทราบถึงสัมฤทธิ์ผลของการใช้นวัตกรรมนั้นๆ ด้วย

4) สะท้อนผลหรือสะท้อนความคิด (Reflect) เป็นขั้นตอนของการนำผลที่ได้มาพิจารณา วิเคราะห์ แผลผล อภิปราย โดยรับฟังการวิพากษ์ วิเคราะห์จากผู้ที่มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานของครู ได้แก่ นักเรียน เพื่อนครู ผู้บริหาร โรงเรียน ซึ่งข้อมูลที่ได้จะนำไปใช้เป็นพื้นฐานในการวางแผนปฏิบัติงานของครูต่อไป

กระบวนการวิจัยในชั้นเรียนทั้ง 4 ขั้นตอน จะดำเนินการอย่างต่อเนื่อง ผลการสะท้อนความคิดอาจนำไปสู่ การปรับปรุงแผน และเข้าสู่วงจรของการวิจัยอีกครั้ง จึงทำให้กระบวนการนี้มีลักษณะต่อเนื่อง เป็นเกลียวของกระบวนการที่เกิดขึ้นจนกว่าผลที่ได้จะบรรลุตามที่มุ่งหวัง หรือปัญหาได้รับการแก้ไขให้ทุเลาหรือหมดไปแล้ว ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบระหว่างวงจรเดมมิง (Deming Cycle) กับแบบจำลอง (Model) ของเคมมิสและเมตเทกการ์ด (Kemmis & Metaggart) พบว่า กระบวนการวิจัยทั้ง 2 แบบมีความสัมพันธ์กันอย่างยิ่ง

จากกระบวนการดังกล่าว การทำวิจัยในชั้นเรียนมุ่งที่จะแสวงหาคำตอบหรือพัฒนานวัตกรรมควบคู่ไปกับการนำเอาคำตอบหรือนวัตกรรมนั้น ไปใช้แก้ปัญหาที่ครูกำลังประสบอยู่ ซึ่งเป็นวงจรต่อเนื่องไม่สิ้นสุด ครูจึงสามารถปรับประยุกต์ให้เข้ากับการทำงานปกติของตนเองได้ ดังนั้น การวิจัยในชั้นเรียนของครู ไม่ใช่การเริ่มต้นทำงานชิ้นใหม่ แต่เป็นการวิเคราะห์ วางแผน และจัดระบบการทำงานเดิมของครูให้เป็นกระบวนการทำงานที่เป็นการวิจัยในชั้นเรียนไปด้วย

2.2.5 การส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 หมวด 4 แนวการจัดการศึกษา มาตรา 24 (5) กล่าวถึงการส่งเสริมการจัดการศึกษาไว้ว่า “ ส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการเรียน และอำนวยความสะดวกเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีความรอบรู้ รวมทั้งสามารถใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ ทั้งนี้ ผู้สอนและผู้เรียนอาจเรียนรู้ไปพร้อมกันจากสื่อการเรียนการสอน และแหล่งวิทยาการประเภทต่างๆ” และ มาตรา 30 กล่าวไว้ว่า “ให้สถานศึกษาพัฒนากระบวนการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ รวมทั้งการส่งเสริมให้ผู้สอนสามารถวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนในแต่ละระดับการศึกษา

จากการศึกษางานวิจัยนักการศึกษาหลายท่านในเรื่องการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้วิจัยได้นำมาเป็นแนวทางในการศึกษา ดังนี้

บัณฑิต จันทบาล (2550, น. 26) การบริหารเพื่อส่งเสริมให้ครูปฏิบัติงานวิจัยในสถานศึกษาให้มีกำลังใจ และสามารถทำการวิจัยอย่างมีประสิทธิภาพมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับสิ่งจูงใจที่มีอยู่ในหน่วยงานนั้น เฮอร์ซเบอร์ กมอสเนอร์ และสไนเดอร์แมน (Herzberg Mausner & Snyderman, 1959, pp. 114-115 อ้างถึงใน มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2544, น. 145) ได้ศึกษาพบว่า องค์ประกอบที่ส่งเสริมให้เกิดสิ่งจูงใจเพื่อให้คนปฏิบัติงานได้อย่างเต็มที่ แบ่งออกเป็น 2 ปัจจัย ปัจจัยแรก เรียกว่า ปัจจัยกระตุ้น (Motivational Factors) มี 5 ประการ ได้แก่ 1) ความสำเร็จในการทำงานของบุคคล (Achievement) 2) การได้รับการยอมรับนับถือ (Recognition) 3) ลักษณะของงานที่ปฏิบัติ (The Work Itself) 4) ความรับผิดชอบ (Responsibility) และ 5) ความก้าวหน้า (Advancement) ปัจจัยชนิดนี้มีความสำคัญอยู่ในระดับสูงมากในการทำให้ผู้ปฏิบัติเกิดความพึงพอใจที่จะทำงาน ปัจจัยที่ 2 เป็นปัจจัยที่ป้องกันไม่ให้เกิดความไม่พึงพอใจในงาน เรียกว่า ปัจจัยค้ำจุน (Hygiene Factors) มี 11 องค์ประกอบ ได้แก่ โอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต (Possibility of Growth) ความสัมพันธ์กับผู้ร่วมงาน ประกอบด้วยผู้บังคับบัญชา ผู้ใต้บังคับบัญชา เพื่อนร่วมงาน (Interpersonal Relations with Superior, Subordinate, Peers) สถานะของอาชีพ สภาพการทำงาน (Working Conditions) ความเป็นอยู่ส่วนตัว (Personal Life) ความมั่นคงในงาน (Security) และวิธีการปกครองบังคับบัญชา (Supervision-Technical) องค์ประกอบทั้ง 2 ปัจจัยนี้เป็นสิ่งสำคัญที่คนต้องการ และจากการศึกษาพบว่า องค์ประกอบชนิดแรกที่เป็นแรงจูงใจภายในนั้น มีความสำคัญอย่างมากที่จูงใจให้เกิดความพึงพอใจในการทำงานโดยตรง ซึ่งสอดคล้องกับกองวิจัยทางการศึกษา กรมวิชาการ (2546, น. 52-55) กล่าวว่า บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาที่มีต่อการส่งเสริมการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ หรือนำการวิจัยเข้า

ไปสู่สถานศึกษา ผู้บริหารจำเป็นต้องอาศัยแรงจูงใจเป็นปัจจัยที่ช่วยเสริมให้ครูทำวิจัยในชั้นเรียน เพื่อให้การบริหารจัดการขององค์กรวิจัยให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งมีตัวชี้วัดความสำเร็จที่สำคัญ 5 ด้าน คือ 1) ด้านการส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จของการวิจัยในชั้นเรียน 2) ด้านการส่งเสริมให้การยอมรับนับถือครูผู้ทำการวิจัยในชั้นเรียน 3) ด้านการส่งเสริมให้มีความสำคัญกับการวิจัยในชั้นเรียน 4) ด้านการส่งเสริมการมีความรับผิดชอบต่อครูผู้ทำการวิจัยในชั้นเรียน 5) ด้านการส่งเสริมความก้าวหน้าในตำแหน่งงานของครูผู้ทำการวิจัยในชั้นเรียน

1) ด้านการส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จของการทำวิจัยในชั้นเรียน

กองวิจัยทางการศึกษา กรมวิชาการ (2546, น. 52-53) ได้กำหนดตัวชี้วัดความสำเร็จด้านการส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จของการทำวิจัยในชั้นเรียน ไว้ 7 ประการ ได้แก่

(1) การมีนโยบายหรือข้อกำหนดเพื่อสนับสนุนการทำวิจัยที่ชัดเจน

(2) การมีคณะบุคคลหรือองค์กรรับผิดชอบการประสานการวิจัย โดยน่านโยบายและแผนมาวิเคราะห์กำหนดหัวข้อและแนวดำเนินงานวิจัยเผยแพร่สู่ผู้สนใจ

(3) การสนับสนุนให้มีการจัดสรรงบประมาณและแหล่งทุนเพื่อการวิจัย

(4) การมีอุปกรณ์หรือสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ เพื่อส่งเสริมการทำวิจัย

(5) การให้ความช่วยเหลือและสนับสนุนในการจัดหาเอกสาร ตำรา และงานวิจัย

(6) การมีผู้รวบรวมข้อมูลสารสนเทศการวิจัย

(7) การมีระบบการติดตามดูแลการทำวิจัยของบุคคลและหน่วยงาน ให้เป็นไปตามเป้าหมายของแผนปฏิบัติการวิจัย

พิชญ คนชื่อ (2550, น. 30) กล่าวถึง การส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จของการทำวิจัยในชั้นเรียนไว้ว่า เป็นการกระตุ้นและสนับสนุนให้ครูทำวิจัยในชั้นเรียนจนบรรลุผลตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ ซึ่งผู้บริหารต้องจัดกระบวนการบริหารให้เอื้ออำนวยต่อการดำเนินการวิจัยในชั้นเรียนที่สอดคล้องกับความต้องการความสนใจของครูผู้ทำการวิจัยในชั้นเรียน เพื่อให้เกิดคุณประโยชน์ต่อการปฏิบัติการวิจัยในชั้นเรียนของครูอย่างแท้จริง

ศิรินันท์ สิงทิต (2550, น. 28) กล่าวถึง การส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จของการทำวิจัยในชั้นเรียนไว้ว่า หมายถึง พฤติกรรมที่ผู้บริหารส่งเสริมให้มีนโยบาย และแผนปฏิบัติการวิจัยในชั้นเรียน ในการสนับสนุนด้านเงินทุน และจัดหาครูแต่ละคน ให้มีโอกาสใช้ความรู้ ความสามารถอย่างเต็มที่ รวมไปถึงการติดตามผลการปฏิบัติงานวิจัยของครูเป็นระยะอย่างต่อเนื่อง

บัญชา อึ้งสกุล (2539, น. 61-73 อ้างถึงใน ไพเราะ พัดดาสิงห์, 2554, น. 45-46) กล่าวถึง การส่งเสริมการมีความรับผิดชอบต่อครูผู้ทำการวิจัยในชั้นเรียนว่า การบริหารที่นำไปสู่ความสำเร็จ

ของงานวิจัยในชั้นเรียนย่อมอยู่ที่ความต้องการของผู้บริหารที่จะกำหนดนโยบายหรือคำสั่งที่ชัดเจน มีการจัดบุคลากร งบประมาณและวัสดุส่งเสริมการวิจัยที่เหมาะสม คือ

(1) ผู้บริหารต้องคำนึงถึงหลักในการจูงใจ ได้แก่ การสร้างให้ลูกน้องหรือผู้ใต้บังคับบัญชาเกิดความรู้สึกรักงานที่ปฏิบัติที่นั้นน่าสนใจ ทำทหายความสามารถและอยากทำงานเพิ่มขึ้นหรือยังผู้ใต้บังคับบัญชารู้หรือไม่ผู้บริหารคาดหวังอะไรจากเขาในการปฏิบัติงาน และเขาต้องทำอะไรเพื่อให้ได้มาตรฐานขององค์กรที่กำหนดไว้

(2) ผู้บริหารต้องมีภาพความสำเร็จในการปฏิบัติงานตลอดแนว และมีการสนองความต้องการที่หลากหลายในบุคลากรในองค์กร โดยมีขั้นตอนการปฏิบัติงานที่สำคัญ คือ การจัดให้มีการประชุมสังเคราะห์นโยบายร่วมกันในการปฏิบัติ การร่วมกันตรวจสอบความสอดคล้องและความสมบูรณ์ของสภาพความสำเร็จในทุกๆ ระดับของงาน ตั้งแต่ปัจจัยการดำเนินงาน ผลผลิตไปจนถึงผลกระทบ การร่วมกันประเมินจุดเด่นและจุดด้อยของสถานศึกษา มีการตกลงกันว่าจะพัฒนางานของแต่ละบุคคล ถือว่าเป็นสัญญาทุกคนต้องรักษาคำสัญญาและกลุ่มต้องช่วยกันติดตามตรวจสอบช่วยเหลือให้แต่ละบุคคลหรือแต่ละสถานศึกษาบรรลุเป้าหมายตามเกณฑ์ที่สัญญาไว้ตามกำหนดเวลา

(3) ผู้บริหารต้องมีการเยี่ยมชม ใต้ตามให้กำลังใจตลอดจนเสนอนวัตกรรมใหม่ๆ ให้ผู้ปฏิบัติ เป็นระยะๆ

2) ด้านการให้ความยอมรับนับถือครูผู้ทำการวิจัยในชั้นเรียน

กองวิจัยทางการศึกษา กรมวิชาการ (2546, น. 53) ได้กำหนดตัวชี้วัดความสำเร็จด้านการให้ความยอมรับนับถือครูผู้ทำการวิจัยในชั้นเรียน 8 ประการ ได้แก่

- (1) การยกย่องชมเชยผู้ปฏิบัติงานวิจัยทุกครั้งที่มีโอกาส
- (2) การให้เกียรติหรือรางวัลแก่ผู้ปฏิบัติงานวิจัย
- (3) การจัดให้ผู้ปฏิบัติงานวิจัยมีโอกาสดแลกเปลี่ยนความคิดเห็นด้านความรู้และประสบการณ์ด้านการวิจัย
- (4) การให้บุคลากรในองค์กรมีส่วนร่วมในการเสนอนโยบายการบริหารงานวิจัย
- (5) การจัดให้บุคลากรมีส่วนร่วมรับผิดชอบในโครงการวิจัยขององค์กร
- (6) การจัดให้ผู้ที่มีความรู้ความสามารถทางการวิจัยเป็นวิทยากรถ่ายทอดความรู้ให้เพื่อนร่วมงานทั้งภายในและภายนอกองค์กร
- (7) การจัดให้บุคลากรในองค์กรเดียวกันได้มีโอกาสปรึกษา แลกเปลี่ยนความคิดเห็น เรื่องการทำวิจัยซึ่งกันและกัน
- (8) การสนับสนุนให้นำผลการวิจัยไปเผยแพร่ให้เป็นที่ประจักษ์แก่คนทั่วไป

พิษณุ คนชื่อ (2550, น. 31-32) กล่าวถึง การให้ความยอมรับนับถือครูผู้ทำการวิจัยในชั้นเรียนเป็นการให้เกียรติและยกย่องครูที่มีความรู้ ความสามารถในการด้านวิจัย ซึ่งผู้บริหารสถานศึกษาต้องทำให้ครูเกิดกำลังใจ และความภาคภูมิใจในผลงานวิจัยของตนเอง รวมทั้งเผยแพร่ผลการวิจัยในชั้นเรียนให้เป็นที่รู้จักกันอย่างแพร่หลาย

ศิรินันท์ สิงทิส (2550, น. 28) กล่าวถึง การให้ความยอมรับนับถือครูผู้ทำการวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง พฤติกรรมที่ผู้บริหารให้การยกย่อง ชมเชย รับฟังความคิดเห็น และยอมรับความสามารถของครูผู้ทำการวิจัยในชั้นเรียน ให้มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับความรู้และประสบการณ์วิจัยในชั้นเรียน รวมทั้งการเผยแพร่ผลงานวิจัยให้เป็นที่รู้จักอย่างแพร่หลาย

บัญชา อึ้งสกุล, 2539, น. 61-73 (อ้างถึงใน ไพเราะ พัดตาสิงห์, 2554, น. 46-47) กล่าวถึง การให้ความยอมรับนับถือครูผู้ทำการวิจัยในชั้นเรียน

(1) งานที่ทำเป็นสิ่งที่น่าสนใจ ไม่เบื่อหน่าย เป็นสิ่งที่ท้าทายและต้องใช้ความพยายามอย่างเต็มที่

(2) มีอิสระที่จะทำงานตามที่ได้รับมอบหมาย สามารถใช้ความคิดริเริ่มของตนเองอย่างเต็มที่

(3) มีส่วนร่วมในการทำงานให้ประสบผลสำเร็จบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายของกลุ่มหรือหน่วยงาน

(4) ได้รับการยอมรับนับถืออย่างจริงจังในผลสำเร็จของงานที่ทำโดยเฉพาะอย่างยิ่งจากผู้บังคับบัญชา

(5) การทำงานนั้นทำให้ผู้ทำเกิดการพัฒนาตนเอง ได้มีความรู้ ทักษะ ความสามารถ ประสบการณ์เพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ผู้บริหารต้องทำให้แต่ละบุคคลในหน่วยงานมีความรู้สึกว่าเป็นที่ยอมรับนับถือ ได้รับการสนับสนุนในความสำคัญของตน เชื่อว่าจะใช้ความสามารถปฏิบัติงานได้อย่างเต็มที่ มีผลตอบแทนหรือผลลัพธ์จะมีความสำคัญที่จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในระดับของกำลังความพยายามในการปฏิบัติงานของเขา

3) ด้านการส่งเสริมให้มีความสำคัญกับการวิจัยในชั้นเรียน

กองวิจัยทางการศึกษา กรมวิชาการ (2546, น. 53-54) ได้กำหนดตัวชี้วัดความสำเร็จด้านการให้ความสำคัญกับการวิจัยในชั้นเรียน 10 ประการ ได้แก่

(1) การชี้นำ ย้าย ให้บุคลากรเกิดการปรับปรุงกระบวนการปฏิบัติงาน โดยใช้การวิจัยเป็นพื้นฐาน

(2) การส่งเสริมให้บุคลากรทำการวิจัยหรือค้นคว้าหาความรู้ใหม่ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนางาน

(3) การสนับสนุนให้บุคลากรมีโอกาสศึกษาหาความรู้ และประสบการณ์ที่เกี่ยวกับการวิจัยเพื่อพัฒนางาน

(4) การเปิดโอกาสให้บุคลากรไปค้นคว้าหาความรู้จากแหล่งข้อมูลต่างๆ ในเวลาที่ว่างจากการทำงาน

(5) การส่งเสริมให้บุคลากรศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม โดยการแนะนำให้บุคลากรอ่านหนังสือ ตำรา เอกสาร วารสารต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อการวิจัย

(6) การติดต่อประสานงานเพื่อแสวงหาแหล่งความรู้ หรือผู้ที่ให้คำปรึกษางานวิจัยบุคลากรในองค์กรทราบ

(7) การจัดให้มีการอบรมเพื่อพัฒนาความรู้ความเข้าใจและแนวปฏิบัติงานวิจัย

(8) การจัดให้มีการประชุมปฏิบัติการทางการวิจัยเพื่อพัฒนาความรู้ความสามารถและประสบการณ์ของบุคลากรในองค์กร

(9) การจัดให้มีการเชิญวิทยากรมาบรรยายเสริมความรู้เรื่อง การวิจัยแก่บุคลากรในองค์กร

(10) การนำผลการวิจัยไปใช้เพื่อการวางแผนการกำหนดนโยบายขององค์กร

พิชญ คนชื่อ (2550, น. 32) กล่าวถึง การส่งเสริมให้มีความสำคัญกับการวิจัยในชั้นเรียนเป็นการมองเห็นประโยชน์ของการวิจัยที่เกิดขึ้น เพื่อเป็นการกระตุ้นครูเพื่อแสวงหาความรู้ใหม่นำมาใช้ประโยชน์ในการปรับปรุงการเรียนการสอน

ศรินทร์ สิงทิส (2550, น. 28) กล่าวถึง การส่งเสริมให้มีความสำคัญกับการวิจัยในชั้นเรียนหมายถึง พฤติกรรมที่ผู้บริหารกระตุ้นครูให้เห็นความสำคัญของการวิจัย เพื่อแสวงหาความรู้และความคิดสร้างสรรค์ ความคิดใหม่ๆ สนับสนุนครูทำการทดลองวิจัย ทำการสอนที่ใช้เนื้อหา อุปกรณ์ วิธีสอน และวิธีการจัดชั้นเรียนใหม่ๆ ให้ครูได้พบปะแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิดเห็น และประสบการณ์กับครูคนอื่นซึ่งกำลังทดลองหรือทำงานเกี่ยวกับเรื่องเดียวกัน ฝึกให้เป็นผู้บรรยาย ปาฐกถาในกิจกรรมต่างๆ ทั้งในระดับสถานศึกษาและท้องถิ่น สนับสนุนให้ครูได้เขียนบทความหรือหนังสือเผยแพร่ความรู้และประสบการณ์ หรือจัดให้มีการทำงานในด้านที่มีความสามารถ หรือมีความสนใจเป็นพิเศษ จัดการอบรมสัมมนา เพื่อพัฒนาความรู้ทางด้านการวิจัยแก่ครู ส่งเสริมครูให้นำผลการวิจัยไปใช้ในการปฏิบัติงาน

บัญชา อิงสกุล, 2539, น. 61-73 (อ้างถึงใน ไพเราะ พัดตาสิงห์, 2554, น. 47) กล่าวถึง การส่งเสริมให้มีความสำคัญกับการวิจัยในชั้นเรียนไว้ว่า ผู้บริหารสถานศึกษามีบทบาทสำคัญในการให้ความรู้ให้ครูทราบถึงความสำคัญของการวิจัยในชั้นเรียน ซึ่งผู้บริหารควรให้ครูได้รับความสำคัญการวิจัยในชั้นเรียนไว้ 9 ข้อ ดังนี้

(1) ชี้นำและกระตุ้นให้ครูเกิดการปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอน โดยใช้การทำวิจัยเป็นพื้นฐาน

(2) ส่งเสริมให้ครูทำการวิจัยและค้นคว้าความรู้และนวัตกรรมใหม่ๆ ที่มีประโยชน์ต่อการปรับปรุงการเรียนการสอน

(3) สนับสนุนให้ครูมีโอกาสได้ศึกษาหาความรู้และประสบการณ์ที่เกี่ยวกับการวิจัยเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอน

(4) เปิดโอกาสให้ครูไปค้นคว้าหาความรู้จากแหล่งข้อมูลต่างๆ นอกสถานศึกษาในช่วงเวลาว่างจากการสอน

(5) ส่งเสริมให้ครูศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมโดยการแนะนำให้ครูอ่านหนังสือ เอกสารตำราและวารสารต่างๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อการวิจัย

(6) ติดต่อประสานงานเพื่อแสวงหาแหล่งความรู้หรือที่ปรึกษางานวิจัยให้ครูทราบ

(7) จัดให้มีการอบรมเพื่อพัฒนาความรู้ ความเข้าใจและแนวปฏิบัติงานวิจัย

(8) จัดให้มีการประชุมเชิงปฏิบัติการด้านการทำวิจัยเพื่อพัฒนาความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ของครู

(9) ติดตามเพื่อแก้ปัญหา ข้อยกพร่อง และจุดเด่นจุดด้อยของครูจนได้แนวทางปรับปรุงเพื่อทำการวิจัย

4) ด้านการส่งเสริมการมีความรับผิดชอบต่อครูผู้ทำการวิจัยในชั้นเรียน

กองวิจัยทางการศึกษา กรมวิชาการ (2546, น. 53-54) ได้กำหนดตัวชี้วัดความสำเร็จด้านความรับผิดชอบต่อครูผู้ทำการวิจัยในชั้นเรียน 8 ประการ ได้แก่

(1) การจัดการระบบการดูแลเอาใจใส่ผู้ปฏิบัติงานวิจัยที่สอดคล้องกับหน้าที่ความรับผิดชอบต่อบุคลากรในองค์กรนั้นๆ

(2) การพยายามให้คำแนะนำด้านความรู้เกี่ยวกับการวิจัยเพื่อปรับปรุงและพัฒนางานอยู่เสมอ

(3) การให้ความช่วยเหลือผู้ปฏิบัติงานวิจัยในการแก้ปัญหาที่มีผลกระทบต่อการทำงานวิจัย

- (4) การมีคณะบุคคลในการให้การนิเทศเกี่ยวกับการวิจัยแก่บุคลากรในองค์กร
- (5) การส่งเสริมให้ผู้บังคับการวิจัยเพื่อจูงใจบุคลากรในองค์กรให้ทำการวิจัย
- (6) การจัดระบบงานในองค์กรให้เอื้อต่อการปฏิบัติหน้าที่ของบุคลากร เช่น มีความเป็นอิสระ กล้าคิด ค้นคว้าและวิจัยทดลองความคิดใหม่ๆ
- (7) การให้บุคลากรในองค์กรมีส่วนร่วมในการเสนอแนะและพิจารณาหัวข้อวิจัยเพื่อพัฒนางาน
- (8) การให้บุคลากรในองค์กรมีส่วนร่วม ในการวิเคราะห์สภาพปัญหาจนได้แนวทางที่จะนำไปสู่การวิจัย

พิชญ คนชื่อ (2550, น. 34) กล่าวถึง การส่งเสริมการมีความรับผิดชอบต่อครูผู้ทำการวิจัยในชั้นเรียนเป็นพันธะผูกพันที่จะต้องปฏิบัติต่อครูผู้ทำการวิจัยในชั้นเรียน ซึ่งผู้บริหารจะต้องเอาใจใส่ดูแล เพื่อให้ครูผู้ทำการวิจัยในชั้นเรียนได้รับความช่วยเหลือ ทั้งในด้านความรู้ และความเข้าใจเกี่ยวกับการวิจัยให้บรรลุผลตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

ศิริพันธ์ สิงทิส (2550, น. 28-29) กล่าวถึง การส่งเสริมการมีความรับผิดชอบต่อครูผู้ทำการวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง พฤติกรรมที่ผู้บริหารเอาใจใส่ต่อการปฏิบัติงานของครูอย่างเต็มที่ แนะนำคำปรึกษาเพื่อแก้ไขปัญหาที่เกิดจากการวิจัยของครู ส่งเสริมให้ครูศึกษาทดลอง วิจัยเทคนิคการสอนหลายๆ วิธี รวมไปถึงการให้ครูมีส่วนร่วมในการวางแผนการจัดอบรม จัดปฐมนิเทศเพื่อช่วยเหลือครูใหม่ เลือกลงโทษทัศนวิสัยและอุปกรณ์การสอนอื่นๆ ใช้โครงการสอนเพื่อปรับปรุงการสอน ประชุมครูเพื่อประเมินผลการเรียนการสอน พร้อมทั้งหาทางช่วยเหลือครูที่ยังไม่เคยทำวิจัยให้มีโอกาสได้ทำการวิจัย

บัญชา อิงสกุล, 2539, น. 61-73(อ้างถึงใน ไพเราะ พัดดาสิงห์, 2554, น. 47-48) กล่าวถึงการส่งเสริมการมีความรับผิดชอบต่อครูผู้ทำการวิจัยในชั้นเรียนไว้ว่า ความรับผิดชอบมีความสำคัญต่อการบริหารงานวิจัยให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพความรับผิดชอบเป็นภาระผูกพันที่จะต้องปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายอย่างเต็มที่และเป็นความรับผิดชอบต่อการที่จะต้องรายงาน และพร้อมที่จะให้ตรวจสอบได้เสมอ ความรับผิดชอบของผู้บริหารสถานศึกษาที่มีต่อการส่งเสริมให้ครูมีความสามารถเพิ่มขึ้นนั้นมีลักษณะสำคัญ ได้แก่ การส่งเสริมให้ครูทดลองวิจัยเทคนิคการสอนหลายๆ วิธี ให้ครูมีส่วนร่วมในการวางแผนการจัดอบรมสาธิตการสอนเพื่อให้ครูคุ้นเคยกับวิธีสอนแบบต่างๆ อภิปรายปัญหาการปรับปรุงการสอนในที่ประชุม จัดโครงการให้ครูในสถานศึกษาสับเปลี่ยนกันเยี่ยมชั้นเรียนและสังเกตการณ์สอน จัดหาวิทยากรมาช่วยในการประชุมปฏิบัติการ การประชุมเกี่ยวกับปัญหาการสอน ประเมินผลและติดตามผลงาน การประชุมปฏิบัติงาน การประชุมปฐมนิเทศเพื่อ

ช่วยเหลือครูใหม่ หาวิธีวิจารณ์งานของครูแบบดีเพื่อไม่ให้เสียกำลังใจให้ครูมีเวลาพอที่จะเข้าร่วมประชุมอภิปรายปัญหาการสอน ให้ครูมีเวลาสำหรับการสอนมากขึ้น ให้มีส่วนร่วมในการเลือกโสตทัศนวัสดุอุปกรณ์การสอนอื่น ๆ จัดให้มีการอบรมความรู้เกี่ยวกับวิชาการศึกษาเพิ่มเติมแก่คณะครู ส่งเสริมให้ครูอ่านหนังสือหรือบทความเกี่ยวกับวิชาครูเพื่อปรับปรุงเทคนิคการสอน ส่งเสริมให้ครูใช้โครงการสอนเพื่อปรับปรุงการสอน ประชุมครูเพื่อประเมินผลการเยี่ยมห้องเรียน และจ่ายเงินค่าเบี้ยเลี้ยงพาหนะและค่าที่พักให้ครูที่ไปประชุมอบรมทางวิชาการ

5) ด้านการส่งเสริมความก้าวหน้าในตำแหน่งการงานของครูผู้ทำการวิจัยในชั้นเรียน

กองวิจัยทางการศึกษา กรมวิชาการ (2546, น. 53-54) ได้กำหนดตัวชี้วัดความสำเร็จด้านการส่งเสริมความก้าวหน้าในตำแหน่งการงานของครูผู้ทำการวิจัยในชั้นเรียน 10 ประการ ได้แก่

- (1) การกระตุ้นและช่วยผู้ปฏิบัติงานวิจัยคิดปรับปรุงงานด้วยกระบวนการวิจัย
- (2) การผลิตงานวิจัยในองค์กรถือเป็นส่วนหนึ่งในการพิจารณาความดีความชอบ
- (3) การพิจารณาความดีความชอบแก่บุคลากรในองค์กรที่ทำการวิจัย แล้วนำผลการวิจัยไปปรับปรุงในหน้าที่
- (4) การให้โอกาสผู้มีผลงานวิจัยได้ศึกษาต่อ เพื่อการเลื่อนวิทยฐานะของตนเอง
- (5) การให้การสนับสนุนผลงานวิจัยของผู้ปฏิบัติงานวิจัย เพื่อนำไปขอเลื่อนตำแหน่งให้สูงขึ้น
- (6) การเปิดโอกาสให้ผู้มีผลงานวิจัยสามารถสับเปลี่ยนตำแหน่งหน้าที่การงานในระดับที่สูงขึ้น
- (7) การส่งเสริมให้ผู้มีผลงานวิจัยมีโอกาสก้าวหน้าในการงาน
- (8) การมอบภาระหน้าที่ให้ผู้มีผลงานวิจัยได้รับผิดชอบในงานที่ต้องใช้ความรู้ความสามารถสูงขึ้น
- (9) การสนับสนุนให้ผู้มีผลงานวิจัยได้รับการคัดเลือกเป็นผู้นำทางวิชาการหรือผู้นำขององค์กร
- (10) การส่งเสริมให้ผู้ที่มีผลงานวิจัยนำผลงานมาเป็นส่วนหนึ่ง ในการรับตำแหน่งอื่นที่สูงขึ้น

พิษณุ คนชื่อ (2550, น. 35) กล่าวถึง การส่งเสริมความก้าวหน้าในตำแหน่งการงานของครูผู้ทำการวิจัยในชั้นเรียน เป็นบำเหน็จความชอบตามภาระหน้าที่ของครู ที่เกิดจากผลการศึกษาที่ครูได้ทำการวิจัยในชั้นเรียน ซึ่งผู้บริหารจะต้องบริหารงานบุคลากรในสถานศึกษาโดยใช้ผลงานการวิจัยของครู

เป็นเกณฑ์ส่วนหนึ่งเพื่อพิจารณาความดีความชอบ หรือการเลื่อนขั้นเลื่อนตำแหน่งหน้าที่การงานของครูให้สูงขึ้น

ศิรินันท์ สิงทิส (2550, น. 29) กล่าวถึง การส่งเสริมความก้าวหน้าในตำแหน่งการงานของครูผู้ทำการวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง พฤติกรรมที่ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูมีกำลังใจในการปฏิบัติการวิจัย ดูแลเอาใจใส่ และให้คำแนะนำ จัดบรรยากาศในสถานศึกษามีความเป็นอิสระ กล้าคิด กล้าทำ กล้าค้นคว้า แก้ปัญหาพัฒนา ในสิ่งที่เป็นความก้าวหน้าในวิชาชีพครู ให้โอกาสครูผู้มีผลงานด้านการวิจัย ได้มีโอกาสก้าวหน้า การให้ความดีความชอบแก่ครูผู้ผลิตผลงานวิจัย การใช้ผลงานวิจัยเพื่อนำไปปรับตำแหน่งให้สูงขึ้นการแนะนำ ช่วยเหลือครูได้ส่งผลงานวิจัยเพื่อเลื่อนขั้นตำแหน่งให้สูงขึ้น รวมทั้งมีการสับเปลี่ยนตำแหน่งหน้าที่ในระดับการงานให้สูงขึ้นอีกด้วย

บัญชา อิงสกุล, 2539, น. 61-73 (อ้างถึงใน ไพเราะ พัดดาสิงห์, 2554, น. 48) กล่าวถึง การส่งเสริมความก้าวหน้าในตำแหน่งการงานของครูผู้ทำการวิจัยในชั้นเรียนไว้ว่า การวิจัยในสถานศึกษาเป็นความก้าวหน้าในตำแหน่งการงานของข้าราชการครูด้านหนึ่ง ซึ่งถือเป็นขั้นตอนที่สำคัญของการบริหารบุคคลโดยยึดหลักปฏิบัติกันมาตั้งแต่ดั้งเดิมว่าเป็นการให้บำเหน็จความชอบที่ได้รับด้วยเนื้องานที่บุคคลมีความพึงพอใจเท่านั้นจึงสามารถนำมาใช้เป็นสิ่งจูงใจในการปฏิบัติงาน องค์ประกอบต่างๆ ที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน จะดูได้จากเงินเดือน ความมั่นคงสภาพการปฏิบัติงาน ความเชื่อมั่นที่จะปฏิบัติงานให้สำเร็จลุล่วงไปได้ ลักษณะรูปแบบของการปกครองบังคับบัญชา โอกาสที่จะมีความก้าวหน้าในที่การงาน ความเข้ากันได้กับผู้ร่วมงานและผลประโยชน์ตอบแทนอื่นๆ ฐานะทางสังคม การมีโอกาสประกอบกิจกรรมที่มีคุณค่า สภาพในการปฏิบัติงานของสมาชิกในองค์กรใดก็ตามควรมีการให้บำเหน็จรางวัล การเลื่อนขั้นตำแหน่งแก่ผู้ปฏิบัติงานที่ดีเยี่ยมเป็นเครื่องจูงใจให้บรรดาผู้ได้บังคับบัญชาหรือผู้ร่วมงานมีความกระตือรือร้นต่อการปฏิบัติหน้าที่การงานด้วยความขยันขันแข็ง มีความมั่นใจและขวัญกำลังใจที่ดีอันเป็นหลักการให้บำเหน็จความดีความชอบแก่ข้าราชการ เพราะบำเหน็จความดีความชอบเป็นระบบของการประเมินผลที่จัดขึ้นเพื่อคุณค่าของบุคคลในแง่ของการปฏิบัติงานและสมรรถภาพในการพัฒนาตนเองโดยปกติผู้พิจารณาคือ ผู้บังคับบัญชาโดยตรง การพิจารณาผลงานอาจไม่ทำเป็นตัวเลขหรือจำนวนเงินและไม่จำเป็นต้องอาศัยเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น

ถวิล อรัญเวศ (2556) กล่าวไว้ว่า ผู้บริหารทุกระดับสามารถที่จะส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนได้ โดยเฉพาะในระดับสถานศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษาควรส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียน ดังนี้

(1) กำหนดเป็นนโยบาย โดยผู้บริหารให้บุคลากรกลุ่มงานวิชาการ และครูระดับสายช่วงชั้นได้จัดทำโครงการวิจัยในชั้นเรียนไว้ เช่น ในแต่ละภาคเรียน ครูผู้สอนควรมีเกณฑ์ค่า ในการ

ใช้การวิจัยในชั้นเรียนเป็นส่วนหนึ่งของการแก้ปัญหาการเรียนการสอน อย่างน้อย 2-3 เรื่อง เป็นต้น โดยจัดตั้งงบประมาณเพื่อสนับสนุนเอาไว้

(2) ขยายความคิด ผู้บริหารควรจัดให้มีการอบรมครูผู้สอนให้มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องของการทำวิจัยในชั้นเรียนให้ถ่องแท้เสียก่อน ดังคำที่ว่า “จะกิน ต้องเตรียมอาหาร จะพัฒนาการ ต้องเตรียมคน จะพัฒนาคนต้องเริ่มที่จิตใจ จะพัฒนาอะไรต้องใช้งานวิจัยเป็นฐานไว้ก่อน”

(3) พิชิตปัญหา ผู้บริหารควรมีการสร้างข้อตกลงร่วมกับครูผู้สอนว่า ถ้าครูผู้สอนคนใดพบปัญหาการเรียนการสอนกับเด็กในห้องเรียน ไม่ต้องยอมแพ้ แต่ต้องหาวิธีแก้ปัญหาให้ได้ โดยการนำเข้าสู่ที่ประชุมหรือครูผู้สอนสามารถศึกษาจากงานวิจัย และจากการทดลองของตนเองตามหลักการวิจัยง่าย ซึ่งเกิดจากการบรรยายสภาพปรากฏการณ์ที่เป็นจริงในห้องเรียน

(4) หาแนวทางพัฒนา ผู้บริหารสถานศึกษามีบทบาทในการกระตุ้นให้ครูได้หาแนวทางการวิจัยในชั้นเรียนเป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาการเรียนการสอน โดยจัดให้มีการประกวดการดำเนินการนิเทศ การยกย่องชมเชย การมอบเกียรติบัตร เป็นต้น

(5) ครูอาสาด้วยกัน เมื่อได้แนวทางแล้ว ผู้บริหารสถานศึกษา ควรส่งเสริมให้ครูได้ร่วมกันใช้แนวทางนั้นๆ มาแก้ปัญหาการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาคุณภาพของนักเรียนรายบุคคล และรายชั้นต่อไป

(6) สรรสร้างงานวิจัย ผู้บริหารสถานศึกษาควรให้ขวัญกำลังใจ ทั้งการมอบเกียรติบัตร การยกย่องชมเชยให้ผู้เป็นครูแกนนำ ครูต้นแบบในสถานศึกษา และสนับสนุนงบประมาณการทำวิจัยให้กับครูที่สามารถหาวิธีการต่างๆ มาแก้ไขปัญหาการเรียนการสอนในชั้นเรียนจนนักเรียนมีคุณภาพดี

(7) แก้ไขพัฒนา ผู้บริหารสถานศึกษาควรส่งเสริมให้ครูผู้สอนได้ปรับปรุงการเรียนการสอนโดยใช้งานวิจัยในชั้นเรียนที่แต่ละคนได้ศึกษามาใช้เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนการสอนด้วย โดยให้ครูได้เผยแพร่ให้เพื่อนครูทราบเพื่อนำเอาผลงานวิจัยนั้นๆ เป็นแนวทางในการแก้ไขพัฒนาการเรียนการสอนให้ดียิ่งขึ้น

(8) ประชาสัมพันธ์ให้แพร่หลาย ผู้บริหารสถานศึกษาควรนำผลวิจัยของครูแต่ละคน มาจัดนิทรรศการ หรือประชาสัมพันธ์ให้ครูทุกคนในสถานศึกษาได้ทราบ และนำไปประยุกต์ในการสอนของตนเอง

ผู้วิจัย สรุปรูปการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาไว้ดังนี้

1) ส่งเสริมให้ครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียนแสวงหาความรู้ให้โอกาสในเรื่องการอบรม การพัฒนาตนเอง โดยกำหนดให้การทำวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของการประเมินผลการปฏิบัติงาน

2) ส่งเสริมให้มีการนิเทศภายใน เพื่อหาแนวทางในการแก้ปัญหา ในการจัดประสบการณ์ การเรียนรู้ โดยใช้รูปแบบกระบวนการวิจัยในชั้นเรียน

3) ส่งเสริมสนับสนุน จัดเตรียมอุปกรณ์ จัดหาทรัพยากรเพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่ครู ผู้ทำวิจัยในชั้นเรียน

4) ส่งเสริมให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และสร้างเครือข่ายสำหรับครูผู้ทำการวิจัยในชั้นเรียน เพื่อเผยแพร่ผลงาน ทั้งในสถานศึกษาและนอกสถานศึกษา

5) ส่งเสริมยกย่อง ครูผู้ทำการวิจัยในชั้นเรียน สร้างองค์ความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรม เพื่อการพัฒนาให้ได้โอกาสก้าวหน้าทางอาชีพ

2.3 การจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดปทุมธานี

ตามเจตนารมณ์ของกฎหมายรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พระราชบัญญัติแผน และขั้นตอนการกระจายอำนาจ ได้กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีบทบาทและหน้าที่ในการจัดการศึกษาให้กับประชาชนในท้องถิ่นตามความพร้อมและความต้องการของท้องถิ่น และพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ที่ได้กำหนดรูปแบบของการจัดการศึกษาไว้ 3 รูปแบบ คือ การจัดการศึกษาในระบบ การจัดการศึกษานอกระบบ และการจัดการศึกษาตามอัธยาศัย โดยที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาลเมืองพัทยา และองค์การบริหารส่วนตำบล) สามารถจัดการศึกษาให้กับประชาชนในท้องถิ่นได้ทุกรูปแบบขึ้นอยู่กับความพร้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สำหรับหน่วยงานในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีหน้าที่ในการนำนโยบายและแนวทางของการจัดการศึกษา และมีบทบาทหน้าที่ในการจัดการศึกษาในระบบ ให้กับเด็กและเยาวชนในท้องถิ่น คือ สถานศึกษา (กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น, 2549, น. 17)

พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. 2545 บัญญัติให้กระทรวงมหาดไทยทำหน้าที่รับผิดชอบการส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นและพัฒนาชุมชน ขณะที่การจัดการศึกษาเป็นบริการสาธารณะที่กฎหมายบัญญัติเป็นภารกิจที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องดำเนินการ กระทรวงมหาดไทยจึงต้องรับผิดชอบการส่งเสริม สนับสนุนการจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วย โดยมีจังหวัดเป็นราชการบริหารส่วนภูมิภาคทำหน้าที่กำกับ ดูแลและประสานการแก้ไขปัญหาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตลอดจนการกำกับดูแลให้การบริหารจัดการศึกษา สอดคล้องกับแนวนโยบายของรัฐและถูกต้องตามกฎหมายระเบียบที่เกี่ยวข้อง การจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกรูปแบบจะยึดหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการเป็นแม่บท และ

พัฒนาสาระหลักสูตรให้สอดคล้องกับสภาพความจำเป็นและความต้องการของชุมชนในพื้นที่ นโยบายการจัดการศึกษาท้องถิ่นจึงมุ่งส่งเสริมการพัฒนาความหลากหลาย ทั้งในรูปแบบและแนวทางการจัดการศึกษาท้องถิ่นให้สามารถพัฒนาได้เต็มศักยภาพและสอดคล้องกับความจำเป็นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น, 2549, น. 1-2)

2.3.1 วิสัยทัศน์การจัดการศึกษา

จัดการศึกษาท้องถิ่นเพื่อพัฒนาคุณภาพและศักยภาพคนในท้องถิ่นให้มีคุณลักษณะที่สามารถบูรณาการวิถีชีวิตให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของสังคมและประเทศชาติ ตามหลักแห่งการปกครองตนเอง ตามเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่น (กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น, 2549, น. 5)

2.3.2 โรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดปทุมธานี

สำหรับโรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดปทุมธานีที่จัดการศึกษาในระดับปฐมวัย ถึงประถมศึกษาปีที่ 6 มีทั้งหมด 11 โรงเรียน ได้แก่

- (1) โรงเรียนเทศบาลเมืองปทุมธานี
- (2) โรงเรียนเทศบาลท่าโขลง 1
- (3) โรงเรียนเทศบาล1 (จรนเดิยุทธ)
- (4) โรงเรียนอนุบาล 1เทศบาลเมืองลำสามแก้ว
- (5) โรงเรียนอนุบาล 2เทศบาลเมืองลำสามแก้ว
- (6) โรงเรียนอนุบาล3 เทศบาลเมืองลำสามแก้ว
- (7) โรงเรียนดวงกมล
- (8) โรงเรียนอนุบาลนครรังสิต(สิริเวชชะพันธ์)
- (9) โรงเรียนอนุบาลนครรังสิต(รัตน โกสินทร์)
- (10) โรงเรียนเทศบาลคลองพระอุดม
- (11) โรงเรียนอนุบาลเทศบาลตำบลบางกะดี

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.4.1 งานวิจัยในประเทศ

สาคร วัชช่วย (2548, ผลการวิจัย) ได้ศึกษาเรื่อง สภาพและปัญหาการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาชั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 3 ผลการวิจัยพบว่า

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบสอบถาม พบว่า กลุ่มผู้ตอบเป็นผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดกลาง ระดับการศึกษาปริญญาตรี กลุ่มผู้ตอบมากที่สุดมีอายุระหว่าง 43-50 ปี และมีประสบการณ์ในการดำรงตำแหน่งมากกว่า 20 ปี

2. สภาพการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศุวราชบุรีธานี เขต 3 มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

2.1 ด้านการกำหนดนโยบายเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน ส่วนใหญ่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก สำหรับประเด็นที่มีความถี่สูงสุดในระดับมาก คือ มีการกำหนดนโยบายเพื่อสนับสนุนการวิจัยในชั้นเรียน ส่วนประเด็นที่มีการปฏิบัติสูงสุดในระดับน้อยคือ มีการกำหนดการส่งผลงานวิจัยในชั้นเรียนของครูไว้ในแผนงานของโรงเรียน

2.2 ด้านการสนับสนุนการทำ วิจัยในชั้นเรียนของครูในด้านอุปกรณ์สิ่งอำนวยความสะดวก ส่วนใหญ่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก สำหรับประเด็นที่มีความถี่สูงสุดในระดับมาก คือ จัดแหล่งศึกษาค้นคว้างานวิจัยในชั้นเรียนเพื่อเป็นประโยชน์ต่อครูผู้ทำ วิจัยในชั้นเรียน เช่น จัดหาเอกสาร ตำรา บทความ วารสาร ส่วนประเด็นที่มีการปฏิบัติในระดับน้อย คือ จัดหาแหล่งเงินทุนจากองค์กรเอกชนเพื่อสนับสนุนการทำ วิจัยในชั้นเรียน

2.3 ด้านการวางระบบกระตุ้นกำกับติดตามช่วยเหลือการทำวิจัยในชั้นเรียน ส่วนใหญ่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง สำหรับประเด็นที่มีความถี่สูงสุดอยู่ในระดับมาก คือ เปิดโอกาสให้ครูไปศึกษาหาความรู้จากแหล่งเรียนรู้หรือสอบถามจากผู้เชี่ยวชาญด้านการวิจัยในชั้นเรียน ส่วนประเด็นที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย คือ เชิญวิทยากรผู้มีความรู้มาบรรยายให้ความรู้เกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน

2.4 ด้านการส่งเสริมบรรยากาศให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในกลุ่มครูในโรงเรียน ส่วนใหญ่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยถึงปานกลาง ส่วนประเด็นที่มีการปฏิบัติในระดับน้อย คือ จัดทำวารสาร จดหมายข่าว หรือเอกสารเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียนแจกครูในโรงเรียนอย่างทั่วถึง

2.5 ด้านการส่งเสริมผลการวิจัยของรายงานวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยทุกประเด็น

2.6 ด้านการจัดกิจกรรมเผยแพร่ผลงานวิจัยทั้งในและนอกโรงเรียน ส่วนใหญ่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย ส่วนประเด็นที่มีความถี่สูงสุดในระดับน้อย คือ ส่งเสริมการจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างครูที่มีผลงานวิจัยในชั้นเรียนกับครูในโรงเรียนหรือนอกโรงเรียน

2.7 ด้านการยกย่องให้กำลังใจสิ่งตอบแทน เป็นแรงเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียน ส่วนใหญ่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก สำหรับประเด็นที่มีความถี่สูงสุดอยู่ในระดับมาก คือ มอบหมายครู

ผู้มีผลงานวิจัยในชั้นเรียนที่มีคุณภาพให้เป็นผู้นำ ทางการวิจัยในชั้นเรียน ส่วนประเด็นที่มีการปฏิบัติ อยู่ในระดับน้อยคือ ให้การยกย่องหรือให้รางวัลแก่ครูผู้ทำ วิจัยในชั้นเรียน

2.8 ด้านการวางระบบฐานข้อมูลงานวิจัยในชั้นเรียน ส่วนใหญ่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับ น้อยถึงระดับปานกลาง ส่วนประเด็นที่มีการปฏิบัติในระดับน้อย คือ นำข้อมูลงานวิจัยในชั้นเรียน เป็น ข้อมูลสารสนเทศของโรงเรียนเพื่อพัฒนาหลักสูตรและการสอน

3. ปัญหาการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

3.1 ด้านการกำหนดนโยบายเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน ส่วนใหญ่มีปัญหาอยู่ในระดับ น้อยถึงระดับปานกลาง สำหรับประเด็นที่มีความถี่สูงสุดในระดับมาก คือ ขาดข้อมูลและเอกสารที่ใช้ อ้างอิงในการเขียน โครงการวิจัยในชั้นเรียน รองลงมาคือ นโยบายในการจัดทำวิจัยในชั้นเรียนของ โรงเรียนไม่ชัดเจน

3.2 ด้านการสนับสนุนการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในด้านอุปกรณ์สิ่งอำนวยความสะดวก ส่วนใหญ่มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยถึงระดับมาก ประเด็นปัญหาในระดับมาก มีสองประเด็น คือ งบประมาณเพื่อสนับสนุนงานวิจัยไม่เพียงพอ และการสนับสนุนทุนจากองค์กรเอกชนและ หน่วยงานอื่นเพื่อการวิจัยในชั้นเรียนมีน้อย

3.3 ด้านการวางระบบกระตุ้นกำกับติดตามช่วยเหลือการทำวิจัยในชั้นเรียน ส่วนใหญ่มี ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนประเด็นปัญหาที่มีความถี่สูงสุดอยู่ในระดับมาก คือ ครูมีภาระงาน ในหน้าที่หลายอย่าง

3.4 ด้านการส่งเสริมบรรยากาศให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในกลุ่มครูในโรงเรียน ส่วน ใหญ่มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย ส่วนประเด็นปัญหาที่มีความถี่สูงสุดอยู่ในระดับมาก คือ ครูขาดความ กระตือรือร้น

3.5 ด้านการสังเคราะห์ผลการวิจัยของรายงานวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียน ส่วน ใหญ่มีปัญหาอยู่ในระดับมาก สำหรับประเด็นปัญหาที่มีความถี่สูงสุดอยู่ในระดับมาก คือ งานวิจัยใน ชั้นเรียนของครูมีน้อยเกินไป ทำให้การได้ข้อมูลจากผลงานวิจัยในชั้นเรียนไม่ชัดเจนเท่าที่ควร รองลงมา คือ งานวิจัยของครูในโรงเรียนไม่เพียงพอในการจัดหมวดหมู่

3.6 ด้านการจัดกิจกรรมเผยแพร่ผลงานวิจัยทั้งในและนอกโรงเรียน ส่วนใหญ่มีปัญหาอยู่ ในระดับมาก สำหรับประเด็นปัญหาที่มีความถี่สูงสุดในระดับมาก คือ โรงเรียนขาดแคลนงบประมาณ ในการผลิตเอกสารเพื่อการเผยแพร่ผลงานวิจัยในชั้นเรียน รองลงมา คือ ขาดผู้สนับสนุนในการ เผยแพร่ผลงานวิจัยในชั้นเรียน และ ขาดศูนย์แสดงผลงานทางการวิจัยในชั้นเรียนในระดับโรงเรียน

3.7 ด้านการยกย่องให้กำลังใจสิ่งตอบแทนเป็นแรงเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียน ส่วนใหญ่มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย แต่เป็นที่น่าสังเกตว่า ร้อยละ 10.53 ผู้บริหารระบุว่า ครูที่ไม่มีผลงานวิจัยในชั้นเรียนแสดงท่าทีไม่พอใจ

3.8 ด้านการวางระบบฐานข้อมูลงานวิจัยในชั้นเรียนของโรงเรียน ส่วนใหญ่มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนประเด็นปัญหาที่มีความถี่สูงสุดอยู่ในระดับมาก คือ ตัวอย่างหรือผลงานวิจัยในชั้นเรียนของครูมีไม่เพียงพอ

บุญมี มุขสุข (2548, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง บทบาทในการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารโรงเรียน ตามความคิดเห็นของข้าราชการครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 5 ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ 1) บทบาทในการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารโรงเรียน ตามความคิดเห็นของข้าราชการครู โดยภาพรวมและรายด้าน อยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้นด้านการให้ความสำคัญและด้านการให้ความยอมรับนับถือ อยู่ในระดับมาก 2) ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของข้าราชการครูที่มีตำแหน่งหน้าที่ต่างกัน เกี่ยวกับบทบาทในการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารโรงเรียน โดยภาพรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยทางสถิติที่ระดับ .01 และ 3) ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของข้าราชการครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนที่มีระดับการจัดการศึกษาต่างกัน เกี่ยวกับบทบาทในการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารโรงเรียน โดยภาพรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ศิริพร สลิวังศ์ (2548, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการกับความสามารถ เจตคติ และพฤติกรรมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า 1) ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวแปรตามสามตัว มีค่าเท่ากับ .458 และค่าสหสัมพันธ์พหุคูณของตัวแปรปัจจัยกับตัวแปรตามแต่ละตัว มีค่าเท่ากับ .567 , .487 และ .593 ตามลำดับ ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกค่า 2) คำนี้นักความสำคัญสัมพัทธ์ของปัจจัยแต่ละด้านส่วนใหญ่ส่งผลต่อตัวแปรตามแต่ละตัวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยปัจจัยสามอันดับแรก คือ ความรับผิดชอบ ระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีเทียบกับปริญญาตรี และแรงจูงใจด้านความก้าวหน้าในหน้าที่การงานส่งผลต่อความสามารถด้านการวิจัยในชั้นเรียน และเจตคติต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน และปัจจัยด้านความรับผิดชอบ แรงจูงใจด้านความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน และความเชื่ออำนาจในตน ส่งผลต่อพฤติกรรมการทำวิจัยในชั้นเรียน และ 3) ครูที่จบสูงกว่าปริญญาตรีมีความสามารถสูงกว่า และมีเจตคติต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนดีกว่าครูที่จบปริญญาตรี ครูที่มีประสบการณ์การทำงาน 1 – 10 ปี มีความสามารถสูงกว่า และมีเจตคติต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนดีกว่าครูที่มีประสบการณ์การทำงานมากกว่า 20 ปี ครูที่มีประสบการณ์การทำงาน 1 – 10 ปี มีพฤติกรรมการ

ทำวิจัยในชั้นเรียนคิดว่าครูที่มีประสบการณ์การทำงานมากกว่า 20 ปี ครูที่เข้ารับการอบรม 1-2 ครั้ง มีเจตคติต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนคิดว่าครูที่เข้ารับการอบรมมากกว่า 2 ครั้ง และครูที่สอนอยู่ในโรงเรียนขนาดใหญ่มีพฤติกรรมการทำวิจัยในชั้นเรียนคิดว่าครูที่สอนอยู่ในโรงเรียนขนาดเล็ก

พิชญ คนชื่อ (2550, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง บทบาทการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียน ของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนวัดแสงสรรค์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า บทบาทการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียน ของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนวัดแสงสรรค์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี เขต 2 อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อจำแนกรายด้านพบว่า อยู่ในระดับมาก 2 ด้าน คือ ด้านการให้ความสำคัญกับการทำวิจัยในชั้นเรียน และด้านการส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จของการทำวิจัยในชั้นเรียน ตามลำดับ และอยู่ในระดับปานกลาง 3 ด้าน คือ ด้านการมีความรับผิดชอบต่อครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียน ด้านการส่งเสริมความก้าวหน้าในตำแหน่งงานของครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียน และด้านการให้การยอมรับนับถือครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียน ตามลำดับ

ศรินทร์ สิงทิส (2550, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง บทบาทของผู้บริหารโรงเรียนในการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ศึกษาหนองคาย ผลการวิจัยพบว่า 1) ผู้บริหาร โรงเรียนและครูผู้สอน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทของผู้บริหารโรงเรียนในการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียน อยู่ในระดับมาก และเมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนกับครูผู้สอนพบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 2) ผู้บริหารโรงเรียนที่มีประสบการณ์ในการบริหาร 15 ปีลงมา และมากกว่า 15 ปี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทของผู้บริหารโรงเรียนในการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนอยู่ในระดับมากทั้งคู่ เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนที่มีประสบการณ์ในการบริหาร 15 ปีลงมา และมากกว่า 15 ปี พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 3) ผู้บริหารโรงเรียนที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทในการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียน อยู่ในระดับมากทั้ง 3 ขนาด และเมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนที่มีขนาดแตกต่างกันทั้ง 3 ขนาด พบว่า ไม่แตกต่างกัน 4) ครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ในการสอน 15 ปีลงมา และมากกว่า 15 ปี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทของผู้บริหารโรงเรียนในการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียน อยู่ในระดับมาก และปานกลาง ตามลำดับ และเมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีประสบการณ์การสอนต่างกัน พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และ 5) ครูผู้สอนที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดเล็ก และขนาดกลาง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทของผู้บริหารโรงเรียนในการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียน อยู่ในระดับมาก และครูผู้สอนที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดใหญ่ อยู่ในระดับปานกลาง และ

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูผู้สอนในโรงเรียนที่มีขนาดแตกต่างกันทั้ง 3 ขนาด พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

โสรส กันแก้ว (2549, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง บทบาทในการส่งเสริมงานวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจะเชิงเทรา เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า 1) ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับบทบาทในการส่งเสริมงานวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 4 ด้าน ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ผู้บริหารมีบทบาทมากที่สุด คือ ด้านการจูงใจ รองลงมาคือ ด้านการวางแผน ด้านการจัดองค์การ และด้านการควบคุมงาน ตามลำดับ และ 2) เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับบทบาทในการส่งเสริมงานวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา จำแนกตามตำแหน่ง โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นด้านการจูงใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับบทบาทในการส่งเสริมงานวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา จำแนกตามขนาดของสถานศึกษาโดยรวมพบว่า แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้น ด้านการวางแผนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บัณฑิต จันทบาล (2550, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง การส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารโรงเรียนในอำเภอลำลูกกา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า การส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารโรงเรียนในอำเภอลำลูกกา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี เขต 2 โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ ด้านการให้ความสำคัญกับการวิจัยในชั้นเรียน ด้านการส่งเสริมความก้าวหน้าในตำแหน่งการงานของครูผู้ทำการวิจัยในชั้นเรียน ด้านการมีความรับผิดชอบต่อครูผู้ทำการวิจัยในชั้นเรียน ด้านการให้การยอมรับนับถือครูผู้ทำการวิจัยในชั้นเรียน และด้านการส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จของการวิจัยในชั้นเรียน ตามลำดับ

จัญญ์ สุขเสรี (2550, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง การส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครราชสีมา เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า 1) การส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครราชสีมา เขต 2 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อยู่ในระดับมาก 5 ด้าน และอยู่ในระดับปานกลาง 1 ด้าน โดยการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนที่เป็นผู้บริหารโรงเรียนปฏิบัติมากที่สุดคือ ด้านการให้ความยอมรับนับถือครูผู้ทำการวิจัยในชั้นเรียน รองลงมา คือ ด้านการกำหนดนโยบายและแผนการทำวิจัยในชั้นเรียน และด้านที่ผู้บริหารปฏิบัติระดับปานกลาง คือ ด้านการสนับสนุนงบประมาณการวิจัยในชั้นเรียนของครู 2) การส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารโรงเรียน

สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครราชสีมา เขต 2 ในโรงเรียนขนาดต่างกัน โดยภาพรวม รายด้าน และรายข้อ ไม่แตกต่างกัน เมื่อกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ทุกด้าน 3) การส่งเสริมการวิจัย ในชั้นเรียนของผู้บริหาร โรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครราชสีมา เขต 2 ที่มีวุฒิ การศึกษาต่างกัน โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกันเมื่อกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทุกด้าน แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ด้านให้ครูมีความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน คือ ผู้บริหารเป็นที่ปรึกษาการเขียนรายงานการวิจัยในชั้นเรียนแก่ครูผู้สอน และด้านการสนับสนุน งบประมาณการวิจัยของครู คือ ผู้บริหารกำหนดระเบียบในการเบิกจ่ายเงินอุดหนุน และเงินอื่นๆ ในการทำวิจัยในชั้นเรียนที่ชัดเจนผู้บริหารที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน มีการปฏิบัติในข้อนี้แตกต่างกันอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนข้ออื่นๆ ไม่แตกต่างกัน และ 4) การส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียน ของผู้บริหาร โรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครราชสีมา เขต 2 ที่มีประสบการณ์การ บริหารต่างกัน โดยภาพรวมรายด้านและรายข้อไม่แตกต่างกัน เมื่อกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติ ที่ .05 ทุกด้าน

รอสดี กอวาอูตุ (2550, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยของครูกับการ ทำวิจัยในชั้นเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนสอนศาสนาอิสลาม จังหวัดยะลา ผลการวิจัยพบว่า ครูผู้สอนส่วนใหญ่เคยทำวิจัยในชั้นเรียน การทำวิจัยในชั้นเรียนของครูได้ยึดรูปแบบการทำวิจัยเพียง ลำพังหรือทำคนเดียว การทำวิจัยในชั้นเรียนของครูนั้นมีจุดมุ่งหมายเพื่อที่จะปรับเปลี่ยน แก้ไขปัญหา และพัฒนาการเรียนการสอนให้มีคุณภาพที่ดียิ่งขึ้น โดยมีการทำวิจัยครอบคลุมในรายวิชาต่างๆ ทั้ง 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ครูผู้สอนได้ให้ความสำคัญต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนมากยิ่งขึ้น แต่การทำวิจัย ในชั้นเรียนของครูนั้นอยู่ในวงจำกัด คือ ครูส่วนใหญ่ให้ความสำคัญในการทำวิจัยในชั้นเรียนอยู่ใน ระดับช่วงชั้นที่ 3 เท่านั้น คือ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 อีกทั้งการเผยแพร่งานวิจัยของครูอยู่ในวงแคบๆ ในลักษณะมีการเผยแพร่เฉพาะกลุ่มโรงเรียนเดียวกัน จึงทำให้ไม่เกิดความหลากหลายและไม่เกิดการ พัฒนาการทำวิจัยในชั้นเรียนที่สมบูรณ์และขาดการแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิดเห็นทั้งในกลุ่ม โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามเดียวกันและ โรงเรียนสามัญ การทำวิจัยในชั้นเรียนของครูมี ความสัมพันธ์กับภาระงานของครู และการส่งเสริมการทำวิจัยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับการทำวิจัยในชั้นเรียน คือ ผลตอบแทน การเลื่อนขั้น และการขึ้น เงินเดือนของครู

เพ็ญญา สุวรรณ (2550, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง บทบาทของผู้บริหารในการส่งเสริม ครูผู้สอนทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้อในกลุ่มเครือข่ายพัฒนาการศึกษาคอยหลวง จังหวัดเชียงราย ผลการศึกษาสรุปได้ดังนี้ ผู้บริหารและครูผู้สอนส่วนใหญ่เห็นว่า ผู้บริหารได้ส่งเสริมให้ครูผู้สอนเข้า

รับการอบรมเกี่ยวกับการทำวิจัย อนุญาตให้ครูผู้สอนมีโครงการวิจัยโดยถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของภาระหน้าที่ ดำเนินการส่งเสริมตามนโยบายในแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา ยกย่องชมเชยครูผู้สอนที่ทำวิจัย ให้ครูผู้สอนมีโอกาสมิเกลแพร่ผลงานวิจัย แจ่งข่าวสารทางการวิจัยให้ครูผู้สอนทราบ จัดอบรมให้ความรู้แก่ครูผู้สอนเกี่ยวกับกระบวนการทำวิจัย แต่ไม่ได้จัดให้มีชั่วโมงการทำวิจัยโดยเฉพาะและขาดการสนับสนุนงบประมาณในการทำวิจัย

อัมพร ยอดสะเทิน (2550, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง บทบาทในการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2 ผลการวิจัยปรากฏดังนี้ 1) ระดับบทบาทในการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อยู่ในระดับมาก 3 ด้าน ระดับปานกลาง 2 ด้าน เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก คือ ด้านการพัฒนาความสามารถของบุคลากรในการทำวิจัยในชั้นเรียน ด้านการกระตุ้นความสนใจหรือการสร้างความตระหนักถึงความสำคัญของการวิจัยในชั้นเรียน และด้านการร่วมปรึกษาหารือเพื่อวิเคราะห์ปัญหาของสถานศึกษาในด้านวิชาการเพื่อทำวิจัยในชั้นเรียน 2) ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน มีระดับความคิดเห็นต่อบทบาทในการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา โดยรวมและรายด้านทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยระดับค่าเฉลี่ยของผู้บริหารสถานศึกษามีค่ามากกว่าครูผู้สอนทุกด้าน 3) ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนที่จบการศึกษาในสาขาวิชาที่ต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อบทบาทในการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา โดยรวมและรายด้านทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ที่จบสาขาวิชาการบริหารการศึกษา มีระดับค่าเฉลี่ยมากกว่าผู้จบสาขาวิชาอื่นทุกด้าน 4) ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนที่จบการศึกษาในระดับที่ต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อบทบาทในการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา โดยรวมและรายด้านทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยระดับค่าเฉลี่ยของผู้จบการศึกษาในระดับสูงกว่าปริญญาตรี มีค่าเฉลี่ยมากกว่าผู้ที่จบระดับปริญญาตรีทุกด้าน 5) ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนที่ปฏิบัติงานในสถานศึกษาที่เปิดสอนในระดับช่วงชั้นที่ต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อบทบาทในการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา โดยรวมไม่ต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการกระตุ้นความสนใจหรือการสร้างความตระหนักถึงความสำคัญของการวิจัยในชั้นเรียน และด้านการสนับสนุนให้มีการเผยแพร่และจัดแสดงผลงานการวิจัยในชั้นเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยด้านการกระตุ้นความสนใจหรือการสร้างความตระหนักถึงความสำคัญของการวิจัยในชั้นเรียน ผู้ที่ปฏิบัติงานในสถานศึกษาที่เปิดสอนในระดับช่วงชั้นที่ 3, 4 มีความคิดเห็นแตกต่างกันกับผู้ปฏิบัติงานใน

สถานศึกษาที่เปิดสอนในระดับช่วงชั้นที่ 1, 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผู้ที่ปฏิบัติงานในสถานศึกษาที่เปิดสอนในระดับช่วงชั้นที่ 3, 4 มีระดับบทบาทในการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนมากกว่า ส่วนด้านการสนับสนุนให้มีการเผยแพร่และจัดแสดงผลงานการวิจัยในชั้นเรียน ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนที่ปฏิบัติงานในสถานศึกษาที่เปิดสอนในระดับช่วงชั้นที่ 1, 2 มีความคิดเห็นแตกต่างกันกับผู้ปฏิบัติงานในสถานศึกษาที่เปิดสอนในระดับช่วงชั้นที่ 1, 2, 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ที่ปฏิบัติงานในสถานศึกษาที่เปิดสอนในระดับช่วงชั้นที่ 1, 2 มีระดับบทบาทในการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนมากกว่า และผู้บริหารสถานศึกษาและครูที่ปฏิบัติงานในสถานศึกษาที่เปิดสอนในระดับช่วงชั้นที่ 3, 4 มีความคิดเห็นแตกต่างกันกับผู้ปฏิบัติงานในสถานศึกษาที่เปิดสอนในระดับช่วงชั้นที่ 1, 2, 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ที่ปฏิบัติงานในสถานศึกษาที่เปิดสอนในระดับช่วงชั้นที่ 3, 4 มีระดับบทบาทในการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนมากกว่า และ 6) ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนมีข้อเสนอแนะของต่อบทบาทในการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา คือ ผู้บริหารสถานศึกษาควรเป็นแบบอย่างและให้ความสำคัญต่อการวิจัยในชั้นเรียน ควรจัดหางบประมาณและเครื่องมือที่จำเป็นและทันสมัย สนับสนุนครูผู้ทำวิจัย ควรจัดการอบรมสัมมนาให้ความรู้เรื่องการวิจัยในชั้นเรียนให้กับครูมากกว่านี้ และผู้บริหารสถานศึกษาควรกำหนดแนวทางการวิจัย และนำผลไปใช้ให้เกิดประโยชน์อย่างชัดเจน

นาคยา อดิศัยนิกร (2551, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง บทบาทของผู้บริหารในการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานราธิวาส เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า 1) ผู้บริหารสถานศึกษามีระดับการปฏิบัติตามบทบาทในการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง 2) ผู้บริหารสถานศึกษาที่มีระดับวุฒิการศึกษาต่างกันและปฏิบัติงานในสถานศึกษาต่างประเภทกันจะมีระดับการปฏิบัติตามบทบาทของผู้บริหารในการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนไม่แตกต่างกัน และ 3) ข้อเสนอแนะที่สำคัญเกี่ยวกับบทบาทของผู้บริหารในการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียน ได้แก่ ควรมีการประชุมชี้แจงเพื่อสร้างความตระหนักและกระตุ้นถึงความสำคัญของประโยชน์ของการทำวิจัยในชั้นเรียน ควรมีการจัดสรรงบประมาณสนับสนุนในการทำวิจัยในชั้นเรียนอย่างเป็นรูปธรรม ควรเชิญวิทยากรภายนอกมาให้ความรู้ในการวิจัยในชั้นเรียนเพื่อเป็นผลงานในการขอเลื่อนวิทยฐานะ และควรมีการพัฒนาการจัดการข้อมูลและสารสนเทศเพื่อการวิจัยในชั้นเรียนให้สมบูรณ์และทันสมัยด้วย

ชนิษฐา จิรนนท์ (2552, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษามโนทัศน์ของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของโรงเรียนคุณภาพมาตรฐานดีเด่น สังกัดกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า 1) ด้านการส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จของการวิจัยในชั้นเรียน

พบว่า กลุ่มผู้บริหารมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนกลุ่มครูมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นทั้งสองกลุ่มพบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) ด้านการให้การยอมรับนับถือครูผู้ทำการวิจัยในชั้นเรียน พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทั้งกลุ่มผู้บริหารและกลุ่มครู เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นพบว่า ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) ด้านการให้ความสำคัญกับการวิจัยในชั้นเรียน พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ทั้งกลุ่มผู้บริหารและกลุ่มครู เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นพบว่า ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 4) ด้านการมีความรับผิดชอบต่อครูผู้ทำการวิจัยในชั้นเรียน พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทั้งกลุ่มผู้บริหารและกลุ่มครู เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นพบว่า ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 5) ด้านการส่งเสริมความก้าวหน้าในตำแหน่งการงานของครูผู้ทำการวิจัยในชั้นเรียน พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ทั้งกลุ่มผู้บริหารและกลุ่มครู เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นพบว่า ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

วิชาสุทธิ ทิพย์วงศ์ (2552, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องบทบาทผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของครู กลุ่ม โรงเรียนเกาะจันทร์ 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า บทบาทผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของครูกลุ่ม โรงเรียนเกาะจันทร์ 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต 2 ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เรียงค่าเฉลี่ยจากมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด คือด้านการส่งเสริมความก้าวหน้าในตำแหน่งการงานของครูผู้ทำการวิจัยในชั้นเรียน ด้านการให้ความสำคัญกับงานวิจัยในชั้นเรียน ด้านการมีความรับผิดชอบต่อครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียน ด้านการให้การยอมรับนับถือครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียน และด้านการส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จของงานวิจัยในชั้นเรียน

ประสิทธิ์ กุณาอู๊ด (2553, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง บทบาทของผู้บริหารในการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของโรงเรียนในเขตอำเภอฝาง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ เขต 3 ผลการศึกษาพบว่า ผู้บริหารมีบทบาทในการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนอยู่ในระดับปานกลาง สรุปได้ดังนี้ 1) ด้านการส่งเสริมความรู้เรื่องการวิจัยในชั้นเรียน ผู้บริหารมีบทบาทในการส่งเสริมด้วยการมีนโยบายให้ผู้ที่มีความรู้ความสามารถหรือผู้เชี่ยวชาญด้านการวิจัยมีส่วนร่วมในการพัฒนาบุคลากรด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนและเสนอแนวทางในการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนด้วยการจัดให้มีโครงการพัฒนาบุคลากรด้านความรู้เรื่องการวิจัยในชั้นเรียน โดยการอบรมเชิงปฏิบัติการและการศึกษาดูงาน 2) ด้านการสนับสนุนวัสดุอุปกรณ์การทำวิจัย ผู้บริหารมีบทบาทในการส่งเสริมด้วยการพัฒนาปรับปรุงระบบอินเทอร์เน็ต เพื่อบริการให้ครูได้ใช้เป็นแหล่งศึกษา ค้นคว้าหาความรู้เกี่ยวกับงานวิจัยในชั้นเรียนและเสนอแนวทางในการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนด้วยการสำรวจสภาพ

ปัญหาและความต้องการของครูผู้สอนและจัดเตรียมสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ ตำราและเอกสารความรู้เรื่องการวิจัยในชั้นเรียนให้เพียงพอกับความต้องการของครูผู้สอน และ 3) ด้านการสนับสนุนงบประมาณ การทำวิจัย ผู้บริหารมีบทบาทในการส่งเสริมด้วยการเปิดโอกาสให้ครูผู้สอนที่มีผลงานวิจัยได้มีโอกาสในการเผยแพร่ผลงานของตนเองและเสนอแนวทางในการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนด้วยการจัดสรรงบประมาณสนับสนุนโครงการงานวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาความรู้ความสามารถ ทักษะและประสบการณ์ของครูผู้สอนในการทำวิจัยในชั้นเรียน

ชมชล นาพิมพ์ (2553, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง บทบาทของผู้บริหารในการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า 1) ผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร มีบทบาทในการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนโดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก 2) ผู้บริหารสถานศึกษาที่มีเพศและประสบการณ์ในการบริหารต่างกัน มีบทบาทในการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนโดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ส่วนผู้บริหารสถานศึกษาที่มีวุฒิการศึกษาแตกต่างกันมีบทบาทในการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียน โดยภาพรวมและรายด้านแตกต่างกัน โดยผู้บริหารที่มีวุฒิปริญญาเอกมีบทบาทในการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนสูงกว่าผู้บริหารที่มีวุฒิปริญญาโท และ 3) ความต้องการของครูที่เกี่ยวกับบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียน ได้แก่ ต้องการให้จัดสิ่งอำนวยความสะดวกเกี่ยวกับการจัดพิมพ์ การจัดอบรมให้ความรู้เชิงปฏิบัติการจากวิทยากรที่มีความรู้ความชำนาญอย่างต่อเนื่อง สม่่าเสมอและลงมือปฏิบัติไปพร้อมๆ กับการอบรม ให้ผู้บริหารกำหนดเป้าหมายในการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนให้ชัดเจน เพื่อให้ครูเข้าใจง่ายสามารถปฏิบัติได้ ให้ครูมีโอกาสแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์การทำวิจัยในชั้นเรียนซึ่งกันและกันอย่างเป็นกัลยาณมิตร สำหรับข้อเสนอแนะที่เกี่ยวกับบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียน ครูผู้สอนมีข้อเสนอแนะที่เกี่ยวกับบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียน ครูผู้สอนมีข้อเสนอแนะให้ผู้บริหาร ควรจัดให้มีแหล่งเรียนรู้ที่ทันสมัย เช่น บริการอินเทอร์เน็ตเพื่อความสะดวกในการค้นคว้า สืบค้น และอ้างอิง ควรกำหนดให้ครูทำงานวิจัยในชั้นเรียนปีละ 1 เรื่อง ผู้บริหารควรติดตามและให้คำแนะนำแก่ครูเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนอย่างต่อเนื่องหลังจากที่ครูได้รับการอบรมให้ความรู้ และผู้บริหารควรให้ความสำคัญในการสร้างแรงจูงใจและให้ขวัญกำลังใจแก่ครูอย่างสม่ำเสมอ

สรเสรีญ โปรงจันทิก (2553, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทการบริหารงานของผู้บริหารกับประสิทธิผลของการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในจังหวัดเพชรบุรี ผลการวิจัยพบว่า 1) บทบาทการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีอยู่ในระดับ

มาก ได้แก่ บทบาทในการเสริมสร้าง บทบาทในการดำเนินการ บทบาทในการหล่อหลอม และ บทบาทในการเปลี่ยนแปลงพัฒนา ตามลำดับ 2) ประสิทธิภาพของการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร สถานศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีอยู่ในระดับมากทุกด้าน และ 3) ความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทการบริหารงานของผู้บริหารกับประสิทธิผลของการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในจังหวัดเพชรบุรี อยู่ในระดับปานกลาง และมีทิศทางเชิงบวกโดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

คชาภรณ์ ฉันทประเสริฐวุฒิ (2553, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง บทบาทการส่งเสริมการวิจัย ในชั้นเรียนของผู้บริหาร โรงเรียนตามทัศนะของครูและผู้บริหาร สังกัดกรุงเทพมหานคร กลุ่มกรุงเทพใต้ ผลการวิจัยพบว่า 1) บทบาทการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหาร โรงเรียน ตามทัศนะของครู และผู้บริหาร โดยรวมมีบทบาทอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อทั้ง 4 ข้อ พบว่าผู้บริหาร โรงเรียนมีบทบาทการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนอยู่ในระดับมากทุกข้อ และเมื่อพิจารณาระหว่าง ทัศนะของผู้บริหารและครู พบว่า บทบาทการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหาร โรงเรียน ตาม ทัศนะคคิของผู้บริหารอยู่ในระดับมาก และตามทัศนะคคิของครูอยู่ในระดับมากเช่นกัน ดังนั้นจะเห็น ได้ว่าทั้งครูและผู้บริหารมีทัศนะที่เหมือนกันต่อบทบาทการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหาร โรงเรียนคืออยู่ในระดับมาก 2) การเปรียบเทียบบทบาทการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหาร โรงเรียนตามทัศนะของครูและผู้บริหาร สังกัดกรุงเทพมหานคร กลุ่มกรุงเทพใต้ ที่ตำแหน่งต่างกันจะมี ทัศนะเกี่ยวกับบทบาทของผู้บริหาร โรงเรียนแตกต่างกัน พบว่า ทัศนะของครูและผู้บริหาร เกี่ยวกับ บทบาทการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหาร โรงเรียนในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้บริหารมีทัศนะเกี่ยวกับบทบาทการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของ ผู้บริหาร โรงเรียนมากกว่าครูผู้สอน เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า บทบาทการส่งเสริมการวิจัยในชั้น เรียนของผู้บริหาร โรงเรียน ด้านการให้มีความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน ด้านการให้ทำการวิจัยใน ชั้นเรียน ด้านการให้นำผลการวิจัยในชั้นเรียนไปใช้เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน และด้านการให้มีความ ก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่การงาน ทั้งครูและผู้บริหารมีทัศนะเกี่ยวกับบทบาทแตกต่างกันอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 3) การเปรียบเทียบบทบาทการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของ ผู้บริหาร โรงเรียนตามทัศนะของครู จำแนกตามวุฒิการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน และขนาด ของโรงเรียนที่ปฏิบัติงาน ซึ่งมีผลการเปรียบเทียบ ดังนี้ 3.1 บทบาทการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียน ของผู้บริหาร โรงเรียน ตามทัศนะของครูที่มีวุฒิการศึกษาต่างกันจะมีทัศนะแตกต่างกัน พบว่าบทบาท การส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหาร โรงเรียน ตามทัศนะของครูที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่าบทบาทการ ส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหาร โรงเรียนทั้ง 4 ด้าน คือการให้มีความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้น

เรียน การให้ทำการวิจัยในชั้นเรียน การให้นำผลการวิจัยในชั้นเรียนไปใช้เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน และการให้มีความก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่การงาน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 3.2 บทบาทการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหาร โรงเรียน ตามทัศนะของครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกันจะมีทัศนะแตกต่างกัน พบว่าบทบาทการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหาร โรงเรียน ตามทัศนะของครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานแตกต่างกัน มีทัศนะโดยรวมไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าบทบาทการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหาร โรงเรียนทั้ง 4 ด้าน ตามทัศนะของครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานแตกต่างกัน มีทัศนะโดยรวมไม่แตกต่างกัน และ 3.3 บทบาทการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหาร โรงเรียน ตามทัศนะของครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดต่างกันจะมีทัศนะแตกต่างกัน พบว่าบทบาทการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหาร โรงเรียน ตามทัศนะของครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดแตกต่างกัน มีทัศนะโดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าบทบาทการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนพบว่าทัศนะของครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดแตกต่างกัน ที่มีต่อบทบาทการส่งเสริมให้มีความก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่การงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านการให้มีความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน ด้านให้ทำการวิจัยในชั้นเรียน และให้นำผลการวิจัยในชั้นเรียนไปใช้เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนไม่แตกต่างกัน เพื่อให้ทราบความแตกต่างเป็นรายคู่ จึงได้ทำการทดสอบด้วยวิธีของ Scheffe พบว่า ครูที่ปฏิบัติงานใน โรงเรียนขนาดเล็กมีทัศนะต่อบทบาทของผู้บริหาร โรงเรียนในด้านการส่งเสริมให้มีความก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่การงานสูงกว่าครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ไพเราะ พัดดาสิงห์ (2554, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการกับการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอ่างทอง ผลการวิจัยพบว่า 1) ผู้บริหารสถานศึกษามีภาวะผู้นำทางวิชาการในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการจัดบรรยากาศในโรงเรียนและด้านการกำหนดภารกิจของโรงเรียน 2) ผู้บริหารสถานศึกษามีการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ ด้านการยกย่องเชิดชูครูทำวิจัยในชั้นเรียน ด้านการส่งเสริมการนำผลการวิจัยไปใช้เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน ด้านการส่งเสริมความก้าวหน้าตำแหน่งหน้าที่ การงานของครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียน และ 3) ภาวะผู้นำทางวิชาการกับการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษามีความสัมพันธ์กัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีความสัมพันธ์กันค่อนข้างสูง โดยตัวแปรทั้งสองมีความผันแปรร่วมกัน ประมาณร้อยละ 64

ทรงสิทธิ์ เหลืองรัชชวานิช (2554, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษากับการดำเนินการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจะเชิงเทรา เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า 1) บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการดำเนินการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า บทบาทด้านการให้คำปรึกษามีค่าเฉลี่ยระดับมากที่สุด ส่วนด้านภาวะผู้นำ ด้านการส่งเสริมด้านการอำนวยความสะดวก ด้านการกำกับดูแล อยู่ในระดับมากตามลำดับ 2) การดำเนินการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจะเชิงเทรา เขต 2 โดยรวมอยู่ในระดับมากเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยตามลำดับ คือด้านการดำเนินการตามแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา ด้านการทำแผนพัฒนามาตรฐานการศึกษา ด้านการจัดระบบบริหารและสารสนเทศ ด้านการผุดงระบบประกันคุณภาพ ด้านการรายงานคุณภาพประจำปี ด้านการพัฒนามาตรฐานการศึกษา ด้านการตรวจสอบและทบทวนคุณภาพการศึกษา ด้านการประเมินคุณภาพการศึกษา และ 3) ความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษากับการดำเนินการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา มีความสัมพันธ์ในทางบวกในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ชวิษฐ์ ยวดยิ่ง (2555, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง บทบาทของผู้บริหารในการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนระดับประถมศึกษา เขตอำเภอเขาคิชฌกูฏ จังหวัดจันทบุรี ผลการวิจัยพบว่า 1) บทบาทของผู้บริหารในการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนระดับประถมศึกษา เขตอำเภอเขาคิชฌกูฏ จังหวัดจันทบุรี โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อเรียงอันดับค่าเฉลี่ยจากน้อยไปมาก 3 อันดับแรก ได้แก่ ด้านการส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จของงานวิจัยในชั้นเรียน ด้านการให้การยอมรับนับถือครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียน ด้านการให้ความสำคัญกับการวิจัยในชั้นเรียน 2) ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยบทบาทของผู้บริหารในการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของผู้ตอบแบบสอบถามที่อยู่ในกลุ่มวิชาต่างกัน โดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านการให้ความสำคัญกับการวิจัยในชั้นเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ 3) ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยบทบาทของผู้บริหารในการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของผู้ตอบแบบสอบถามที่รับรู้ภูมิหลังของผู้บริหารแตกต่างกัน โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2.4.2 งานวิจัยต่างประเทศ

Smulyan (1971, p. 47) ได้ศึกษาเรื่อง “The collaboration Process in action Research” โดยทำการศึกษาระบบการร่วมมือของทีมวิจัย ซึ่งประกอบด้วยครู 5 คน และนักวิจัยจากมหาวิทยาลัย 2 คน โดยพบปะกันทุกอาทิตย์ในช่วง 2 ปี ในปีแรกเป็นการสำรวจข้อมูลเบื้องต้น เพื่อกำหนดปัญหา ซึ่งจะต้องมีความร่วมมือกันการตั้งวัตถุประสงค์ในปีที่ 2 พวกเขาตระหนักว่าวัตถุประสงค์ของการวิจัยไม่ใช่การเปลี่ยนแปลงโรงเรียนแต่เป็นการพัฒนาบุคลากรและพัฒนาโรงเรียน ผลที่ได้จากความร่วมมือของการทำวิจัยครั้งนี้ ตามความรู้สึกของครู พบว่า แม้ข้อค้นพบที่ได้จะเป็นส่วนเล็กๆ ที่มีผลต่อการปฏิบัติ แต่ครู 5 คน ก็พบว่าในช่วง 2 ปีนี้ ทำให้เขามีความรู้สึกที่ดีต่อตนเองและวิชาชีพ มีความเข้าใจระเบียบวิธีการวิจัยมากขึ้น และพร้อมที่จะทำการวิจัยในโอกาสต่อไป

Adele (1989, p. 35-47) ได้ศึกษาเรื่อง ครูในฐานะนักวิจัยกับแนวทางที่แตกต่างกันในการรอบรู้ พบว่า เขตการศึกษาต้องให้ออกาสครูเข้าร่วมในการวิจัย ข้อเสนอแนะสำหรับนโยบายการพัฒนาบุคลากรเน้นการใช้โปรแกรมครูนักวิจัย พร้อมทั้งจัดให้มีการสนับสนุนจากเพื่อนและยอมรับบทบาทซึ่งกันและกัน ครูประสบปัญหาที่เกิดจากเวลาไม่เพียงพอ ความไม่แน่นอน ความไม่สนใจของผู้บริหาร แต่ถ้ามุ่งให้การสนับสนุนก็จะทำให้แก้ปัญหาบางอย่างได้ด้วยวาจา และการชื่นชมน่าจะมีประสิทธิภาพในการเพิ่มความสามารถในการผลิตงานวิจัยมากกว่า

Kenneth (1992, p. 119) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาครูนักวิจัยในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของรัฐแพนซิเวเนียตอนเหนือ พบว่า มีสรุปเกี่ยวกับการวิจัยของครูที่สะท้อนถึงความคิดเห็นของผู้ร่วมในประเด็นการวิจัยของครูถึงขั้นตอนการพัฒนาบุคลากร คือ 1) การสนับสนุนและให้ความร่วมมือจากฝ่ายบริหารที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อความพยายามทำวิจัยของครู 2) การวิจัยเป็นการพัฒนาวิชาชีพที่ได้ผล 3) อุปสรรคต่อการทำวิจัยของครู คือเวลา และ 4) ทักษะคิด การส่งเสริมการทำวิจัยของครูในโรงเรียนของรัฐแพนซิเวเนีย เพื่อพัฒนาบุคลากรเป็นสิ่งที่เป็นไปได้ ใดๆก็ดียิ่งต้องทำด้วยความสมัครใจ ทำเป็นระบบร่วมมือกัน

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศ ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับบทบาทเชิงตัดสินใจของผู้บริหารสถานศึกษากับการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูพบว่า

ผู้บริหารมีบทบาทเชิงตัดสินใจสำคัญอย่างยิ่งในการสร้างความตระหนักต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการสอนของครู ในการส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูทำการวิจัยในชั้นเรียน เป็นสิ่งที่ผู้บริหารควรจะต้องเอาใจใส่ เพื่อพัฒนาการเรียนของผู้เรียน

การทำวิจัยในชั้นเรียน เป็นปัญหาหนึ่งของครูที่เกิดความวิตกกังวล สาเหตุมาจากครูคิดว่าการทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นเรื่องที่น่ากลัวเป็นงานที่ยากและเป็นการเพิ่มภาระงานให้กับครู เพราะครูยังมีความรู้ ความเข้าใจ วิธีการทำวิจัยในชั้นเรียนที่ไม่ถูกต้องตามหลักการ ผู้บริหารจึงต้องตัดสินใจที่จะส่งเสริม กระตุ้นช่วยเหลือ สนับสนุน รับฟังความคิดเห็น ยอมรับ เห็นความสำคัญ แนะนำให้คำปรึกษา ช่วยแก้ปัญหาให้ครูได้มีกำลังใจที่จะทำการวิจัยในชั้นเรียนต่อไป

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทเชิงตัดสินใจของผู้บริหารสถานศึกษากับการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนเทศบาล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดปทุมธานี ซึ่งวิธีการดำเนินการวิจัยมีรายละเอียด ดังนี้

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล
- 3.5 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรใช้แบบหน่วยวิเคราะห์ (Unit of Analysis) จำนวนโรงเรียน 11 โรงเรียน และใช้วิธีเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sample) ได้แก่ ครูในโรงเรียนเทศบาลสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดปทุมธานี มีจำนวนรวมทั้งสิ้น 306 คน ดังตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 จำนวนครูในโรงเรียนเทศบาล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดปทุมธานี

สถานศึกษา	จำนวนครู (คน)
1. โรงเรียนเทศบาลเมืองปทุมธานี	84
2. โรงเรียนเทศบาลท่าโขลง 1	82
3. โรงเรียนเทศบาล 1 (จรนประดิษฐ์)	18
4. โรงเรียนอนุบาล 1 เทศบาลเมืองลำสามแก้ว	12
5. โรงเรียนอนุบาล 2 เทศบาลเมืองลำสามแก้ว	12
6. โรงเรียนอนุบาล 3 เทศบาลเมืองลำสามแก้ว	12
7. โรงเรียนดวงกมล	19
8. โรงเรียนอนุบาลนครรังสิต (สิริเวชชะพันธ์)	8
9. โรงเรียนอนุบาลนครรังสิต (รัตนโกสินทร์)	11

ตารางที่ 3.1 จำนวนครูในโรงเรียนเทศบาล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดปทุมธานี (ต่อ)

สถานศึกษา	จำนวนครู (คน)
10. โรงเรียนเทศบาลคลองพระอุดม	8
11. โรงเรียนอนุบาลเทศบาลตำบลบางกะดี	40
รวม	306

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.2.1 การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงบรรยาย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม (Questionnaires) แบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน และโรงเรียนที่สังกัด ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับบทบาทเชิงตัดสินใจของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดปทุมธานี ตามแนวคิดทฤษฎีของ (Mintzberg, 1998, cited in Schermerhorn, 2008, p. 19) ประกอบด้วย 4 บทบาท ได้แก่

1. บทบาทการเป็นผู้ประกอบการ (entrepreneur)
2. บทบาทการเป็นผู้จัดการสิ่งก่อกวน (disturbance handler)
3. บทบาทการเป็นผู้จัดสรรทรัพยากร (resource allocator)
4. บทบาทการเป็นผู้เจรจาต่อรอง (negotiator)

ลักษณะแบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) แบ่งเป็น 5 ระดับ ตามแบบลิเคอร์ท (Likert Scale อ้างถึงในบุญชม ศรีสะอาด, 2545, น. 69-71) โดยกำหนดค่าแต่ละระดับ ดังนี้

- 5 หมายถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก
- 3 หมายถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย
- 1 หมายถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดปทุมธานี ตามแนวคิดทฤษฎีของ (กระทรวงศึกษาธิการ กรมวิชาการ, 2546, น. 53-54) ประกอบด้วย 5 ด้าน คือ

1. การสนับสนุนให้เกิดความสำเร็จของการทำวิจัยในชั้นเรียน
2. การให้การยอมรับนับถือครูผู้ทำการวิจัยในชั้นเรียน
3. การให้ความสำคัญกับการทำวิจัยในชั้นเรียน
4. การมีความรับผิดชอบต่อครูผู้ทำการวิจัยในชั้นเรียน
5. การส่งเสริมความก้าวหน้าในตำแหน่งการงานของครูผู้ทำการวิจัยในชั้นเรียน

ลักษณะแบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) การประเมินแบ่งเป็น 5 ระดับ ตามแบบลิเคอร์ท์ (Likert Scale อ้างถึงในบุญชม ศรีสะอาด, 2545, น. 69-71) โดยกำหนดค่าแต่ละระดับดังนี้

- 5 หมายถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก
- 3 หมายถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย
- 1 หมายถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่สุด

3.2.2 การสร้างและการตรวจสอบเครื่องมือ

การสร้างและการตรวจสอบเครื่องมือเพื่อให้เกิดความเที่ยงตรงและความเชื่อมั่น โดยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

3.2.2.1 ศึกษาเอกสารตำรา บทความทางวิชาการ แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางการวิจัย กำหนดวัตถุประสงค์ กรอบแนวคิด ตลอดจนเป็นแนวทางการสร้างคำถาม

3.2.2.2 สร้างแบบสอบถามฉบับร่างประกอบด้วยเนื้อหา 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของครูในโรงเรียนเทศบาล

ตอนที่ 2 บทบาทเชิงตัดสินใจของผู้บริหารในโรงเรียนเทศบาล

ตอนที่ 3 การส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนเทศบาล

3.2.2.3 สร้างแบบสอบถามฉบับร่างเสร็จสมบูรณ์เรียบร้อยแล้ว จึงนำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาและตรวจสอบเครื่องมือด้วยผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา ด้านการบริหารและผู้เชี่ยวชาญด้านสถิติ จำนวน 5 ท่าน ได้แก่ 1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อรุณี หงส์ศิริวัฒน์ อาจารย์ประจำคณะ

ครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2. ดร.ชัยยุทธณ์ เล่าหะเพ็ญแสง อาจารย์ประจำ คณะครุศาสตร์
อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี 3. ดร.เดชา พวงงาม ปลัดองค์การบริหาร
ส่วนจังหวัดปทุมธานี 4. ดร.มาลี สืบกระแสน ผู้อำนวยการกลุ่มงานนิเทศ สำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษาลพบุรี และ 5. ดร.นารี กุหาเรืองรอง ผู้อำนวยการโรงเรียนประถมศึกษา
ธรรมศาสตร์

3.2.2.4 ตรวจสอบแบบสอบถามที่ผ่านการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิมาปรับปรุง
แก้ไขอีกครั้ง แล้วจึงนำไปทดลองใช้ (try out) กับครูในโรงเรียนอื่น จำนวน 30 คน เพื่อหาค่าความ
เชื่อมั่น (Reliability) การหาค่าสัมประสิทธิ์ แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach,
1970, p. 161 อ้างถึงใน บุญชม ศรีสะอาด, 2545, น. 99) ได้ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) .966

3.2.2.5 เสนอผลการทดลองใช้แบบสอบถามต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อขออนุญาตเก็บ
รวบรวมข้อมูลกับกลุ่มประชากรต่อไป

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยมีวิธีเก็บรวบรวมข้อมูล โดยดำเนินการดังนี้

3.3.1 ขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลจากงานบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์
อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี เพื่อขอความอนุเคราะห์จัดทำหนังสือขอ
อนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลไปยังผู้อำนวยการสถานศึกษา มีจำนวนทั้งสิ้น 11 โรงเรียน

3.3.2 เสนอหนังสือขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลต่อผู้อำนวยการสถานศึกษาโรงเรียน
เทศบาลทั้ง 11 โรงเรียน เพื่อขออนุมัติให้ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มประชากร

3.3.3 ขอความอนุเคราะห์ผู้อำนวยการสถานศึกษาของโรงเรียนเทศบาลทั้ง 11 โรงเรียน
ดำเนินการแจกแบบสอบถามและเก็บรวบรวมข้อมูล พร้อมทั้งกำหนดวันเก็บแบบสอบถามกลับคืน
โดยผู้วิจัยดำเนินการรับแบบสอบถามที่สถานศึกษาแต่ละแห่งด้วยตนเอง

3.3.4 การตรวจสอบความสมบูรณ์ของการตอบแบบสอบถามก่อน และนำแบบสอบถาม
มาวิเคราะห์ข้อมูลในขั้นตอนต่อไป

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้รวบรวมมาดำเนินการตามลำดับ ดังนี้

1. นำแบบสอบถามที่ได้รับคืน มาตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามแต่ละฉบับ และลงรหัส เพื่อนำข้อมูลมาประมวลผลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับการวิจัย

2. การวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นของผู้ตอบ ประกอบด้วย 1) เพศ 2) อายุ 3) ระดับการศึกษา 4) ประสบการณ์ในการทำงาน 5) โรงเรียนที่ท่านปฏิบัติงาน โดยหาค่าความถี่ และร้อยละ

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามเกี่ยวกับบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดปทุมธานี ประกอบด้วย 1) บทบาทการเป็นผู้ประกอบการ (entrepreneur) 2) บทบาทการเป็นผู้จัดการก่อความ (disturbance handler) 3) บทบาทการเป็นผู้จัดสรรทรัพยากร (resource allocator) 4) บทบาทการเป็นผู้เจรจาต่อรอง (negotiator) โดยการหาค่าเฉลี่ย (μ) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) และให้ความหมายของคะแนน โดยใช้คะแนนเฉลี่ยซึ่งกำหนดตามแนวทางของลิเคอร์ท (Rating Scale อ้างถึงใน บุญชม ศรีสะอาด, 2545, น. 69-71) ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 4.51 – 5.00	หมายถึง	ระดับการปฏิบัติมากที่สุด
คะแนนเฉลี่ย 3.51 – 4.50	หมายถึง	ระดับการปฏิบัติมาก
คะแนนเฉลี่ย 2.51 – 3.50	หมายถึง	ระดับการปฏิบัติปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย 1.51 – 2.50	หมายถึง	ระดับการปฏิบัติน้อย
คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 1.50	หมายถึง	ระดับการปฏิบัติที่น้อยที่สุด

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามเกี่ยวกับการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดปทุมธานี ประกอบด้วย 5 ด้าน คือ 1) การสนับสนุนให้เกิดความสำเร็จของการทำวิจัยในชั้นเรียน 2) การให้การยอมรับนับถือครูผู้ทำการวิจัยในชั้นเรียน 3) การให้ความสำคัญกับการทำวิจัยในชั้นเรียน 4) การมีความรับผิดชอบต่อครูผู้ทำการวิจัยในชั้นเรียน และ 5) การส่งเสริมความก้าวหน้าในตำแหน่งงานของครูผู้ทำการวิจัยในชั้นเรียน โดยการหาค่าเฉลี่ย (μ) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) และให้ความหมายของคะแนน โดยใช้คะแนนเฉลี่ยซึ่งกำหนดตามแนวทางของลิเคอร์ท (Rating Scale อ้างถึงใน บุญชม ศรีสะอาด, 2545, น. 69-71) ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 4.51 – 5.00	หมายถึง	ระดับการปฏิบัติมากที่สุด
คะแนนเฉลี่ย 3.51 – 4.50	หมายถึง	ระดับการปฏิบัติมาก
คะแนนเฉลี่ย 2.51 – 3.50	หมายถึง	ระดับการปฏิบัติปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย 1.51 – 2.50	หมายถึง	ระดับการปฏิบัติน้อย
คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 1.50	หมายถึง	ระดับการปฏิบัติที่น้อยที่สุด

ตอนที่ 4 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทเชิงตัดสินใจของผู้บริหารสถานศึกษากับการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนเทศบาล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดปทุมธานี พิจารณาจากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) โดยกำหนดเกณฑ์สำหรับแปลความสัมพันธ์ดังนี้ (ชูศรี วงศ์รัตนะ, 2553, น. 316)

.71 - 1.00	หมายถึง	มีความสัมพันธ์ระดับสูง
.31 - .70	หมายถึง	มีความสัมพันธ์ระดับปานกลาง
.01 - .30	หมายถึง	มีความสัมพันธ์ระดับต่ำ
.00	หมายถึง	ไม่มีความสัมพันธ์กัน

ทิศทางความสัมพันธ์พิจารณา ดังนี้

ถ้าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) มีค่าเป็นลบ แสดงว่ามีความสัมพันธ์กันในทางลบหรือทิศทางตรงกันข้าม

ถ้าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) มีค่าเป็นบวก แสดงว่ามีความสัมพันธ์กันในทางบวกหรือทิศทางเดียวกัน

3.5 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ที่สอดคล้องกับความมุ่งหมายและการทดสอบสมมติฐานของการศึกษาวิจัย ดังนี้

3.5.1 ใช้ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าความถี่ (Frequency)

3.5.2 ใช้ค่าเฉลี่ย (μ) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ)

3.5.3 วิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทเชิงตัดสินใจของผู้บริหารสถานศึกษากับการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนเทศบาลสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดปทุมธานี ใช้สถิติสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัย เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทเชิงตัดสินใจของผู้บริหารสถานศึกษากับการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนเทศบาล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดปทุมธานี เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์และตอบคำถามของการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำข้อมูลมาวิเคราะห์ และนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปแบบตาราง และประกอบการบรรยาย จำแนกได้ดังนี้

4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยจึงได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

μ	แทน	ค่าเฉลี่ย
σ	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
N	แทน	จำนวนประชากร
ρ	แทน	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
**	แทน	มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
x	แทน	บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษา
X_1	แทน	บทบาทในการเป็นผู้ประกอบการ
X_2	แทน	บทบาทการเป็นผู้จัดตั้งก่อawn
X_3	แทน	บทบาทการเป็นผู้จัดสรรทรัพยากร
X_4	แทน	บทบาทการเป็นนักเจรจาต่อรอง
Y	แทน	การส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู
Y_1	แทน	การส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จของการทำวิจัยในชั้นเรียน
Y_2	แทน	การให้การยอมรับนับถือครูผู้ทำการวิจัยในชั้นเรียน
Y_3	แทน	การให้ความสำคัญกับการทำวิจัยในชั้นเรียน
Y_4	แทน	การมีความรับผิดชอบต่อครูผู้ทำการวิจัยในชั้นเรียน
Y_5	แทน	การส่งเสริมความก้าวหน้าในตำแหน่งการงานของครูผู้ทำการวิจัยในชั้นเรียน

4.2 ลำดับขั้นการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้แบ่งการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ บทบาทเชิงตัดสินใจของผู้บริหารสถานศึกษา ในโรงเรียนเทศบาล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดปทุมธานี

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ การส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนเทศบาล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดปทุมธานี

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทเชิงตัดสินใจของผู้บริหารสถานศึกษากับการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู ในโรงเรียนเทศบาล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดปทุมธานี

4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้วิจัยแจกแบบสอบถามจำนวน 306 ฉบับ โดยเก็บข้อมูลจากครูในโรงเรียนเทศบาล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดปทุมธานี เมื่อจำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน โรงเรียนที่ปฏิบัติงาน จำนวน 11 โรงเรียน รวมประชากร 306 คน ได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาทั้งสิ้น 297 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 97.06 นำไปวิเคราะห์ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป ปรากฏดังรายละเอียดในตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ลำดับ ที่	ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน	ร้อยละ
1	เพศ		
	ชาย	38	12.80
	หญิง	259	87.20
2	อายุ		
	ไม่เกิน 30 ปี	26	8.80
	31-35 ปี	162	54.50
	36-40 ปี	37	12.50
	41 ปีขึ้นไป	72	24.20
3	ระดับการศึกษา		
	ปริญญาตรี	238	80.10
	ปริญญาโท	54	18.20
	ปริญญาเอก	2	.70
	อื่นๆ (ไปรตระบุ)	3	1.00
4	ประสบการณ์ในการทำงาน		
	ไม่เกิน 5 ปี	47	15.80
	6 – 10 ปี	174	58.60
	11 – 15 ปี	31	10.40
	16 ปีขึ้นไป	45	15.20
5	โรงเรียนที่ท่านปฏิบัติงาน		
	โรงเรียนเทศบาลเมืองปทุมธานี	79	26.60
	โรงเรียนเทศบาลท่าโขลง 1	82	27.60
	โรงเรียนเทศบาล1 (จจรเนติยุทธ)	16	5.40
	อื่นๆ (ไปรตระบุ)	120	40.40
	รวม	297	100.00

จากตารางที่ 4.1 พบว่าข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นครู จำนวน 297 คน เป็นเพศหญิง 259 คน คิดเป็นร้อยละ 87.20 เป็นเพศชายจำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 12.80 เมื่อพิจารณาด้านวุฒิการศึกษา ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีวุฒิการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 80.10 ระดับปริญญาโท คิดเป็นร้อยละ 18.20 ระดับกว่าปริญญาเอก คิดเป็นร้อยละ .70 และอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 1.00 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการทำงานตั้งแต่ 6 – 10 ปี คิดเป็นร้อยละ 58.60 รองลงมาคือ มีประสบการณ์ในการทำงานไม่เกิน 5 ปี คิดเป็นร้อยละ 15.80 ประสบการณ์ในการทำงาน 16 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 15.20 และประสบการณ์ในการทำงาน 11 – 15 ปี คิดเป็นร้อยละ 10.40

เมื่อพิจารณาตามโรงเรียนที่ปฏิบัติงานตามลำดับดังนี้ อื่นๆ จำนวน 120 คน คิดเป็น ร้อยละ 40.40 รองลงมา โรงเรียนเทศบาลท่าโขลง 1 จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 27.60 โรงเรียนเทศบาลเมืองปทุมธานี จำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 26.60 และ โรงเรียนเทศบาล1 (จจรเนติยุทธ) จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 5.40

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ห้บทบาทเชิงตัดสินใจของผู้บริหารสถานศึกษา ในโรงเรียนเทศบาล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดปทุมธานี

จากการศึกษาบทบาทเชิงตัดสินใจของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนเทศบาล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดปทุมธานี โดยการหาค่าเฉลี่ย (μ) และความเบี่ยงเบนมาตรฐาน(σ) และให้ความหมายของคะแนน โดยใช้คะแนนเฉลี่ยซึ่งกำหนดตามแนวทางของลิเคอร์ท์ (Rating Scale อ้างถึงใน บุญชม ศรีสะอาด, 2545: 69-71) ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังรายละเอียดในตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับบทบาทเชิงตัดสินใจของผู้บริหารสถานศึกษา ในโรงเรียนเทศบาล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดปทุมธานี

N=297

ที่	บทบาทเชิงตัดสินใจของผู้บริหารสถานศึกษา	ค่าสถิติ		การแปล
		μ	σ	ความหมาย
1	ด้านบทบาทในการเป็นผู้ประกอบการ (X_1)	4.34	0.43	มาก
2	ด้านบทบาทการเป็นผู้จัดสิ่งก่อกวน (X_2)	4.28	0.46	มาก
3	ด้านบทบาทการเป็นผู้จัดสรรทรัพยากร (X_3)	4.40	0.52	มาก
4	ด้านบทบาทการเป็นนักเจรจาต่อรอง (X_4)	4.29	0.54	มาก
รวม		4.33	0.42	มาก

จากตารางที่ 4.2 พบว่าบทบาทเชิงตัดสินใจของผู้บริหารสถานศึกษา ในโรงเรียนเทศบาล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดปทุมธานีโดยรวม 4 ด้าน ในภาพรวมอยู่ใน ระดับมาก ($\mu = 4.33, \sigma = 0.42$) มีบทบาทเชิงตัดสินใจของผู้บริหารสถานศึกษาในระดับสูงสุดคือ ด้านบทบาทการเป็นผู้จัดสรรทรัพยากร อยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.40, \sigma = 0.52$) รองลงมาคือด้านบทบาทในการเป็นผู้ประกอบการ อยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.34, \sigma = 0.43$) และบทบาทเชิงตัดสินใจของผู้บริหารสถานศึกษา ระดับต่ำสุด ด้านบทบาทการเป็นผู้จัดสิ่งก่อกวน อยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.28, \sigma = 0.46$)

ตารางที่ 4.3 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน บทบาทเชิงตัดสินใจของผู้บริหารสถานศึกษา ในโรงเรียนเทศบาล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดปทุมธานี จำแนกตามรายด้านบทบาทในการเป็นผู้ประกอบการ

ที่	บทบาทเชิงตัดสินใจของผู้บริหารสถานศึกษา ด้านบทบาทในการเป็นผู้ประกอบการ	ค่าสถิติ		การแปล ความหมาย
		μ	σ	
1	มุ่งให้มีการริเริ่มสร้างสรรค์ให้เกิดสิ่งใหม่ๆ ในโรงเรียน	4.41	0.59	มาก
2	นิเทศงาน และออกแบบงานใหม่ๆ อยู่เสมอ	4.24	0.59	มาก
3	เสนอแนะวิธีการทำงานด้วยวิธีการใหม่ๆ ให้แก่ผู้ร่วมงาน อยู่เป็นประจำ	4.24	0.65	มาก
4	นำเทคโนโลยีมาใช้ในการปฏิบัติงาน	4.34	0.64	มาก
5	มุ่งมั่นที่จะให้งานประสบความสำเร็จ	4.48	0.59	มาก
6	จัดทำแผนงาน โครงการเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียนและ บรรจุไว้ในแผนปฏิบัติงานประจำปี	4.33	0.60	มาก
7	กำหนดแนวทางการดำเนินงานด้านการวิจัยในชั้นเรียนตาม นโยบายและแผนงานที่วางไว้อย่างชัดเจน	4.33	0.63	มาก
รวม ด้านบทบาทในการเป็นผู้ประกอบการ (X_p)		4.34	0.43	มาก

จากตารางที่ 4.3 พบว่าบทบาทเชิงตัดสินใจของผู้บริหารสถานศึกษา ในโรงเรียนเทศบาล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดปทุมธานี จำแนกตามรายด้านบทบาทในการเป็นผู้ประกอบการ อยู่ในระดับ มาก ($\mu = 4.34$, $\sigma = 0.43$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าบทบาทในการเป็นผู้ประกอบการทุกข้ออยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4.4 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน บทบาทเชิงตัดสินใจของผู้บริหารสถานศึกษา ในโรงเรียนเทศบาล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดปทุมธานี จำแนกตามรายด้านบทบาทการเป็นผู้จัดสิ่งก่อน

N=297				
ที่	บทบาทเชิงตัดสินใจของผู้บริหารสถานศึกษา ด้านบทบาทการเป็นผู้จัดสิ่งก่อน	ค่าสถิติ		การแปล ความหมาย
		μ	σ	
1	เป็นผู้นำในการแก้ปัญหาเมื่อองค์กรเผชิญสิ่งรบกวน	4.39	0.68	มาก
2	เป็นผู้นำในการแก้ปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงาน	4.30	0.58	มาก
3	จัดบรรยากาศ แห่งความกลัว เพื่อการทำงานอย่างมีความสุข	4.20	0.62	มาก
4	เลือกแนวทางการปฏิบัติที่ถูกต้องเหมาะสมกับสถานการณ์	4.20	0.61	มาก
5	เปิดโอกาสให้ครูมีส่วนร่วมในการให้ข้อเสนอแนะการปฏิบัติงาน	4.16	0.66	มาก
6	จัดให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่ายได้มีการประชุมปรึกษาหารือเพื่อวิเคราะห์สภาพปัญหาในการจัดการเรียนการสอน	4.41	0.62	มาก
รวม ด้านบทบาทการเป็นผู้จัดสิ่งก่อน (X_2)		4.28	0.46	มาก

จากตารางที่ 4.4 พบว่าบทบาทเชิงตัดสินใจของผู้บริหารสถานศึกษา ในโรงเรียนเทศบาล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดปทุมธานี จำแนกตามรายด้านบทบาทการเป็นผู้จัดสิ่งก่อน อยู่ในระดับ มาก ($\mu = 4.28$, $\sigma = 0.46$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าบทบาทด้านการเป็นผู้จัดสิ่งก่อนทุกข้ออยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4.5 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน บทบาทเชิงตัดสินใจของผู้บริหารสถานศึกษา ในโรงเรียนเทศบาล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดปทุมธานี จำแนกตามรายด้านบทบาทการเป็นผู้จัดสรรทรัพยากร

N=297				
ที่	บทบาทเชิงตัดสินใจของผู้บริหารสถานศึกษา ด้านบทบาทการเป็นผู้จัดสรรทรัพยากร	ค่าสถิติ		การแปล ความหมาย
		μ	σ	
1	จัดทำโครงการ โดยให้ทุกคนมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงาน	4.47	0.62	มาก
2	จัดหาและจัดสรรงบประมาณและแนวทางช่วยเหลือ สนับสนุน	4.39	0.66	มาก
3	จัดหาวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือ สิ่งอำนวยความสะดวก ในการปฏิบัติงาน	4.40	0.66	มาก
4	จัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อและส่งเสริมต่อการปฏิบัติงาน	4.43	0.66	มาก
5	จัดหาและแนะนำแหล่งเรียนรู้ ภูมิปัญญาในท้องถิ่น	4.38	0.68	มาก
6	กำหนดตาราง เวลา ในการจัดทำโครงการต่างๆเพื่อการ ดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพและทันเวลา	4.34	0.69	มาก
รวม ด้านบทบาทการเป็นผู้จัดสรรทรัพยากร (X_j)		4.40	0.52	มาก

จากตารางที่ 4.5 พบว่าบทบาทเชิงตัดสินใจของผู้บริหารสถานศึกษา ในโรงเรียนเทศบาล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดปทุมธานี จำแนกตามรายด้านบทบาทการเป็นผู้จัดสรรทรัพยากร อยู่ในระดับ มาก ($\mu = 4.40$, $\sigma = 0.52$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าบทบาทการเป็นผู้จัดสรรทรัพยากรทุกข้ออยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4.6 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน บทบาทเชิงตัดสินใจของผู้บริหารสถานศึกษา ในโรงเรียนเทศบาล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดปทุมธานี จำแนกตามรายด้านบทบาทการเป็นนักเจรจาต่อรอง

N=297				
ที่	บทบาทเชิงตัดสินใจของผู้บริหารสถานศึกษา ด้านบทบาทการเป็นนักเจรจาต่อรอง	ค่าสถิติ		การแปล
		μ	σ	ความหมาย
1	มีความเชี่ยวชาญในการวางแผน	4.41	0.67	มาก
2	มีความสามารถในการคิดภายใต้แรงกดดัน	4.20	0.67	มาก
3	มีความเฉลียวฉลาดในการเจรจาต่อรองกับบุคคลอื่นเพื่อให้ได้มาซึ่งสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อองค์กร	4.30	0.69	มาก
4	มีความสามารถในการสื่อสารด้วยการพูดจาโน้มน้าว	4.25	0.69	มาก
5	มีความรอบรู้ในเรื่องที่จะเจรจาต่อรอง	4.26	0.73	มาก
6	มีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันเมื่อต้องเจรจาเป็นทีม	4.36	0.66	มาก
7	มีความสามารถในการใช้อำนาจต่อรองและการเผชิญกับการใช้อำนาจต่อรอง	4.27	0.73	มาก
รวม ด้านบทบาทการเป็นนักเจรจาต่อรอง (X₄)		4.29	0.54	มาก

จากตารางที่ 4.6 พบว่าบทบาทเชิงตัดสินใจของผู้บริหารสถานศึกษา ในโรงเรียนเทศบาล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดปทุมธานี จำแนกตามราย ด้านบทบาทการเป็นนักเจรจาต่อรองอยู่ในระดับ มาก ($\mu = 4.29$, $\sigma = 0.54$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าบทบาทการเป็นนักเจรจาต่อรองทุกข้ออยู่ในระดับมาก

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์การส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนเทศบาล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดปทุมธานี

จากการศึกษาการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนเทศบาล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดปทุมธานี โดยการหาค่าเฉลี่ย (μ) และความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) และให้ความหมายของคะแนน โดยใช้คะแนนเฉลี่ยซึ่งกำหนดตามแนวทางของลิเคอร์ท์ (Rating Scale อ้างถึงใน บุญชม ศรีสะอาด, 2545, น. 69-71) ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังรายละเอียดในตารางที่ 4.7

ตารางที่ 4.7 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนเทศบาล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดปทุมธานี

ลำดับ ที่	การส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู	ค่าสถิติ		การแปล ความหมาย
		μ	σ	
1	ด้านการส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จของการทำวิจัย ในชั้นเรียน (Y_1)	4.36	0.49	มาก
2	ด้านการให้การยอมรับนับถือครูผู้ทำการวิจัยในชั้นเรียน (Y_2)	4.29	0.52	มาก
3	ด้านการให้ความสำคัญกับการทำวิจัยในชั้นเรียน (Y_3)	4.42	0.49	มาก
4	ด้านการมีความรับผิดชอบต่อครูผู้ทำการวิจัยในชั้นเรียน (Y_4)	4.31	0.50	มาก
5	ด้านการส่งเสริมความก้าวหน้าในตำแหน่งการงานของ ครูผู้ทำการวิจัยในชั้นเรียน (Y_5)	4.30	0.56	มาก
รวม		4.33	0.41	มาก

จากตารางที่ 4.7 พบว่า การส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนเทศบาล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดปทุมธานี โดยรวม 5 ด้าน ในภาพรวมอยู่ใน ระดับมาก ($\mu=4.33$, $\sigma = 0.41$) มีการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในระดับสูงสุด คือ ด้านการให้ความสำคัญกับการทำวิจัยในชั้นเรียนอยู่ในระดับมาก ($\mu= 4.42$, $\sigma = 0.49$) รองลงมาคือ ด้านการส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จของการทำวิจัยในชั้นเรียน อยู่ในระดับมาก ($\mu=4.36$, $\sigma = 0.49$) และการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูระดับต่ำสุด ด้านการให้การยอมรับนับถือครูผู้ทำการวิจัยในชั้นเรียน อยู่ในระดับมาก ($\mu= 4.29$, $\sigma = 0.52$)

ตารางที่ 4.8 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนเทศบาล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดปทุมธานี จำแนกตามรายด้านการส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จของการทำวิจัยในชั้นเรียน

ลำดับ ที่	การส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู ด้านการส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จของการทำ วิจัยในชั้นเรียน	ค่าสถิติ		การแปล ความหมาย
		μ	σ	
1	มีนโยบายส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียน	4.51	0.59	มาก
2	สนับสนุนด้านเงินทุนและวัสดุอุปกรณ์ในการทำวิจัย	4.26	0.73	มาก
3	สนับสนุนให้ครูมีโอกาสใช้ความรู้ความสามารถ อย่างเต็มที่	4.42	0.62	มาก
4	สนับสนุนโดยการจัดหาเอกสาร ตำรา และงานวิจัย ที่เป็นประโยชน์ต่อครู	4.26	0.68	มาก
5	ติดตามผลการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูเป็นระยะ อย่างต่อเนื่อง	4.35	0.66	มาก
	รวมด้านการส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จของการทำ วิจัยในชั้นเรียน (Y_1)	4.36	0.49	มาก

จากตารางที่ 4.8 พบว่า การส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนเทศบาล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดปทุมธานี จำแนกตามรายด้านการส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จของการทำวิจัยในชั้นเรียน ในภาพรวมอยู่ใน ระดับมาก ($\mu=4.36$, $\sigma = 0.49$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ด้านการส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จของการทำวิจัยในชั้นเรียนทุกข้ออยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4.9 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู
ในโรงเรียนเทศบาล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดปทุมธานี จำแนกตาม
รายด้านการให้การยอมรับนับถือครูผู้ทำการวิจัยในชั้นเรียน

ลำดับ ที่	การส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู ด้านการให้การยอมรับนับถือครูผู้ทำการวิจัยในชั้นเรียน	ค่าสถิติ		การแปล ความหมาย
		μ	σ	
1	ยกย่อง ชมเชยครูผู้ทำการวิจัยทุกครั้งที่มีโอกาส	4.35	0.70	มาก
2	ให้ครูผู้ทำการวิจัยมีส่วนร่วมรับผิดชอบในโครงการ วิจัยของโรงเรียน	4.32	0.63	มาก
3	รับฟังความคิดเห็นและยอมรับความสามารถของครู ผู้ทำการวิจัยในชั้นเรียน	4.31	0.67	มาก
4	จัดให้มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับความรู้และ ประสบการณ์การทำวิจัยในชั้นเรียน	4.24	0.64	มาก
5	เผยแพร่ผลงานวิจัยของครูให้เป็นที่รับรู้อย่างแพร่หลาย	4.26	0.69	มาก
รวมด้านการให้การยอมรับนับถือครูผู้ทำการวิจัย ในชั้นเรียน (Y_2)		4.29	0.52	มาก

จากตารางที่ 4.9 พบว่า การส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนเทศบาล สังกัด
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดปทุมธานี จำแนกตามรายด้านการให้การยอมรับนับถือครู
ผู้ทำการวิจัยในชั้นเรียน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu=4.29$, $\sigma = 0.52$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ
พบว่า ด้านการให้การยอมรับนับถือครูผู้ทำการวิจัยในชั้นเรียนทุกข้ออยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4.10 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู
 ในโรงเรียนเทศบาล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดปทุมธานี จำแนกตาม
 รายด้านการให้ความสำคัญกับการทำวิจัยในชั้นเรียน

N=297				
ลำดับ ที่	การส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู ด้านการให้ความสำคัญกับการทำวิจัยในชั้นเรียน	ค่าสถิติ		การแปล ความหมาย
		μ	σ	
1	กระตุ้นให้ครูเห็นความสำคัญของการทำวิจัยในชั้นเรียน	4.49	0.58	มาก
2	ส่งเสริมให้ครูทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ และค้นหาวิธีการสอนใหม่ๆ	4.51	0.58	มาก
3	สนับสนุนครูให้ได้รับการอบรมสัมมนา ค้นคว้า หาความรู้เพื่อเป็นข้อมูลสำหรับการวิจัยในชั้นเรียน	4.53	0.60	มาก
4	ติดต่อประสานงานเพื่อแสวงหาแหล่งความรู้ หรือ ที่ปรึกษางานวิจัยให้แก่ครู	4.37	0.65	มาก
5	จัดและหรือส่งเสริมให้มีการประชุมปฏิบัติการทาง การทำวิจัยเพื่อพัฒนาความรู้ความสามารถและ ประสบการณ์ของครู	4.36	0.65	มาก
6	จัดให้มีการเชิญวิทยากรมาบรรยายเสริมความรู้	4.37	0.69	มาก
7	นำผลวิจัยไปใช้เพื่อการวางแผนกำหนดนโยบาย ของโรงเรียน	4.35	0.67	มาก
รวมด้านการให้ความสำคัญกับการทำวิจัยในชั้นเรียน (Y ₃)		4.42	0.49	มาก

จากตารางที่ 4.10 พบว่า การส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนเทศบาล
 สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดปทุมธานี จำแนกตามรายด้านการให้ความสำคัญกับการทำ
 วิจัยในชั้นเรียน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu=4.42$, $\sigma = 0.49$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า
 ด้านการให้ความสำคัญกับการทำวิจัยในชั้นเรียนทุกข้ออยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4.11 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู
ในโรงเรียนเทศบาล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดปทุมธานี จำแนกตาม
รายด้านการมีความรับผิดชอบต่อครูผู้ทำการวิจัยในชั้นเรียน

N=297				
ลำดับ ที่	การส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู ด้านการมีความรับผิดชอบต่อครูผู้ทำการวิจัยในชั้นเรียน	ค่าสถิติ		การแปล ความหมาย
		μ	σ	
1	จัดระบบการดูแลเอาใจใส่ครูผู้ทำการวิจัยให้สอดคล้อง กับกลุ่มสาระการเรียนรู้	4.39	0.60	มาก
2	ให้คำแนะนำด้านความรู้แก่ครูผู้ทำการวิจัยเพื่อปรับปรุง และพัฒนางานอยู่เสมอ	4.31	0.66	มาก
3	ให้ความช่วยเหลือครูผู้ทำการวิจัยในการแก้ปัญหาที่มี ผลกระทบต่อการทำงานวิจัย	4.33	0.66	มาก
4	จัดให้มีคณะบุคคลในการให้การนิเทศแก่ครูผู้ทำการวิจัย	4.34	0.63	มาก
5	ส่งเสริมให้มีครูผู้นำด้านการทำวิจัยเพื่อจูงใจครูใน โรงเรียน	4.27	0.62	มาก
6	จัดระบบงานในโรงเรียนให้เอื้อต่อการปฏิบัติหน้าที่ของ ครูผู้ทำการวิจัย	4.24	0.67	มาก
7	ให้ครูในโรงเรียนมีส่วนร่วมในการวิเคราะห์สภาพปัญหา จนได้แนวทางที่จะนำไปสู่การวิจัย	4.27	0.65	มาก
8	ให้ครูในโรงเรียนมีส่วนร่วมในการเสนอแนะและ พิจารณาหัวข้อวิจัยเพื่อพัฒนางาน	4.28	0.63	มาก
รวมด้านการมีความรับผิดชอบต่อครูผู้ทำการวิจัย ในชั้นเรียน (Y_4)		4.31	0.50	มาก

จากตารางที่ 4.11 พบว่า การส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนเทศบาล
สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดปทุมธานีจำแนกตามรายด้านการมีความรับผิดชอบต่อครู
ผู้ทำการวิจัยในชั้นเรียน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu=4.31$, $\sigma = 0.50$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ
พบว่า ด้านการมีความรับผิดชอบต่อครูผู้ทำการวิจัยในชั้นเรียนทุกข้ออยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4.12 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู
 ในโรงเรียนเทศบาล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดปทุมธานี จำแนกตาม
 รายด้านการส่งเสริมความก้าวหน้าในตำแหน่งงานของครูผู้ทำการวิจัยในชั้นเรียน

ลำดับ ที่	การส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู ด้านการส่งเสริมความก้าวหน้าในตำแหน่งงาน ของครูผู้ทำการวิจัยในชั้นเรียน	ค่าสถิติ		การแปล ความหมาย
		μ	σ	
1	ให้ความสำคัญกับผู้ผลิตงานวิจัยในโรงเรียนโดยถือเป็น ส่วนหนึ่งในการพิจารณาความดีความชอบ	4.30	0.69	มาก
2	สนับสนุนให้ผู้ทำการวิจัยแล้วนำผลการวิจัยไปปรับปรุง งานในหน้าที่	4.28	0.64	มาก
3	ส่งเสริมให้ครูผู้ทำการวิจัยนำผลการวิจัยไปเผยแพร่ทั้งใน และนอกโรงเรียน	4.31	0.64	มาก
4	สนับสนุนให้ครูผู้ทำการวิจัยได้รับการคัดเลือกเป็น ผู้นำ ทางวิชาการหรือผู้นำของโรงเรียน	4.30	0.68	มาก
5	ส่งเสริมให้ครูผู้ทำการวิจัยนำผลงานมาเป็นส่วนหนึ่ง ในการได้รับวิทยฐานะที่สูงขึ้น	4.32	0.66	มาก
รวมด้านการส่งเสริมความก้าวหน้าในตำแหน่งงาน ของครูผู้ทำการวิจัยในชั้นเรียน (Y_5)		4.30	0.56	มาก

จากตารางที่ 4.12 พบว่า การส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนเทศบาล
 สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดปทุมธานี จำแนกตามรายด้านการส่งเสริมความก้าวหน้าใน
 ตำแหน่งงานของครูผู้ทำการวิจัยในชั้นเรียน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu=4.30$, $\sigma = 0.56$)
 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าด้านการส่งเสริมความก้าวหน้าในตำแหน่งงานของครู
 ผู้ทำการวิจัยในชั้นเรียนทุกข้ออยู่ในระดับมาก

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทเชิงตัดสินใจของผู้บริหารสถานศึกษากับการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนเทศบาล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดปทุมธานี

ในการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทเชิงตัดสินใจของผู้บริหารสถานศึกษากับการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนเทศบาล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดปทุมธานี ผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Product Correlation Coefficient) โดยกำหนดเกณฑ์สำหรับแปลความสัมพันธ์ (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2553, น. 316) ดังตารางที่ 4.13

ตารางที่ 4.13 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างบทบาทเชิงตัดสินใจของผู้บริหารสถานศึกษากับ การส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนเทศบาล สังกัดองค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นจังหวัดปทุมธานี

N=297

บทบาทเชิง ตัดสินใจ ของผู้บริหาร สถานศึกษา	การส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู						
	ส่งเสริม ให้เกิด ความสำเร็จ ของการทำ วิจัยในชั้น เรียน (Y ₁)	ยอมรับ นับถือครู ผู้ทำการวิจัย ในชั้นเรียน (Y ₂)	ให้ความสำคัญ กับการทำวิจัย ในชั้น เรียน(Y ₃)	รับผิดชอบ ต่อการ ผู้ทำการ วิจัยใน ชั้นเรียน (Y ₄)	ส่งเสริม ความก้าวหน้า ในตำแหน่ง การงาน ของครู ผู้ทำการวิจัย ในชั้นเรียน (Y ₅)	การ ส่งเสริม การทำ วิจัย ในชั้น เรียน ของครู (Y _{tot})	ระดับ ความ สัมพันธ์
เป็นผู้ ประกอบการ (X ₁)	.55**	.54**	.50**	.76**	.53**	.71**	ปาน กลาง
เป็นผู้จัดสิ่ง ก่อถาม (X ₂)	.50**	.51**	.50**	.72**	.54**	.68**	ปาน กลาง
เป็นผู้จัดสรร ทรัพยากร (X ₃)	.53**	.45**	.53**	.80**	.48**	.68**	ปาน กลาง
เป็นนัก เจรจาต่อรอง (X ₄)	.51**	.50**	.47**	.96**	.50**	.73**	สูง
บทบาทเชิง ตัดสินใจ ของผู้บริหาร สถานศึกษา (X _{tot})	.60**	.57**	.58**	.94**	.59**	.81**	สูง

**ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .01

จากตารางที่ 4.13 แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทเชิงตัดสินใจของผู้บริหารสถานศึกษา (X_{tot}) กับการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนเทศบาล (Y_{tot}) สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดปทุมธานี พบว่า ในภาพรวมมีระดับความสัมพันธ์สูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (ρ) เท่ากับ .81

ตารางที่ 4.14 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างบทบาทเชิงตัดสินใจของผู้บริหารสถานศึกษารายด้านกับการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนเทศบาล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดปทุมธานี

N=297

		การส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู (Y_{tot})		
บทบาทเชิงตัดสินใจของผู้บริหารสถานศึกษา	Pearson Correlaion	ระดับความสัมพันธ์	ทิศทางความสัมพันธ์	
1 ด้านบทบาทในการเป็นผู้ประกอบการ (X_1)	.71**	ปานกลาง	ทางบวก	
2 ด้านบทบาทการเป็นผู้จัดสิ่งก่อสร้าง (X_2)	.68**	ปานกลาง	ทางบวก	
3 ด้านบทบาทการเป็นผู้จัดสรรทรัพยากร (X_3)	.68**	ปานกลาง	ทางบวก	
4 ด้านบทบาทการเป็นนักเจรจาต่อรอง (X_4)	.73**	สูง	ทางบวก	
บทบาทเชิงตัดสินใจของผู้บริหารสถานศึกษา (X_{tot})	.81**	สูง	ทางบวก	

**ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .01

จากตารางที่ 4.14 แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทเชิงตัดสินใจของผู้บริหารสถานศึกษา (X_{tot}) กับการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนเทศบาล (Y_{tot}) สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดปทุมธานี พบว่าในภาพรวมมีระดับความสัมพันธ์สูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (ρ) เท่ากับ .81 โดยมีทิศทางความสัมพันธ์ทางบวก

เมื่อพิจารณาจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีความสัมพันธ์สูงสุดคือ ด้านบทบาทการเป็น
นักเจรจาต่อรอง (X_4) มีระดับความสัมพันธ์สูง มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (ρ) เท่ากับ .73 รองลงมา
คือ บทบาทในการเป็นผู้ประกอบการ (X_1) มีระดับความสัมพันธ์ปานกลาง มีค่าสัมประสิทธิ์
สหสัมพันธ์ (ρ) เท่ากับ .71 และด้านที่มีความสัมพันธ์กันต่ำสุดคือ ด้านบทบาทการเป็นผู้จัดสิ่ง
ก่องาน (X_2) มีระดับความสัมพันธ์ปานกลาง มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (ρ) เท่ากับ .68

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงบรรยาย (descriptive) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทเชิงตัดสินใจของผู้บริหารสถานศึกษากับการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนเทศบาลสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดปทุมธานี เพื่อเป็นแนวทางการส่งเสริมให้การสนับสนุนการทำวิจัยในชั้นเรียน เพื่อให้ครูมีความรู้ ใช้แนวคิดสร้างสรรค์ นวัตกรรมใหม่ๆ ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา พัฒนาวิชาชีพตนเอง และเป็นการเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนให้สูงขึ้น ในการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้ทฤษฎีเชิงตัดสินใจของ Minzberg และการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูของกระทรวงศึกษาธิการ กรมวิชาการ มาเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย โดยประชากรได้แก่ ครูในโรงเรียนเทศบาล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดปทุมธานี จำนวน 11 โรงเรียน ปีการศึกษา 2556 จำนวนครูรวมทั้งสิ้น 306 คน ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล มีการตรวจคุณภาพเครื่องมือโดยการออกแบบสอบถามเปรียบเทียบกับเนื้อหาและโครงสร้าง โดยให้ผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหาและความเหมาะสมของการใช้ภาษา ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขจากผู้เชี่ยวชาญไปทำการทดลองใช้ (try out) กับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 ราย เพื่อนำแบบสอบถามที่ผ่านการทดลองใช้แล้ว นำมาหาค่าความเชื่อมั่น (reliability) โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) และวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้คอมพิวเตอร์ด้วยโปรแกรมสถิติสถิติที่ใช้ในการวิจัยคือ ค่าเฉลี่ย (μ) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (ρ)

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.1.1 ข้อมูลทั่วไปผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 306 ฉบับ โดยเก็บข้อมูลจากครูในโรงเรียนเทศบาล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดปทุมธานี เมื่อจำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน โรงเรียนที่ปฏิบัติงาน จำนวน 11 โรงเรียน รวม 306 คน ได้รับแบบสอบถามกลับคืนมา รวมทั้งสิ้น 297 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 97.06 นำไปวิเคราะห์ผลพบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 259 คน คิดเป็นร้อยละ 87.20 มีช่วงอายุ 31-35 ปี คิดเป็นร้อยละ 54.50 การศึกษาส่วนใหญ่

อยู่ในระดับปริญญาตรี จำนวน 238 คน คิดเป็นร้อยละ 80.10 มีประสบการณ์ในการทำงานตั้งแต่ 6-10 ปี จำนวน 174 คน คิดเป็นร้อยละ 58.60

5.1.2 บทบาทเชิงตัดสินใจของผู้บริหาร ในโรงเรียนเทศบาล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดปทุมธานี พบว่าในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ระดับสูงสุด คือ บทบาทการเป็นผู้จัดสรรทรัพยากร รองลงมา คือ บทบาทในการเป็นผู้ประกอบการ และต่ำสุดคือ บทบาทการเป็นผู้จัดสิ่งก่อน

5.1.3 การส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนเทศบาล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดปทุมธานี โดยรวม 5 ด้าน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ระดับสูงสุด คือ การให้ความสำคัญกับการทำวิจัยในชั้นเรียน รองลงมา คือ การส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จของการทำวิจัยในชั้นเรียน และต่ำสุด คือ การให้การยอมรับนับถือครูผู้ทำการวิจัยในชั้นเรียน

5.1.4 ความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทเชิงตัดสินใจของผู้บริหารสถานศึกษา กับการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนเทศบาล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดปทุมธานี พบว่าในภาพรวมมีระดับความสัมพันธ์สูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ .81 โดยมีทิศทางความสัมพันธ์ทางบวก เมื่อพิจารณาจำแนกเป็นรายคู่พบว่า คู่ที่มีความสัมพันธ์สูงสุด คือ บทบาทการเป็นนักเจรจาต่อรองกับการรับผิดชอบต่อครูผู้ทำการวิจัยในชั้นเรียน มีระดับความสัมพันธ์สูง มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ .96 รองลงมา คือ บทบาทในการเป็นผู้จัดสรรทรัพยากรกับการรับผิดชอบต่อครูผู้ทำการวิจัยในชั้นเรียน มีระดับความสัมพันธ์ปานกลาง มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ .80 และด้านที่มีความสัมพันธ์กันต่ำสุด คือ บทบาทการเป็นผู้จัดสรรทรัพยากรกับการยอมรับนับถือครูผู้ทำการวิจัยในชั้นเรียน มีระดับความสัมพันธ์ปานกลาง มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ .45

5.2 อภิปรายผล

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทเชิงตัดสินใจของผู้บริหารสถานศึกษา กับการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนเทศบาล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี อภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

5.2.1 จากผลการวิจัยพบว่า บทบาทเชิงตัดสินใจของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนเทศบาล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดปทุมธานี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องสมมติฐานของการวิจัยที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เนื่องจากบทบาทที่ทำให้ผู้บริหารเป็น “นักตัดสินใจ” เป็นผู้ริเริ่มสร้างสรรค์ให้เกิดสิ่งใหม่ๆ นำเทคโนโลยีมาใช้ในการปฏิบัติงาน สามารถแก้ปัญหาเมื่อองค์กรเผชิญ

กับสิ่งที่ไม่คาดหวัง และรับผิดชอบอุปสรรคต่างๆ ในการปฏิบัติงาน จัดสรรทั้งคน เงิน วัสดุอุปกรณ์ เวลาให้ทุกคนมีส่วนร่วมได้อย่างลงตัว ดังแนวคิดทฤษฎีบทบาทของ Mintzberg, 1998, cited in Schermerhorn, 2008, p. 19) ในด้านบทบาทเชิงตัดสินใจ (decisional roles) จากการกล่าวถึงของ วิโรจน์ สารรัตนะ (2555, น. 4) ที่มุ่งการริเริ่มสร้างสรรค์ให้เกิดสิ่งใหม่ๆ ในองค์กรอยู่เสมอ แก้ปัญหา เมื่อองค์กรเผชิญสิ่งรบกวนที่ไม่คาดหวังอย่างฉับไวแต่ได้ผล เป็นผู้จัดการทรัพยากรให้แก่ส่วนต่างๆ ในองค์กร เป็นนักเจรจาต่อรองกับบุคคลอื่นหรือองค์กรอื่นเพื่อให้ได้สิ่งที่เป็นประโยชน์ สอดคล้องกับภรณ์ อนันต์นาวิ (2555, น. 262-263) ได้ศึกษาเกี่ยวกับหัวหน้าหน่วยงาน (Chief-executive officer: CEO) กล่าวถึงบทบาทเกี่ยวกับการตัดสินใจ (decisional roles) เป็นผู้ออกแบบและริเริ่มการเปลี่ยนแปลงในองค์กร ผู้นิเทศงาน ทำหน้าที่ออกแบบงานใหม่ เสนอแนะวิธีการทำงานและนำเทคโนโลยีมาใช้ในการปฏิบัติงาน เป็นผู้มีบทบาทในการจัดการกับปัญหา และเป็นผู้รับผิดชอบ อุปสรรค ปัญหาในการปฏิบัติงาน เป็นผู้จัดการทรัพยากร เช่น คน เงิน วัสดุ อุปกรณ์ และเวลา โดย กำหนดตารางเวลาและจัดทำโครงการเพื่อให้ทุกคนมีส่วนร่วม เป็นผู้ริเริ่มกิจกรรมในการเจรจาต่อรอง เช่น การเจรจาเรื่องการทำงานค่าตอบแทน จึงเห็นได้ว่าบทบาทเชิงตัดสินใจของผู้บริหารมีความสำคัญ ที่จะทำให้เกิดความสำเร็จเพื่อผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน

5.2.2 จากผลการวิจัยพบว่า การส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนเทศบาล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดปทุมธานี โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก สอดคล้องสมมติฐานของการวิจัยที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เนื่องจากการทำวิจัยในชั้นเรียนสามารถนำผลการวิจัย ไปใช้เพื่อพัฒนาและปรับปรุงการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น มีการส่งเสริมการทำวิจัยใน ชั้นเรียนของครูในระดับสูงสุด คือ การให้ความสำคัญกับการทำวิจัยในชั้นเรียน รองลงมาคือ การ ส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จของการทำวิจัยในชั้นเรียน และต่ำสุดคือ การให้การยอมรับนับถือครู ผู้ทำการวิจัยในชั้นเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชมชล นาพิมพ์ (2553, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง บทบาทของผู้บริหารในการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัด สำนักงานเขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก เช่นเดียวกับ บัณฑิต จันทร์บาล (2550, บทคัดย่อ) พบว่า การส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหาร โรงเรียนในอำเภอลำลูกกา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี เขต 2 โดยภาพรวมและราย ด้านอยู่ในระดับมากทุกด้าน ในระดับสูงสุดคือ ด้านการให้ความสำคัญกับการทำวิจัยในชั้นเรียน สอดคล้องแนวคิดของ ศิรินันท์ สิงทิส (2550, น. 28) กล่าวถึง การส่งเสริมให้ความสำคัญกับการวิจัย ในชั้นเรียน หมายถึง พฤติกรรมที่ผู้บริหารกระตุ้นครูให้เห็นความสำคัญของการวิจัย เพื่อแสวงหา ความรู้และความคิดสร้างสรรค์ ความคิดใหม่ๆ สนับสนุนครูทำการทดลองวิจัย ทำการสอนที่ใช้

เนื้อหา อุปกรณ์ วิธีสอน และวิธีการจัดชั้นเรียนใหม่ๆ ให้ครูได้พบปะแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิดเห็น และประสบการณ์กับครูคนอื่นซึ่งกำลังทดลองหรือทำงานเกี่ยวกับเรื่องเดียวกัน ฝึกให้เป็นผู้บรรยาย ปาฐกถาในกิจกรรมต่างๆ ทั้งในระดับสถานศึกษาและท้องถิ่น สนับสนุนให้ครูได้เขียนบทความหรือ หนังสือเผยแพร่ความรู้และประสบการณ์หรือจัดให้มีการทำงานในด้านที่มีความสามารถหรือมีความ สนใจเป็นพิเศษ จัดการอบรมสัมมนา เพื่อพัฒนาความรู้ทางด้านการวิจัยแก่ครู ส่งเสริมครูให้นำ ผลการวิจัยไปใช้ในการปฏิบัติงาน เช่นเดียวกับ บัญชา อึ้งสกุล (2539, น. 61-73 อ้างถึงใน ไพเราะ พัตตาสิงห์, 2554, น. 47) กล่าวถึง การส่งเสริมให้มีความสำคัญกับการวิจัยในชั้นเรียนไว้ว่า ผู้บริหาร สถานศึกษามีบทบาทสำคัญในการให้ความรู้ให้ครูทราบถึงความสำคัญของการวิจัยในชั้นเรียน ซึ่ง ผู้บริหารควรให้ครูได้รับความสำคัญกับการทำวิจัยในชั้นเรียนไว้ 9 ข้อ ดังนี้ 1) ชี้นำและกระตุ้นให้ครู เกิดการปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอนโดยใช้การทำวิจัยเป็นพื้นฐาน 2) ส่งเสริมให้ครูทำการวิจัย และค้นคว้าความรู้และนวัตกรรมใหม่ๆ ที่มีประโยชน์ต่อการปรับปรุงการเรียนการสอน 3) สนับสนุน ให้ครูมีโอกาสได้ศึกษาหาความรู้และประสบการณ์ที่เกี่ยวกับการวิจัย เพื่อปรับปรุงการเรียนการสอน 4) เปิดโอกาสให้ครูไปค้นคว้าหาความรู้จากแหล่งข้อมูลต่างๆ นอกสถานศึกษาในช่วงเวลาว่างจากการ สอน 5) ส่งเสริมให้ครูศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมโดยการแนะนำให้ครูอ่านหนังสือ เอกสาร ตำราและ วารสารต่างๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อการวิจัย 6) ติดต่อประสานงานเพื่อแสวงหาแหล่งความรู้หรือที่ ปฏิกริงานวิจัยให้ครูทราบ 7) จัดให้มีการอบรมเพื่อพัฒนาความรู้ ความเข้าใจและแนวปฏิบัติงานวิจัย 8) จัดให้มีการประชุมเชิงปฏิบัติการด้านการทำวิจัยเพื่อพัฒนาความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ ของครู 9) ติดตามเพื่อแก้ปัญหา ข้อบกพร่องและจุดเด่นจุดด้อยของครูจนได้แนวทางปรับปรุงเพื่อทำ การวิจัย รองลงมาคือ ด้านการส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จของการทำวิจัยในชั้นเรียน สอดคล้องกับ แนวคิดของ พิษณุ คนชื่อ (2550, น. 30) กล่าวถึง การส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จของการทำวิจัย ในชั้นเรียนไว้ว่า เป็นการกระตุ้นและสนับสนุนให้ครูทำวิจัยในชั้นเรียนจนบรรลุผลตามวัตถุประสงค์ ที่วางไว้ ซึ่งผู้บริหารต้องจัดกระบวนการบริหารให้เอื้ออำนวยต่อการดำเนินการวิจัยในชั้นเรียนที่ สอดคล้องกับความต้องการความสนใจของครูผู้ทำการวิจัยในชั้นเรียน เพื่อให้เกิดคุณประโยชน์ต่อการ ปฏิบัติการวิจัยในชั้นเรียนของครูอย่างแท้จริง เช่นเดียวกับ บัญชา อึ้งสกุล (2539, น. 61-73 อ้างถึงใน ไพเราะ พัตตาสิงห์, 2554, น. 45-46) กล่าวถึง การส่งเสริมการมีความรับผิดชอบต่อครูผู้ทำการวิจัย ในชั้นเรียนว่า การบริหารที่นำไปสู่ความสำเร็จของงานวิจัยในชั้นเรียนย่อมอยู่ที่ความต้องการของ ผู้บริหารที่จะกำหนดนโยบายหรือคำสั่งที่ชัดเจน มีการจัดบุคลากร งบประมาณและวัสดุส่งเสริมการ วิจัยที่เหมาะสม คือ ผู้บริหารต้องคำนึงถึงหลักในการจูงใจ ได้แก่ การสร้างให้ลูกน้องหรือ ผู้ใต้บังคับบัญชาเกิดความรู้สึกว่า งานที่ปฏิบัตินั้นน่าสนใจ ทำทนายความสามารถและอยากทำงาน

เพิ่มขึ้น หรือทำให้ผู้บังคับบัญชาว่าผู้บริหารคาดหวังอะไรจากเขาในการปฏิบัติงาน และเขาต้องทำอย่างไรเพื่อให้ได้มาตรฐานขององค์กรที่กำหนดไว้ ผู้บริหารต้องมีภาพความสำเร็จในการปฏิบัติงานตลอดแนวทางและมีการสนองความต้องการที่หลากหลายในบุคลากรในองค์กร โดยมีขั้นตอนการปฏิบัติงานที่สำคัญ คือ การจัดให้มีการประชุมสังเคราะห์นโยบายร่วมกันในการปฏิบัติ การร่วมกันตรวจสอบสอดคล้องและความสมบูรณ์ของสภาพความสำเร็จในทุกๆ ระดับของงาน ตั้งแต่ปัจจัยการดำเนินงาน ผลผลิต ไปจนถึงผลกระทบการร่วมกันประเมินจุดเด่นและจุดด้อยของสถานศึกษา มีการตกลงกันว่า จะพัฒนางานของแต่ละบุคคล ถือว่าเป็นสัญญาทุกคนต้องรักษาคำสัญญาและกลุ่มต้องช่วยกันติดตามตรวจสอบช่วยเหลือให้แต่ละบุคคลหรือแต่ละสถานศึกษาบรรลุเป้าหมายตามเกณฑ์ที่สัญญาไว้ตามกำหนดเวลา ผู้บริหารต้องมีการเขียนโต้ถามให้กำลังใจ ตลอดจนเสนอนวัตกรรมใหม่ๆ ให้ผู้ปฏิบัติเป็นระยะๆ และต่ำสุดคือ ด้านการให้การยอมรับนับถือครูผู้ทำการวิจัยในชั้นเรียน สอดคล้องกับแนวคิดของ พิษณุ คนชื่อ (2550, น. 31-32) กล่าวถึง การให้ความยอมรับนับถือครูผู้ทำการวิจัยในชั้นเรียนเป็นการให้เกียรติและยกย่องครูที่มีความรู้ ความสามารถในด้านวิจัย ซึ่งผู้บริหารสถานศึกษาต้องทำให้ครูเกิดกำลังใจ และความภาคภูมิใจในผลงานวิจัยของตนเอง รวมทั้งเผยแพร่ผลการวิจัยในชั้นเรียนให้เป็นที่รู้จักกันอย่างแพร่หลาย เช่นเดียวกับ บัญชา อึ้งสกุล (2539, น. 61-73 อ้างถึงใน ไพเราะ พัดตาสิงห์, 2554, น. 46-47) กล่าวถึง การให้ความยอมรับนับถือครูผู้ทำการวิจัยในชั้นเรียนว่า งานที่ทำเป็นสิ่งที่น่าสนใจไม่เบื่อหน่าย เป็นสิ่งที่ท้าทายและต้องใช้ความพยายามอย่างเต็มที่ มีอิสระที่จะทำงานตามที่ได้รับมอบหมาย สามารถใช้ความคิดริเริ่มของตนเองอย่างเต็มที่ มีส่วนร่วมในการทำงานให้ประสบผลสำเร็จบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายของกลุ่มหรือหน่วยงาน ได้รับการยอมรับนับถืออย่างจริงจังในผลสำเร็จของงานที่ทำ โดยเฉพาะอย่างยิ่งจากผู้บังคับบัญชา การทำงานนั้นทำให้ผู้ทำเกิดการพัฒนาตนเอง ได้มีความรู้ ทักษะ ความสามารถ ประสิทธิภาพเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ผู้บริหารต้องทำให้แต่ละบุคคลในหน่วยงานมีความรู้สึกว่าเป็นที่ยอมรับนับถือ ได้รับการสนับสนุนในความสำเร็จของตน เชื่อว่าจะใช้ความสามารถปฏิบัติงานได้อย่างเต็มที่ มีผลตอบแทน หรือผลลัพธ์จะมีความสำคัญที่จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในระดับของกำลังความพยายามในการปฏิบัติงานของเขา

5.2.3 จากผลการวิจัยพบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทเชิงตัดสินใจของผู้บริหารสถานศึกษากับการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนเทศบาล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดปทุมธานี พบว่าในภาพรวมมีระดับความสัมพันธ์สูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีทิศทางความสัมพันธ์ทางบวก สอดคล้องกับสมมติฐานของการวิจัยที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาจำแนกเป็นรายด้านพบว่า ด้านที่มีความสัมพันธ์สูงสุดคือ บทบาทการเป็นนักเจรจาต่อรอง

มีระดับความสัมพันธ์สูง รองลงมาคือ บทบาทในการเป็นผู้ประกอบการ มีระดับความสัมพันธ์ปานกลาง และด้านที่มีความสัมพันธ์กันต่ำสุดคือ บทบาทการเป็นผู้จัดสิ่งก่อควน มีระดับความสัมพันธ์ปานกลาง สอดคล้องงานวิจัยของ อัมพร ยอดสะเทิน (2550) ที่ได้ศึกษาเรื่องบทบาทในการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2 ผลปรากฏบทบาทในการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อยู่ในระดับมาก เช่นเดียวกับงานวิจัยที่ใกล้เคียงของ ทรงสิทธิ์ เหลืองธิชัยวานิช (2554) ได้ศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษากับการดำเนินการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จะเข็งเทรา เขต 2 พบว่า บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการดำเนินการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ความสัมพันธ์โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เป็นเพราะหลักสำคัญของกระบวนการบริหารคือ การวางแผน การลงมือทำ การตรวจสอบ และการปรับปรุง

ดังนั้น บทบาทผู้บริหารควรจะต้องทำความเข้าใจในสถานการณ์ปัจจุบัน มีการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกและภายในที่ส่งผลกระทบต่อองค์กร สภาพความเป็นจริง ศักยภาพของปัจจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ปัญหาที่ต้องตัดสินใจเป็นปัญหาที่แท้จริง ไม่ใช่ผลกระทบหรือผลข้างเคียงของปัญหา การระบุปัญหาให้ชัดเจนการระบุถึงสาเหตุของปัญหาได้อย่างถูกต้อง แสวงหาทางเลือกหลายๆ ทางในการแก้ปัญหาการค้นหาปัญหาตามแนวทางต่างๆ ที่มีมากกว่า หนึ่ง หรือ สองแนวทาง บทบาทผู้บริหารจะต้องตัดสินใจเลือกแนวทางที่เหมาะสมที่สุด เป็นที่ยอมรับมากที่สุด มีความเป็นไปได้มากที่สุดอันจะนำไปสู่ความร่วมมือเป็นอย่างดี

5.3 ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทเชิงตัดสินใจของผู้บริหารสถานศึกษากับการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนเทศบาล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดปทุมธานี ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ ดังนี้

5.3.1 จากการวิจัยพบว่า บทบาทเชิงตัดสินใจของผู้บริหารในโรงเรียนเทศบาล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดปทุมธานี พบว่าในภาพรวมอยู่ใน ระดับมาก ระดับสูงสุดคือ บทบาทการเป็นผู้จัดสรรทรัพยากร รองลงมาคือ บทบาทในการเป็นผู้ประกอบการ และต่ำสุดคือ บทบาทการเป็นผู้จัดสิ่งก่อควน ผู้บริหารจะต้องช่วยแก้ปัญหาโดยการตัดสินใจอย่างฉับไว รับผิดชอบต่ออุปสรรค ปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้น จะทำให้ครูผู้ทำการวิจัยมีกำลังใจในการแก้ปัญหา ร่วมกัน เพื่อนำผลไปพัฒนาปรับปรุงการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นไป

5.3.2 จากการวิจัยพบว่า การส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนเทศบาล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดปทุมธานี 5 ด้าน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ระดับสูงสุด คือ การให้ความสำคัญกับการทำวิจัยในชั้นเรียน รองลงมาคือ การส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จของการทำวิจัยในชั้นเรียน และต่ำสุดคือ การให้การยอมรับนับถือครูผู้ทำการวิจัยในชั้นเรียน ผู้บริหารจึงควรให้ความสำคัญ ยกย่อง ชมเชย การให้การยอมรับนับถือครูผู้ทำการวิจัยในชั้นเรียน เป็นการสร้างขวัญกำลังใจที่ดี จัดให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อเพิ่มประสบการณ์ พัฒนาปรับปรุงงานวิจัยให้ดีขึ้น

5.3.3 จากการวิจัยพบว่าความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทเชิงตัดสินใจของผู้บริหารสถานศึกษากับการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนเทศบาล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดปทุมธานี ในภาพรวมมีระดับความสัมพันธ์สูง โดยมีทิศทางความสัมพันธ์ทางบวก เมื่อพิจารณาจำแนกเป็นรายคู่พบว่า คู่ที่มีความสัมพันธ์สูงสุดคือ บทบาทการเป็นนักเจรจาต่อรองกับการรับผิดชอบต่อครูผู้ทำการวิจัยในชั้นเรียน รองลงมาคือ บทบาทในการเป็นผู้จัดสรรทรัพยากรกับการรับผิดชอบต่อครูผู้ทำการวิจัยในชั้นเรียน และด้านที่มีความสัมพันธ์กันต่ำสุดคือ บทบาทการเป็นผู้จัดสรรทรัพยากรกับการยอมรับนับถือครูผู้ทำการวิจัยในชั้นเรียน นั่นก็คือ ผู้บริหารจะต้องอำนวยความสะดวกให้ส่วนต่างๆ แก่ผู้วิจัย ให้มีส่วนร่วม ให้ความสำคัญ ยกย่อง ชมเชย รับฟังความคิดเห็น เผยแพร่ผลงานให้เป็นที่รู้จัก เพื่อให้ได้มาซึ่งกำลังใจในการทำงาน

5.4 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

5.4.1 ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจของผู้บริหารในการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียน

5.4.2 ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียน

5.4.3 ควรมีการศึกษาถึงสภาพปัญหา และแนวทางในการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียน

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2550). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 พร้อมกฎหมายที่เกี่ยวข้องและพระราชบัญญัติการศึกษาภาคบังคับ พ.ศ. 2545. กรุงเทพฯ: องค์การรับส่งสินค้าพอสต์ภัณฑ์ (ร.ศ.พ.).
- กระทรวงศึกษาธิการ กรมวิชาการ. (2543). การวิจัยในชั้นเรียน. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กระทรวงศึกษาธิการ กรมวิชาการ. (2546). การวิจัยเพื่อการเรียนรู้. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กระทรวงศึกษาธิการ กรมวิชาการ. (2548). การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพฯ: กองวิจัยทางการศึกษา.
- กระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. รายงานการติดตามการจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ปี 2551. สืบค้นจาก <https://www.google.co.th/webhp?sourceid=chrome-instant&ion=1&espv=2&ie=UTF-8#qadmin.e-library.onecapps.org/Book/219.pdf>
- ขนิษฐา จิรนนท์. (2552). การศึกษาบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของโรงเรียนคุณภาพมาตรฐานดีเด่น สังกัดกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- คชาภรณ์ ฉันทประเสริฐวุฒิ. (2553). บทบาทการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหาร โรงเรียนตามทัศนะของครูและผู้บริหาร สังกัดกรุงเทพมหานคร กลุ่มกรุงเทพใต้. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- จรัญ สุขเสรี. (2550). การส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครราชสีมา เขต 2. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.
- ชมชล นาพิมพ์. (2553). บทบาทของผู้บริหารในการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศึกษาศาสตร์บริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- ถวิล อรัฐเวศ. (2556). สืบค้นจาก http://www.korat4.net/download/1267363820_PO@Research.pdf
ทศนา แจมมณี. (2550). ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ.
กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทรงสิทธิ์ เหลืองชัยวานิช. (2554). ความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษากับการ
ดำเนินการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาพะเยา เขต 2 . วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยราชภัฏ
ราชนครินทร์.
- ธวัชชัย ยวดยิ่ง. (2555). บทบาทของผู้บริหารในการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียน
ระดับประถมศึกษา เขตอำเภอเขาคิชฌกูฏ จังหวัดจันทบุรี. งานนิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์,
มหาวิทยาลัยบูรพา.
- นาคยา อติศันนิกร. (2551). บทบาทของผู้บริหารในการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของสถานศึกษา
ขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานราธิวาส เขต 2. การศึกษาค้นคว้าอิสระ
ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- บัณฑิต จันทบาล. (2550). การส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารโรงเรียนในอำเภอลำลูกกา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี เขต 2. ภาคนิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์,
มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2543). การวิจัยเบื้องต้น (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
_____. (2545). การวิจัยเบื้องต้น (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- บุญมี มุขสุข. (2548). บทบาทในการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารโรงเรียนตามความ
คิดเห็นของข้าราชการครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 5. วิทยานิพนธ์
ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.
- ประสิทธิ์ ฤทธิสุข. (2553). บทบาทของผู้บริหารในการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของโรงเรียนใน
เขตอำเภอฝาง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ เขต 3 . การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาโท
บริหารศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.
- ประกาศสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง แผนพัฒนาการศึกษา ของกระทรวงศึกษาธิการ
ฉบับที่สิบเอ็ด พ.ศ. 2555-2559. สืบค้นจาก http://www.pld.rmutt.ac.th/?wpfb_dl=210. pdf

บรรณานุกรม (ต่อ)

- พิชญ์ คนชื่อ. (2550). บทบาทการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียน ของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียน
วัดแสงสรรค์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี เขต 2. ภาคนิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร.
- พิชญ์ พงศ์ศรี. (2554). การสร้างและพัฒนาเครื่องมือวิจัย (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: ค่านสุทธา
การพิมพ์.
- เพ็ญญา สุวรรณ. (2551). บทบาทของผู้บริหารในการส่งเสริมครูผู้สอนทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้
ในกลุ่มเครือข่ายพัฒนาการศึกษาโดยหลวง จังหวัดเชียงราย. การศึกษาอิสระปริญญา
มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.
- ไพเราะ พัดตาสิงห์. (2554). การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการกับการส่งเสริม
การวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาอ่างทอง. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
ศรีอยุธยา.
- การดี อนันต์นาวิ. (2555). หลักการ แนวคิด ทฤษฎีทางการบริหารการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 4).
ชลบุรี: มนตรี.
- รอสดี กอวาอูด. (2550). ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยของครูกับการทำวิจัยในชั้นเรียนในโรงเรียน
มัธยมศึกษาเอกชนสอนศาสนาอิสลาม จังหวัดยะลา. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต,
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- วันทนา เมืองจันทร์. (ม.ป.ป.). บทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบของผู้บริหารโรงเรียนตาม
พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542. สืบค้นจาก
<http://www.moe.go.th/wijai/article.html> . pdf
- วิชาสุทธิ ทิพย์วงศ์. (2552). บทบาทผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในการส่งเสริมการวิจัยในชั้น
เรียนของครู กลุ่มโรงเรียนเกาะจันทร์ 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต 2 .
ภาคนิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์.
- วิโรจน์ สารรัตน์. (2555). แนวคิด ทฤษฎี และประเด็นเพื่อการบริหารทางการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 8).
กรุงเทพฯ: ทิพย์วิสุทธิ.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- ศิรินันท์ สิงทิต. (2550). บทบาทของผู้บริหารโรงเรียนในการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองคาย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี.
- ศิริพร สลิวศ์. (2548). ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการกับความสามารถ เจตคติ และพฤติกรรม การทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- _____. (2548). ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการกับความสามารถ เจตคติ และพฤติกรรม การทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สาคร วัชช่วย. (2548). สภาพและปัญหาการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศุราษฎร์ธานี เขต 3. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สิริพันธ์ สุวรรณมรรคา. [ม.ป.ป]. โมดูล 8 การวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน. สืบค้นจาก www.kbws.ac.th/school/download.php?...pdf
- สุรศักดิ์ ปาเฮ. [ม.ป.ป]. การพัฒนาวิชาชีพครูสู่ยุคปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง. สืบค้นจาก http://www.dla.go.th/upload/ebook/column/2012/7/1860_5273.pdf
- สุวิมล ว่องวาณิช. (2555). การวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน (พิมพ์ครั้งที่ 16). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สรรเสริญ โปร่งจันทิก. (2553). ความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทการบริหารงานของผู้บริหารกับประสิทธิผลของการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในจังหวัดเพชรบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี.
- โสรส กันแก้ว. (2549). บทบาทในการส่งเสริมงานวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาละโวทัยเขต 1. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์.

บรรณานุกรม (ต่อ)

สำนักประสานและพัฒนากิจการการศึกษาท้องถิ่น เรื่อง แผนพัฒนาการศึกษาท้องถิ่นระยะสามปี

(พ.ศ.2555-2557). สืบค้นจาก

http://www.dla.go.th/servlet/EbookServlet?_mode=detail&ebookId=2006&random=1344363708168.pdf

สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ. แผนพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ฉบับที่สิบเอ็ด

พ.ศ. 2555 – 2559 . สืบค้นจาก

<http://www.sasithara.com/index.php?lay=show&ac=article&Id=539511182&Ntype=3.pdf>

อัมพร ขอดสะเทิน. (2550). บทบาทในการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา

สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

Adele, Fiderer. (1989). **Teacher as researchers : A different way of knowing**. Columbia University.

Adizes, Ichak. Mismanagement Styles. **California management Review**, 19(2), (1976, Winter).

Avolio, Waldman, D.A. & Yammarino. (1991). Leading in the 1990: The Four I,s of Transformational Leadership. **Journal of European Industrial Traning**. 4(1).

Bass, Bernard M. (1991). **Is there niversally in the full range model of leadership Symposium: The University of Leadership Theories Academy of Management**, Miami, Florida, (August, 11-14).

Bassey, M. (1999). **Case study research in educational settings**. Philadelphia, PA: Open University Press.

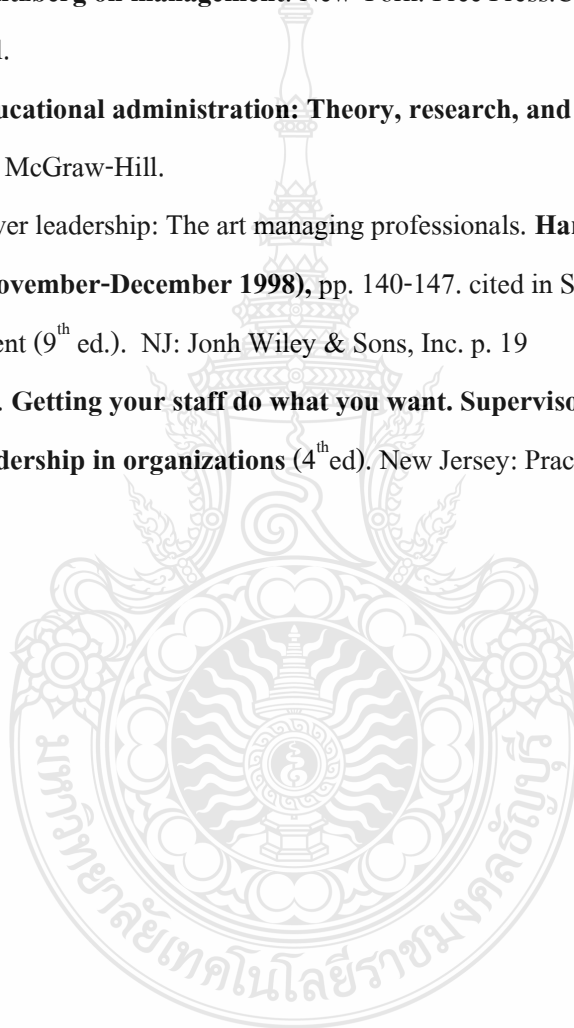
Baumann, J. (1996). Conflict or compatibility in classroom inquiry? One teacher's (7), (October, 29-36).

Calhon, E.F. (1993). Action research: Three approaches. **Educational Leadership**. (October, 62–65).

Denscombe, M. (1999). **The good research guide for small-scale social research Project**. Philadelphia, PD: Open University Press.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- Kenneth, Michael. (1992). **Developing Teacher Researchers in High school A case Study of a Planned interventions**. Pennsylvania.
- Mintzberg, H. (1983). **The nature of work**. New York: Haper& Row .
- _____. (1989). **Mintzberg on management**. New York: Free Press.Cited in W.K.Hoy & C.G.Miskel.
- _____. (2001). **Educational administration: Theory, research, and practice** (6th ed.). New York: McGraw-Hill.
- _____. (1998). Cover leadership: The art managing professionals. **Harvard Business Review (November-December 1998)**, pp. 140-147. cited in Schermerhorn, J.R. (2008). **Management** (9th ed.). NJ: Jonh Wiley & Sons, Inc. p. 19
- Simpkin, G.D. (1991). **Getting your staff do what you want**. **Supervisory Management**. pp. 4-5.
- Yuke, G. (1981). **Leadership in organizations** (4th ed). New Jersey: Practice Hall, Inc.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อรุณี หงส์ศิริวัฒน์ อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2. ดร.ธัญภรณ์ เลาหะเพ็ญแสง อาจารย์ประจำ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
3. ดร.เดชา พวงงาม ปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดปทุมธานี
4. ดร.มาลี สืบกระแส ผู้อำนวยการกลุ่มงานนิเทศ สำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี
5. ดร.นารี คูหาเรืองรอง ผู้อำนวยการ โรงเรียนประถมศึกษาชนรรวมศาสตร์

ภาคผนวก ข

หนังสือเชิญผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย

ที่ ศธ 0578.02 / 0766.1

คณะกรรมการอุดมศึกษา
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ต.คลองหก อ.คลองหลวง
จ.ปทุมธานี 12110

4 ธันวาคม 2556

เรื่อง ขอร้องเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน ดร.เดชา พวงงาม

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เนื่องด้วย นางพัชราพร ราชโรจน์ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้รับอนุมัติจัดทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทเชิงตัดสินใจของผู้บริหารสถานศึกษากับการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนเทศบาล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดปทุมธานี โดยมี ดร.ต้องลักษณ์ จิรวชิรากร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ คณะกรรมการบริหารหลักสูตรฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ความสามารถอย่างยิ่ง จึงขอร้องเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจเครื่องมือวิจัยให้แก่ นางพัชราพร ราชโรจน์ เพื่อประโยชน์ทางการศึกษาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จักขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(นายเรืองศักดิ์ ภูธรราช)

รักษาราชการแทนคณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

งานบัณฑิตศึกษา
โทร. 02 5493207
โทรสาร 02 5493211

ที่ ศธ 0578.02 / 0966.2

คณะกรรมการอุดมศึกษา
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ต.คลองหก อ.คลองหลวง
จ.ปทุมธานี 12110

4 ธันวาคม 2556

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน ดร.มาลี สืบกระแสน

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เนื่องด้วย นางพัชราพร ราชโรจน์ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้รับอนุมัติจัดทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทเชิงตัดสินใจของผู้บริหารสถานศึกษากับการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนเทศบาล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดปทุมธานี โดยมี ดร.ต้องลักษณ์ จิรวัชรากร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ คณะกรรมการบริหารหลักสูตรฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ความสามารถอย่างยิ่ง จึงขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจเครื่องมือวิจัยให้แก่ นางพัชราพร ราชโรจน์ เพื่อประโยชน์ทางการศึกษาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จักขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(นายเรืองศักดิ์ ภูธรธราช)

รักษาราชการแทนคณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

งานบัณฑิตศึกษา
โทร. 02 5493207
โทรสาร 02 5493211

ที่ ศธ 0578.02 / ๐๗๖๖.๑

คณะกรรมการอำนวยการ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ต.คลองหก อ.คลองหลวง
จ.ปทุมธานี 12110

4 ธันวาคม 2556

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน ดร.นารี คูหาเรืองรอง

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เนื่องด้วย นางพัชราพร ราชโรจน์ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้รับอนุมัติจัดทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทเชิงตัดสินใจของผู้บริหารสถานศึกษากับการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนเทศบาล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดปทุมธานี โดยมี ดร.ต้องลักษณ์ จิรวชิรากร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ คณะกรรมการบริหารหลักสูตรฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ความสามารถอย่างยิ่ง จึงขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจเครื่องมือวิจัยให้แก่ นางพัชราพร ราชโรจน์ เพื่อประโยชน์ทางการศึกษาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จักขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(นายเรืองศักดิ์ ภูธรราช)

รักษาราชการแทนคณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

งานบัณฑิตศึกษา
โทร. 02-5493207
โทรสาร 02-5493211

ภาคผนวก ค
เครื่องมือและการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทเชิงตัดสินใจของผู้บริหารสถานศึกษา
กับการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนเทศบาล
สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดปทุมธานี

คำชี้แจง

1. ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นครูใน โรงเรียนเทศบาลสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี
2. แบบสอบถามนี้มีความประสงค์จะศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทเชิงตัดสินใจของผู้บริหารสถานศึกษากับการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนเทศบาลสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดปทุมธานี
3. แบบสอบถามเพื่อการวิจัยฉบับนี้ แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้
ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม
ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทเชิงตัดสินใจของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนเทศบาลสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดปทุมธานี
ตอนที่ 3 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนเทศบาลสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดปทุมธานี
4. การตอบแบบสอบถาม ขอความกรุณาตอบแบบสอบถามทุกข้อตามความเป็นจริงและตามความคิดเห็นของท่าน ข้อมูลจะไม่มีผลกระทบต่อการทำงานของท่านแต่อย่างใด ผู้วิจัยจะเก็บรักษาข้อมูลเป็นความลับ และใช้ประโยชน์เพื่อการศึกษาและการพัฒนาการจัดการศึกษาเท่านั้น

ขอขอบพระคุณในความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถาม

นางพัชราพร ราชโรจน์
นักศึกษานิเทศศาสตร์ สาขาวิชาเทคโนโลยีการบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย (✓) ลงใน หน้าข้อความที่เป็นจริงของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. เพศ

- ชาย หญิง

2. อายุ

- ไม่เกิน 30 ปี 31 – 35 ปี
 36 – 40 ปี 41 ปีขึ้นไป

3. ระดับการศึกษา

- ปริญญาตรี ปริญญาโท
ปริญญาเอก อื่นๆ (โปรดระบุ).....

4. ประสบการณ์ในการทำงาน

- ไม่เกิน 5 ปี 6 – 10 ปี
 11 – 15 ปี 16 ปีขึ้นไป

5. โรงเรียนที่ท่านปฏิบัติงาน

- โรงเรียนเทศบาลเมืองปทุมธานี
 โรงเรียนเทศบาลท่าโขลง 1
 โรงเรียนเทศบาล1 (จรนเนติยุทธ)
 อื่นๆ (โปรดระบุ).....

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทเชิงตัดสินใจของผู้บริหารสถานศึกษา
ในโรงเรียนเทศบาลสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดปทุมธานี

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย (√) ในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน มี 5 ระดับ ดังนี้

- 5 หมายถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก
- 3 หมายถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย
- 1 หมายถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ข้อ	บทบาทเชิงตัดสินใจของผู้บริหารสถานศึกษา	ระดับการปฏิบัติ				
		5	4	3	2	1
	บทบาทในการเป็นผู้ประกอบการ					
1	มุ่งให้มีการริเริ่มสร้างสรรค์ให้เกิดสิ่งใหม่ๆ ในโรงเรียน					
2	นิเทศงาน และออกแบบงานใหม่ๆ อยู่เสมอ					
3	เสนอแนะวิธีการทำงานด้วยวิธีการใหม่ๆ ให้แก่ ผู้ร่วมงานอยู่เป็นประจำ					
4	นำเทคโนโลยีมาใช้ในการปฏิบัติงาน					
5	มุ่งมั่นที่จะให้งานประสบความสำเร็จ					
6	จัดทำแผนงาน โครงการเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน และบรรจุไว้ในแผนปฏิบัติงานประจำปี					
7	กำหนดแนวทางการดำเนินงานด้านการวิจัยในชั้นเรียน ตามนโยบายและแผนงานที่วางไว้อย่างชัดเจน					

ข้อ	บทบาทเชิงตัดสินใจของผู้บริหารสถานศึกษา	ระดับการปฏิบัติ				
		5	4	3	2	1
	บทบาทการเป็นผู้จัดสิ่งก่อคุณ					
8	เป็นผู้นำในการแก้ปัญหาเมื่อองค์กรเผชิญสิ่งรบกวน					
9	เป็นผู้นำในการแก้ปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงาน					
10	จัดบรรยากาศ แห่งความกลัว เพื่อการทำงานอย่าง เป็นสุข					
11	เลือกแนวทางการปฏิบัติที่ถูกต้องเหมาะสมกับ สถานการณ์					
12	เปิดโอกาสให้ครูมีส่วนร่วมในการให้ข้อเสนอแนะ การปฏิบัติงาน					
13	จัดให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่ายได้มีการประชุมปรึกษา เพื่อวิเคราะห์สภาพปัญหาการจัดการเรียนการสอน					
	บทบาทการเป็นผู้จัดสรรทรัพยากร					
14	จัดทำโครงการ โดยให้ทุกคนมีส่วนร่วมในการ ปฏิบัติงาน					
15	จัดหาและจัดสรรงบประมาณและแนวทางช่วยเหลือ สนับสนุน					
16	จัดหาวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือ สิ่งอำนวยความสะดวก ในการปฏิบัติงาน					
17	จัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อและส่งเสริมต่อการปฏิบัติงาน					
18	จัดหาและแนะนำแหล่งเรียนรู้ ภูมิปัญญาในท้องถิ่น					

ข้อ	บทบาทเชิงตัดสินใจของผู้บริหารสถานศึกษา	ระดับการปฏิบัติ				
		5	4	3	2	1
19	กำหนดตาราง เวลา ในการจัดทำโครงการต่างๆ เพื่อการดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพและทันเวลา					
	บทบาทการเป็นนักเจรจาต่อรอง					
20	มีความเชี่ยวชาญในการวางแผน					
21	มีความสามารถในการคิดภายใต้แรงกดดัน					
22	มีความเฉลียวฉลาดในการเจรจาต่อรองกับบุคคลอื่น เพื่อให้ได้มาซึ่งสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อองค์กร					
23	มีความสามารถในการสื่อสารด้วยการพูดจาโน้มน้าว					
24	มีความรอบรู้ในเรื่องที่จะเจรจาต่อรอง					
25	มีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันเมื่อต้องเจรจาเป็นทีม					
26	มีความสามารถในการใช้อำนาจต่อรองและการเผชิญกับการใช้อำนาจต่อรอง					

ตอนที่ 3 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียน
เทศบาลสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดปทุมธานี

ข้อ	การส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู	ระดับการปฏิบัติ				
		5	4	3	2	1
	การส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จของการทำวิจัยในชั้นเรียน					
1	มีนโยบายส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียน					
2	สนับสนุนด้านเงินทุนและวัสดุอุปกรณ์ในการทำวิจัย					
3	สนับสนุนให้ครูมีโอกาใช้ความรู้ความสามารถ อย่างเต็มที่					
4	สนับสนุนโดยการจัดหาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เป็น ประโยชน์ต่อครู					
5	ติดตามผลการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูเป็นระยะ อย่างต่อเนื่อง					
	การให้การยอมรับนับถือครูผู้ทำการวิจัยในชั้นเรียน					
6	ยกย่อง ชมเชยครูผู้ทำการวิจัยทุกครั้งที่มีโอกาส					
7	ให้ครูผู้ทำการวิจัยมีส่วนร่วมรับผิดชอบในโครงการวิจัย ของโรงเรียน					
8	รับฟังความคิดเห็นและยอมรับความสามารถของครู ผู้ทำการวิจัยในชั้นเรียน					
9	จัดให้มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับความรู้และ ประสบการณ์การทำวิจัยในชั้นเรียน					
10	เผยแพร่ผลงานวิจัยของครูให้เป็นที่รับรู้อย่างแพร่หลาย					

ข้อ	การส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู	ระดับการปฏิบัติ				
		5	4	3	2	1
	การให้ความสำคัญกับการทำวิจัยในชั้นเรียน					
11	กระตุ้นให้ครูเห็นความสำคัญของการทำวิจัยในชั้นเรียน					
12	ส่งเสริมให้ครูทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาการเรียนรู้และค้นหาวิธีการสอนใหม่ๆ					
13	สนับสนุนครูให้ได้รับการอบรมสัมมนา ค้นคว้าหาความรู้เพื่อเป็นข้อมูลสำหรับการวิจัยในชั้นเรียน					
14	ติดต่อประสานงานเพื่อแสวงหาแหล่งความรู้ หรือที่ปรึกษา งานวิจัยให้แก่ครู					
15	จัดและหรือส่งเสริมให้มีการประชุมปฏิบัติการทางการทำวิจัย เพื่อพัฒนาความรู้ความสามารถและประสบการณ์ของครู					
16	จัดให้มีการเชิญวิทยากรมาบรรยายเสริมความรู้					
17	นำผลวิจัยไปใช้เพื่อการวางแผนกำหนดนโยบายของโรงเรียน					
	การมีความรับผิดชอบต่อครูผู้ทำการวิจัยในชั้นเรียน					
18	จัดระบบการดูแลเอาใจใส่ครูผู้ทำการวิจัยให้สอดคล้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้					
19	ให้คำแนะนำด้านความรู้แก่ครูผู้ทำการวิจัยเพื่อปรับปรุงและพัฒนางานอยู่เสมอ					
20	ให้ความช่วยเหลือครูผู้ทำการวิจัยในการแก้ปัญหาที่มีผลกระทบต่อการทำงานวิจัย					
21	จัดให้มีคณะบุคคลในการให้การนิเทศแก่ครูผู้ทำการวิจัย					

ข้อ	การส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู	ระดับการปฏิบัติ				
		5	4	3	2	1
	การมีความรับผิดชอบต่อครูผู้ทำการวิจัยในชั้นเรียน (ต่อ)					
22	ส่งเสริมให้มีครูผู้นำด้านการทำวิจัยเพื่อมุ่งใจครูในโรงเรียน					
23	จัดระบบงานในโรงเรียนให้เอื้อต่อการปฏิบัติหน้าที่ของครูผู้ทำการวิจัย					
24	ให้ครูในโรงเรียนมีส่วนร่วมในการวิเคราะห์สภาพปัญหาจนได้แนวทางที่จะนำไปสู่การวิจัย					
25	ให้ครูในโรงเรียนมีส่วนร่วมในการเสนอแนะและพิจารณาหัวข้อวิจัยเพื่อพัฒนางาน					
	การส่งเสริมความก้าวหน้าในตำแหน่งการงานของครูผู้ทำการวิจัยในชั้นเรียน					
26	ให้ความสำคัญกับผู้ผลิตงานวิจัยในโรงเรียนโดยถือเป็นส่วนหนึ่งในการพิจารณาความดีความชอบ					
27	สนับสนุนให้ผู้ทำการวิจัยแล้วนำผลการวิจัยไปปรับปรุงงานในหน้าที่					
28	ส่งเสริมให้ครูผู้ทำการวิจัยนำผลการวิจัยไปเผยแพร่ทั้งในและนอกโรงเรียน					
29	สนับสนุนให้ครูผู้ทำการวิจัยได้รับการคัดเลือกเป็น ผู้นำทางวิชาการหรือผู้นำของโรงเรียน					
30	ส่งเสริมให้ครูผู้ทำการวิจัยนำผลงานมาเป็นส่วนหนึ่งในการได้รับวิทยฐานะที่สูงขึ้น					

ข้อเสนอแนะ

.....

ขอขอบพระคุณการให้ข้อมูลในการตอบแบบสอบถาม

ผลการพิจารณาแบบประเมินค่า ดัชนีความสอดคล้อง (IOC)
เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทเชิงตัดสินใจของผู้บริหารสถานศึกษา
กับการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนเทศบาล
สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อ ที่	ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	ผลการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ					ค่า IOC	สรุป
		คนที่						
		1	2	3	4	5		
1	เพศ [] 1. ชาย [] 2. หญิง	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
2	อายุ [] 1. ไม่เกิน 30 ปี [] 2. 31 – 35 ปี [] 3. 36 – 40 ปี [] 4. 41 ปีขึ้นไป	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
3	ระดับการศึกษา [] 1. ปริญญาตรี [] 2. ปริญญาโท [] 3. ปริญญาเอก [] 4. อื่นๆ (โปรดระบุ).....	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
4	ประสบการณ์ในการทำงาน [] 1. ไม่เกิน 5 ปี [] 2. 6 – 10 ปี [] 3. 11 – 15 ปี [] 4. 16 ปีขึ้นไป	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
5	โรงเรียนที่ท่านปฏิบัติงาน [] โรงเรียนเทศบาลเมืองปทุมธานี [] โรงเรียนเทศบาลท่าโขลง 1 [] โรงเรียนเทศบาล1 (จจรเนติยุทธ) [] อื่นๆ (โปรดระบุ)...	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทเชิงตัดสินใจของผู้บริหารสถานศึกษา

ข้อ ที่	บทบาทเชิงตัดสินใจของผู้บริหาร สถานศึกษา	ผลการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ คนที่					ค่า IOC	สรุป
		1	2	3	4	5		
	บทบาทในการเป็นผู้ประกอบการ							
1	มุ่งให้มีการริเริ่มสร้างสรรค์ให้เกิดสิ่ง ใหม่ๆ ในโรงเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
2	นิเทศงาน และออกแบบงานใหม่ๆ อยู่เสมอ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
3	เสนอแนะวิธีการทำงานด้วยวิธีการใหม่ๆ ให้แก่ผู้ร่วมงานอยู่เป็นประจำ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
4	นำเทคโนโลยีมาใช้ในการปฏิบัติงาน	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
5	มุ่งมั่นที่จะให้งานประสบความสำเร็จ	+1	+1	+1	+1	0	0.80	ใช้ได้
6	จัดทำแผนงาน โครงการเกี่ยวกับการวิจัย ในชั้นเรียนและบรรจุไว้ในแผนปฏิบัติ งานประจำปี	+1	+1	+1	+1	0	0.80	ใช้ได้
7	กำหนดแนวทางการดำเนินงานด้านการ วิจัยในชั้นเรียนตามนโยบายและแผนงาน ที่วางไว้อย่างชัดเจน	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

ข้อ ที่	บทบาทเชิงตัดสินใจของผู้บริหาร สถานศึกษา	ผลการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ คนที่					ค่า IOC	สรุป
		1	2	3	4	5		
	บทบาทการเป็นผู้จัดสิ่งก่อกวน							
8	เป็นผู้นำในการแก้ปัญหาเมื่อองค์กร เผชิญสิ่งรบกวน	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
9	เป็นผู้นำในการแก้ปัญหาอุปสรรคในการ ปฏิบัติงาน	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
10	จัดบรรยากาศแห่งความกลัว เพื่อการ ทำงานอย่างมีความสุข	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
11	เลือกแนวทางการปฏิบัติที่ถูกต้อง เหมาะสมกับสถานการณ์	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
12	เปิดโอกาสให้ครูมีส่วนร่วมในการให้ ข้อเสนอแนะการปฏิบัติงาน	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
13	จัดให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่ายได้มีการ ประชุมปรึกษาหารือเพื่อวิเคราะห์สภาพ ปัญหาในการจัดการเรียนการสอน	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	บทบาทการเป็นผู้จัดสรรทรัพยากร							
14	จัดทำโครงการโดยให้ทุกคนมีส่วนร่วม ในการปฏิบัติงาน	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
15	จัดหาและจัดสรรงบประมาณและ แนวทางช่วยเหลือสนับสนุน	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
16	จัดหาวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือ สิ่งอำนวยความสะดวก ในการปฏิบัติงาน	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
17	จัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อและส่งเสริมต่อ การปฏิบัติงาน	+1	1+	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
18	จัดหาและแนะนำแหล่งเรียนรู้ภูมิปัญญา ในท้องถิ่น	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

ตอนที่ 3 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู

ข้อ ที่	การส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู	ผลการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ คนที่					ค่า IOC	สรุป
		1	2	3	4	5		
	การส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จของการทำ วิจัยในชั้นเรียน							
1	มีนโยบายส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
2	สนับสนุนด้านเงินทุนและวัสดุอุปกรณ์ ในการทำวิจัย	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
3	สนับสนุนให้ครูมีโอกาสใช้ความรู้ ความสามารถอย่างเต็มที่	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
4	สนับสนุนโดยการจัดหาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เป็นประโยชน์ต่อครู	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
5	ติดตามผลการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู เป็นระยะอย่างต่อเนื่อง	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	การให้การยอมรับนับถือครูผู้ทำการวิจัย ในชั้นเรียน							
6	ยกย่อง ชมเชยครูผู้ทำการวิจัยทุกครั้งที่มี โอกาส	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
7	ให้ครูผู้ทำการวิจัยมีส่วนร่วมรับผิดชอบ ในโครงการวิจัยของโรงเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
8	รับฟังความคิดเห็นและยอมรับความ สามารถของครูผู้ทำการวิจัยในชั้นเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
9	จัดให้มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น เกี่ยวกับความรู้และประสบการณ์การทำ วิจัยในชั้นเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
10	เผยแพร่ผลงานวิจัยของครูให้เป็นที่รับรู้ อย่างแพร่หลาย	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

ข้อ ที่	การส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู	ผลการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ					ค่า IOC	สรุป
		คนที่						
		1	2	3	4	5		
	การให้ความสำคัญกับการทำวิจัยในชั้นเรียน							
11	กระตุ้นให้ครูเห็นความสำคัญของการทำวิจัยในชั้นเรียน	+1	+1	0	+1	+1	0.80	ใช้ได้
12	ส่งเสริมให้ครูทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาการเรียนรู้และค้นหาวิธีการสอนใหม่ๆ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
13	สนับสนุนครูให้ได้รับการอบรมสัมมนา ค้นคว้าหาความรู้เพื่อเป็นข้อมูลสำหรับการวิจัยในชั้นเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
14	ติดต่อประสานงานเพื่อแสวงหาแหล่งความรู้ หรือที่ปรึกษางานวิจัยให้แก่ครู	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
15	จัดและหรือส่งเสริมให้มีการประชุมปฏิบัติการทางการทำวิจัยเพื่อพัฒนาความรู้ความสามารถและประสบการณ์ของครู	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
16	จัดให้มีการเชิญวิทยากรมาบรรยายเสริมความรู้	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
17	นำผลวิจัยไปใช้เพื่อการวางแผนกำหนดนโยบายของโรงเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	การมีความรับผิดชอบต่อครูผู้ทำการวิจัยในชั้นเรียน							
18	จัดระบบการดูแลเอาใจใส่ครูผู้ทำการวิจัยให้สอดคล้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
19	ให้คำแนะนำด้านความรู้แก่ครูผู้ทำการวิจัยเพื่อปรับปรุงและพัฒนางานอยู่เสมอ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

ข้อ ที่	การส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู	ผลการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ					ค่า IOC	สรุป
		คนที่						
		1	2	3	4	5		
	การมีความรับผิดชอบต่อครูผู้ทำการวิจัย ในชั้นเรียน (ต่อ)							
20	ให้ความช่วยเหลือครูผู้ทำการวิจัยในการ แก้ปัญหาที่มีผลกระทบต่อการทำงานวิจัย	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
21	จัดให้มีคณะกรรมการให้การนิเทศ แก่ครูผู้ทำการวิจัย	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
22	ส่งเสริมให้มีครูผู้นำด้านการทำวิจัยเพื่อ จูงใจครูในโรงเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
23	จัดระบบงานในโรงเรียนให้เอื้อต่อการ ปฏิบัติหน้าที่ของครูผู้ทำการวิจัย	+1	+1	+1	+1	0	0.80	ใช้ได้
24	ให้ครูในโรงเรียนมีส่วนร่วมในการ วิเคราะห์สภาพปัญหาจนได้แนวทาง ที่จะนำไปสู่การวิจัย	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
25	ให้ครูในโรงเรียนมีส่วนร่วมในการเสนอ แนะและพิจารณาหัวข้อวิจัยเพื่อพัฒนา งาน	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	การส่งเสริมความก้าวหน้าในตำแหน่ง การงานของครูผู้ทำการวิจัยในชั้นเรียน							
26	ให้ความสำคัญกับผู้ผลิตงานวิจัยใน โรงเรียน โดยถือเป็นส่วนหนึ่งในการ พิจารณาความดีความชอบ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
27	สนับสนุนให้ผู้ทำการวิจัยแล้วนำ ผลการวิจัยไปปรับปรุงงานในหน้าที่	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

ข้อ ที่	การส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู	ผลการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ คนที่					ค่า IOC	สรุป
		1	2	3	4	5		
	การส่งเสริมความก้าวหน้าในตำแหน่งการ งานของครูผู้ทำการวิจัยในชั้นเรียน (ต่อ)							
28	ส่งเสริมให้ครูผู้ทำการวิจัยนำผลการวิจัย ไปเผยแพร่ทั้งในและนอกโรงเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
29	สนับสนุนให้ครูผู้ทำการวิจัยได้รับการ คัดเลือกเป็น ผู้นำทางวิชาการหรือผู้นำ ของโรงเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
30	ส่งเสริมให้ครูผู้ทำการวิจัยนำผลงานมาเป็น ส่วนหนึ่งในการได้รับวิทยฐานะที่สูงขึ้น	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

ข้อเสนอแนะ.....
.....

ขอขอบพระคุณการให้ข้อมูลในการตอบแบบสอบถาม

การหาความเชื่อมั่นเครื่องมือวิจัย

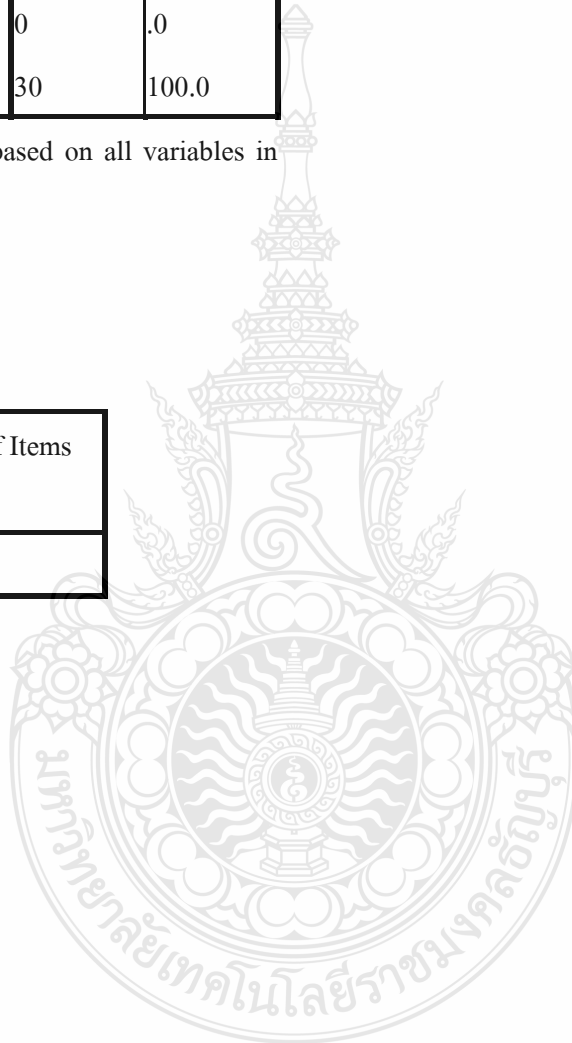
Case Processing Summary

		N	%
Cases	Valid	30	100.0
	Excluded ^a	0	.0
	Total	30	100.0

a. Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.966	61

ภาคผนวก ง
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ความถี่ ร้อยละ

เพศ

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
ชาย	38	12.8	12.8	12.8
Valid หญิง	259	87.2	87.2	100.0
Total	297	100.0	100.0	

อายุ

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
ไม่เกิน 30 ปี	26	8.8	8.8	8.8
31-35 ปี	162	54.5	54.5	63.3
Valid 36-40 ปี	37	12.5	12.5	75.8
41 ปีขึ้นไป	72	24.2	24.2	100.0
Total	297	100.0	100.0	

การศึกษา

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
ปริญญาตรี	238	80.1	80.1	80.1
ปริญญาโท	54	18.2	18.2	98.3
Valid ปริญญาเอก	2	.7	.7	99.0
อื่นๆ	3	1.0	1.0	100.0
Total	297	100.0	100.0	

ประสบการณ์

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
ไม่เกิน 5 ปี	47	15.8	15.8	15.8
6-10 ปี	174	58.6	58.6	74.4
Valid 11-15 ปี	31	10.4	10.4	84.8
16 ปีขึ้นไป	45	15.2	15.2	100.0
Total	297	100.0	100.0	

โรงเรียน

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
โรงเรียนเทศบาลเมือง ปทุมธานี	79	26.6	26.6	26.6
โรงเรียนเทศบาลท่าโขลง	82	27.6	27.6	54.2
Valid โรงเรียนเทศบาล1(จรนดิ ยุทธ)	16	5.4	5.4	59.6
อื่นๆ	120	40.4	40.4	100.0
Total	297	100.0	100.0	

ตอนที่ 2 และตอนที่ 3 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แบบสอบถาม

Descriptive Statistics

	N	Minimum	Maximum	Mean	Std. Deviation
ตอนที่ 2 ข้อ1	297	3	5	4.41	.593
ตอนที่ 2 ข้อ2	297	3	5	4.24	.586
ตอนที่ 2 ข้อ3	297	2	5	4.24	.654
ตอนที่ 2 ข้อ4	297	2	5	4.34	.639
ตอนที่ 2 ข้อ5	297	2	5	4.48	.593
ตอนที่ 2 ข้อ6	297	3	5	4.33	.596
ตอนที่ 2 ข้อ7	297	2	5	4.33	.626
ตอนที่ 2 ข้อ8	297	2	5	4.39	.679
ตอนที่ 2 ข้อ9	297	3	5	4.30	.582
ตอนที่ 2 ข้อ10	297	3	5	4.20	.617
ตอนที่ 2 ข้อ11	297	2	5	4.20	.613
ตอนที่ 2 ข้อ12	297	2	5	4.16	.658
ตอนที่ 2 ข้อ13	297	2	5	4.41	.615
ตอนที่ 2 ข้อ15	297	2	5	4.39	.660
ตอนที่ 2 ข้อ16	297	2	6	4.40	.656
ตอนที่ 2 ข้อ17	297	2	5	4.43	.660
ตอนที่ 2 ข้อ18	297	2	5	4.38	.677
ตอนที่ 2 ข้อ19	297	2	5	4.34	.689
ตอนที่ 2 ข้อ20	297	2	5	4.41	.673
ตอนที่ 2 ข้อ21	297	2	5	4.20	.667
ตอนที่ 2 ข้อ22	297	2	5	4.30	.689
ตอนที่ 2 ข้อ23	297	2	5	4.25	.693
ตอนที่ 2 ข้อ24	297	2	5	4.26	.729
ตอนที่ 2 ข้อ25	297	2	5	4.36	.659
ตอนที่ 2 ข้อ26	297	2	5	4.27	.726
Valid N (listwise)	297				

Descriptive Statistics

	N	Minimum	Maximum	Mean	Std. Deviation
ตอนที่ 3 ข้อ1	297	3	5	4.51	.588
ตอนที่ 3 ข้อ2	297	1	5	4.26	.728
ตอนที่ 3 ข้อ3	297	2	5	4.42	.617
ตอนที่ 3 ข้อ4	297	1	5	4.26	.675
ตอนที่ 3 ข้อ5	297	2	5	4.35	.657
ตอนที่ 3 ข้อ6	297	1	5	4.35	.701
ตอนที่ 3 ข้อ7	297	2	5	4.32	.629
ตอนที่ 3 ข้อ8	297	2	5	4.31	.666
ตอนที่ 3 ข้อ9	297	2	5	4.24	.642
ตอนที่ 3 ข้อ10	297	2	5	4.26	.687
ตอนที่ 3 ข้อ11	297	3	5	4.49	.582
ตอนที่ 3 ข้อ12	297	3	5	4.51	.582
ตอนที่ 3 ข้อ13	297	1	5	4.53	.604
ตอนที่ 3 ข้อ14	297	1	5	4.37	.651
ตอนที่ 3 ข้อ15	297	2	5	4.36	.653
ตอนที่ 3 ข้อ16	297	2	5	4.37	.690
ตอนที่ 3 ข้อ17	297	2	5	4.35	.667
ตอนที่ 3 ข้อ18	297	2	5	4.39	.605
ตอนที่ 3 ข้อ19	297	2	5	4.31	.661
ตอนที่ 3 ข้อ20	297	2	5	4.33	.657
ตอนที่ 3 ข้อ21	297	2	5	4.34	.634
ตอนที่ 3 ข้อ22	297	2	5	4.27	.623
ตอนที่ 3 ข้อ23	297	2	5	4.24	.667
ตอนที่ 3 ข้อ24	297	2	5	4.27	.648
ตอนที่ 3 ข้อ25	297	2	5	4.28	.632
ตอนที่ 3 ข้อ26	297	1	5	4.30	.697
ตอนที่ 3 ข้อ27	296	2	5	4.28	.637
ตอนที่ 3 ข้อ28	297	2	5	4.31	.635
ตอนที่ 3 ข้อ29	297	2	5	4.30	.680
ตอนที่ 3 ข้อ30	297	2	5	4.32	.659
Valid N (listwise)	296				

Descriptive Statistics

	N	Minimum	Maximum	Mean	Std. Deviation
sumid2.1	297	2.71	5.00	4.3401	.42550
sumid2.2	297	2.83	5.00	4.2761	.45797
sumid2.3	297	2.00	5.00	4.4024	.52258
sumid2.4	297	2.00	5.00	4.2934	.53807
sumid3.1	297	2.20	5.00	4.3603	.48648
sumid3.2	297	2.20	5.00	4.2963	.51598
sumid3.3	297	2.29	5.00	4.4242	.49534
sumid3.4	297	2.00	5.00	4.3127	.50212
sumid3.5	297	2.00	5.00	4.3017	.55777
Valid N (listwise)	297				

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

Correlations												
		Sumid 2.1	Sumid 2.2	Sumid 2.3	sumid2. 4	Total 2	Sumid 3.1	Sumid 3.2	Sumid 3.3	Sumid 3.4	Sumid 3.5	Total 3
Sumid 2.1	Pearson Correlation	1	.627**	.670**	.708**	.855**	.546**	.543**	.501**	.755**	.528**	.707**
	Sig. (2-tailed)		.000	.000	.000	.000	.000	.000	.000	.000	.000	.000
	N	297	297	297	297	297	297	297	297	297	297	297
Sumid 2.2	Pearson Correlation	.627**	1	.663**	.688**	.854**	.497**	.509**	.500**	.720**	.544**	.683**
	Sig. (2-tailed)	.000		.000	.000	.000	.000	.000	.000	.000	.000	.000
	N	297	297	297	297	297	297	297	297	297	297	297
Sumid 2.3	Pearson Correlation	.670**	.663**	1	.666**	.870**	.534**	.445**	.527**	.796**	.483**	.684**
	Sig. (2-tailed)	.000	.000		.000	.000	.000	.000	.000	.000	.000	.000
	N	297	297	297	297	297	297	297	297	297	297	297
Sumid 2.4	Pearson Correlation	.708**	.688**	.666**	1	.890**	.506**	.500**	.474**	.964**	.503**	.725**
	Sig. (2-tailed)	.000	.000	.000		.000	.000	.000	.000	.000	.000	.000
	N	297	297	297	297	297	297	297	297	297	297	297
Total 2	Pearson Correlation	.855**	.854**	.870**	.890**	1	.599**	.572**	.576**	.939**	.591**	.806**
	Sig. (2-tailed)	.000	.000	.000	.000		.000	.000	.000	.000	.000	.000
	N	297	297	297	297	297	297	297	297	297	297	297
Sumid 3.1	Pearson Correlation	.546**	.497**	.534**	.506**	.599**	1	.647**	.584**	.561**	.575**	.825**
	Sig. (2-tailed)	.000	.000	.000	.000	.000		.000	.000	.000	.000	.000
	N	297	297	297	297	297	297	297	297	297	297	297

Correlations												
		Sumid 2.1	Sumid 2.2	Sumid 2.3	sumid2. 4	Total 2	Sumid 3.1	Sumid 3.2	Sumid 3.3	Sumid 3.4	Sumid 3.5	Total 3
Sumid 3.2	Pearson Correlation	.543**	.509**	.445**	.500**	.572**	.647**	1	.609**	.527**	.519**	.813**
	Sig. (2-tailed)	.000	.000	.000	.000	.000	.000		.000	.000	.000	.000
	N	297	297	297	297	297	297	297	297	297	297	297
Sumid 3.3	Pearson Correlation	.501**	.500**	.527**	.474**	.576**	.584**	.609**	1	.537**	.625**	.825**
	Sig. (2-tailed)	.000	.000	.000	.000	.000	.000	.000		.000	.000	.000
	N	297	297	297	297	297	297	297	297	297	297	297
Sumid 3.4	Pearson Correlation	.755**	.720**	.796**	.964**	.939**	.561**	.527**	.537**	1	.540**	.778**
	Sig. (2-tailed)	.000	.000	.000	.000	.000	.000	.000	.000		.000	.000
	N	297	297	297	297	297	297	297	297	297	297	297
Sumid 3.5	Pearson Correlation	.528**	.544**	.483**	.503**	.591**	.575**	.519**	.625**	.540**	1	.813**
	Sig. (2-tailed)	.000	.000	.000	.000	.000	.000	.000	.000	.000		.000
	N	297	297	297	297	297	297	297	297	297	297	297
Total 3	Pearson Correlation	.707**	.683**	.684**	.725**	.806**	.825**	.813**	.825**	.778**	.813**	1
	Sig. (2-tailed)	.000	.000	.000	.000	.000	.000	.000	.000	.000	.000	
	N	297	297	297	297	297	297	297	297	297	297	297

** . Correlation is significant at the 0.01 level (2-tailed).

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ – สกุล	นางพัชราพร ราชโรจน์
วัน เดือน ปีเกิด	15 มีนาคม 2509
ที่อยู่	18/155 ม.ปทุมทอง ต.บางปรอก อ.เมืองปทุมธานี จ.ปทุมธานี
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2550	ปริญญาบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาการจัดการทั่วไป มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์
พ.ศ. 2552	ปริญญาศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาการศึกษาปฐมวัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต
พ.ศ. 2556	ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ประสบการณ์การทำงาน	
พ.ศ. 2548	ครูอัตราจ้าง โรงเรียนอนุบาลเทศบาลตำบลบางกะดี อ.เมืองปทุมธานี จ.ปทุมธานี
พ.ศ. 2553	ครูผู้ช่วย โรงเรียนอนุบาลเทศบาลตำบลบางกะดี อ.เมืองปทุมธานี จ.ปทุมธานี
พ.ศ. 2555 - ปัจจุบัน	ครู คศ.1 โรงเรียนอนุบาลเทศบาลตำบลบางกะดี อ.เมืองปทุมธานี จ.ปทุมธานี